

วิทยานิพนธ์

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา

มหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร

THE ATTITUDES ON PREMARITAL SEXUAL BEHAVIOUR
OF THE UNIVERSITY STUDENTS IN CHATUCHAK AREA
OF BANGKOK METROPOLIS

นางสาวแววสุดา เล็กจันทร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2551

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนสังคมศาสตร์)

ปริญญา

พัฒนสังคมศาสตร์

โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

The Attitudes on Premarital Sexual Behaviour of The University Students
in Chatuchak Area of Bangkok Metropolis

นามผู้วิจัย นางสาวแววสุดา เล็กจันทร์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์รัชนิกร เศรษฐโชติ, M.S.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ศาสตราจารย์อานงค์ อติวัฒน์สิทธิ์, Ph.D.)

ประธานสาขาวิชา

(รองศาสตราจารย์สากล สติวิทยานันท์, วท.ค.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 3 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2551

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย
ในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร

The Attitudes on Premarital Sexual Behaviour of The University Students
in Chatuchak Area of Bangkok Metropolis

โดย

นางสาวแววสุดา เล็กจันทร์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนสังคมศาสตร์)

พ.ศ. 2551

แนวสุดา เล็กจันทร์ 2551: พัฒนาคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย
ในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนสังคมศาสตร์) สาขาวิชา
พัฒนสังคมศาสตร์ โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์ธีรภัทร เศรษฐโชติ, M.S. 139 หน้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษา ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ตามลักษณะส่วนบุคคล, ความรู้ความเข้าใจเรื่อง เพศศึกษา, รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู, ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิทและความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 396 คน ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างมีสัดส่วน รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาประกอบอาชีพส่วนตัวพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับมาก ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และมีการรับสื่อเรื่องเพศในระดับน้อย และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีเพศ ประเภทของมหาวิทยาลัย ความรู้ความเข้าใจ เรื่องเพศศึกษา ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท และความดีในการรับสื่อเรื่องเพศแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน แต่นิสิตนักศึกษาที่มีระดับชั้นปี รายได้ต่อเดือน ลักษณะที่พักอาศัย และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ได้รับที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ คือสถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษาควรให้ความรู้เพิ่มเติมด้านเพศศึกษา และควรแนะแนวทางให้นักเรียนเห็นว่ากรรมเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิ่งที่ควรปฏิเสธ

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ / ๑๐๐ / ๒๕๕๑
 ๑ / ๑๐๐ / ๒๕๕๑

Waewsuda Lekchan 2008: The Attitudes on Premarital Sexual Behavior of The University Students in Chatuchak Area of Bangkok Metropolis. Master of Arts (Development Social Sciences), Major Field: Development Social Sciences, Interdisciplinary Graduate Program. Thesis Advisor: Associate Professor Rajanikorn Setthoe, M.S. 139 pages.

The objectives of the research were to study the attitudes on premarital sexual behavior of the university students in Chatuchak area of Bangkok Metropolis and to compare their attitudes regarding to their personal attributes, the sexual knowledge, the pattern of nurture, the characteristics of intimate friend and the frequency of access to sexual information.

The sample consisted of 396 Kesetsart and Sripatum university students who were selected by proportional stratified random sampling. Data were collected through the distribution of the questionnaires and analyzed by computer program. The statistical method used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test at the .05 level of significance.

The findings revealed that most of the sample were female, lived with their parents who had their own business, had excellent level of sexual knowledge, had democracy nurture and had intimate friend who could not completely lead them to the risky path of premarital sexual behavior acceptance. The frequency of access to sexual information was low and the attitude on premarital sexual behavior was at medium level.

In testing the hypotheses, it was found that the university students who had different sex, type of university, sexual knowledge, type of intimate friend and frequency of access to sexual information had different level of attitude on premarital sexual behavior while those who had different class level, monthly income, type of residence and pattern of nurture had no different level of attitude on premarital sexual behavior at the .05 level of significance.

The study suggested that the family and education institutions should give the university students more sexual knowledge and should persuade them to deny the trend of premarital sexual behavior acceptance.

Waewsuda Lekchan

Student's signature

Rajanikorn Setthoe

Thesis Advisor's signature

1 / 4-9 / 2551

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์รัชนิกร เศรษฐ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ศาสตราจารย์ ดร.จันทน์ อติวัฒนสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.สากล สถิตวิทยานันท์ ประธานสาขาวิชา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก ประธานการสอบ และ ดร.สุเทพ หุ่นสวัสดิ์ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น ตลอดจนแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านทั้ง คณาจารย์สาขาวิชาพัฒนสังคมศาสตร์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์อันมีค่ายิ่ง ให้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณพระคุณผู้แต่ง ผู้เรียบเรียงตำรา และเอกสารต่างๆ ที่ผู้วิจัยใช้อย่างอิง และ ขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมสำหรับความช่วยเหลือ คำปรึกษา รวมถึงนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย ศรีปทุมและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ช่วยในการตอบแบบสอบถาม

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ อันเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ที่ได้อบรม เลี้ยงดู มอบความรัก ความอบอุ่น เป็นกำลังใจอย่างดีในยามที่มีอุปสรรค รวมถึง น้องชายและ น้องสาวที่มีส่วนสนับสนุนให้กำลังใจในการศึกษาโดยตลอด รวมทั้งพี่ เพื่อน น้องชาว พัฒนสังคมศาสตร์ทุกคน ที่มอบมิตรภาพที่ดี ทำให้การศึกษาในระดับปริญญาโท เต็มเปี่ยมด้วยความรู้ ความสุข สนุกสนาน ความประทับใจที่จดจำไปมีลิ้มเลียน

แววสุดา เล็กจันทร์

เมษายน 2551

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	8
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	8
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	15
ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	19
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น	21
แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส	29
แนวคิดเกี่ยวกับเพศศึกษา	35
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้	42
แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู	45
แนวคิดเกี่ยวกับสื่อต่างๆ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศ	50
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	54
กรอบแนวคิดในการวิจัย	65
สมมติฐานในการวิจัย	66
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	67
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	67
เครื่องมือที่ใช้การวิจัย	71

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	75
การเก็บรวบรวมข้อมูล	75
การวิเคราะห์ข้อมูล	76
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	77
ผลการวิจัย	77
ข้อวิจารณ์	103
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	110
สรุปผลการวิจัย	110
ข้อเสนอแนะ	112
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	115
ภาคผนวก	129

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1	จำนวนนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(วิทยาเขตบางเขน) และ จำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุม(วิทยาเขตบางเขน) ที่ ลงทะเบียนระดับปริญญาตรีภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2550 จำแนกตามชั้นปี	68
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมหาวิทยาลัย ชั้นปีและเพศ	70
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	78
4	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ	82
5	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	86
6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเล็ง ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของ กลุ่มเพื่อนสนิท	87
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความถี่ของการ รับสื่อที่เกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ	89
8	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ	90
9	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการมี ก่อนการสมรสเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของมหาวิทยาลัย	94
11	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา	95
12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา	95
13	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	96
14	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	96
15	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบัน	97
16	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบัน	97
17	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา	98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
18	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	99
19	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	99
20	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มเพื่อนสนิท	100
21	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท	100
22	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ	101
23	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ	101
24	สรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน	102

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ระบบเพศสัมพันธ์ (Sexual System)	20
2	กรอบแนวคิดในการวิจัย	65

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ท่ามกลางโลกาภิวัตน์ที่เข้ามาในสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง เป็นเหตุให้รูปแบบของสังคมไทยในปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนเพื่อรับสิ่งใหม่เข้ามาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นไทย ซึ่งได้กลายเป็นปัญหาที่ได้รับความสนใจในระดับชาติ เนื่องจากวัยรุ่นไทยยุคนี้ได้มีแนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างเสรีมากขึ้น แต่กลับขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอย่างถูกต้อง มีวัยรุ่นหญิงจำนวนไม่น้อยที่มีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกันอย่างถูกวิธี ก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียนและเกิดการทำแท้งขึ้น ทำให้เป็นที่วิพากษ์กันอย่างกว้างขวางว่าพฤติกรรมเหล่านี้จะเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

สังคมไทยในอดีตนั้น จะมีวัฒนธรรมด้านขนบธรรมเนียมประเพณีที่ให้ผู้หญิงรักษาวลิตสงวนตัวไม่มั่วสุมกับผู้ชายในลักษณะเกินความพอดี มีค่านิยมและความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศว่าผู้หญิงไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งถือว่าเป็นความภาคภูมิใจของผู้หญิงและครอบครัวเป็นอย่างยิ่ง แต่หลังจากที่ประเทศไทยได้รับวัฒนธรรมหลากหลายจากตะวันตกเข้าสู่ประเทศอย่างไม่คัดสรร วัฒนธรรมจำนวนไม่น้อยที่ไม่เหมาะสมกับวิถีชีวิตของคนไทยก็เข้ามามีบทบาทอย่างเต็มที่ในสังคมไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่สวนทางกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทย

ในปี พ.ศ. 2548 คูเร็กซ์โพลได้สำรวจพฤติกรรมและทัศนคติทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 16-22 ปี และได้รายงานว่ายาวชนมีคู่นอนมากกว่าหนึ่งถึงร้อยละ 52 ซึ่งถือว่ามีความเสี่ยงสูงที่สุดในโลก เพราะค่าเฉลี่ยโลกอยู่ที่ร้อยละ 34 วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงของไทยเริ่มเรียนรู้เรื่องเพศเมื่ออายุ 13.5 ปี ซึ่งถือว่าช้าที่สุดในโลกมีการใช้ถุงยางเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยที่สุดในโลกคือมีเพียงร้อยละ 23 วัยรุ่นชายเริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 16.67 ปี ส่วนวัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุเฉลี่ย 17.93 ปี ซึ่งมีแนวโน้มว่าช่วงอายุของการมีเพศสัมพันธ์จะลดลงเรื่อยๆ (ลิซ่า, 2551: 15)

และจากผลการสำรวจภายใต้โครงการ Child Watch ซึ่งเป็นโครงการติดตามสถานการณ์เด็กและเยาวชนรายจังหวัดจากกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศกว่า 1.4 ล้านคน ในรอบปีพ.ศ. 2549-2550 พบว่าเด็กไทยมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น เด็กวัยรุ่นเกินครึ่งรับได้กับการอยู่ด้วยกันก่อนการสมรส และเด็กไทยร้อยละ 36 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วส่วนอีกร้อยละ 45 มีเพื่อนรักร่วมเพศในชั้นเรียนเดียวกัน โดยนักเรียนนักศึกษาในระดับอาชีวและระดับอุดมศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์แล้วเฉลี่ยร้อยละ 36 จากเดิมเมื่อปี พ.ศ. 2548 ซึ่งมีร้อยละ 30 มีการอยู่ด้วยกันก่อนสมสร้อยละ 56 เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นหญิงและทำให้อัตราการทำแท้งของวัยรุ่นหญิงเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ขณะเดียวกันตลอด 2 ปีที่ผ่านมาคือระหว่างปี พ.ศ. 2549 – 2550 มีวัยรุ่นหญิงต่ำกว่า 19 ปี มาทำคลอด 68,385 ราย หรือเฉลี่ยวันละ 180 ราย ผลจากการสำรวจการทำแท้งทำให้เห็นความจำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องให้ความรู้เรื่องเกี่ยวกับเพศศึกษาและการคุมกำเนิดอย่างละเอียดมากขึ้น (ข้าวสาด, 2551: 5)

จากผลสำรวจดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการเจริญเติบโตของสังคมไทยในปัจจุบันและการรับวัฒนธรรมทางตะวันตกโดยเฉพาะเรื่องเสรีภาพทางเพศเป็นแรงผลักดันให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในวัยที่ไม่สมควร โดยเกิดจากการที่วัยรุ่นได้รับข้อมูลเรื่องเพศจากสื่อต่างๆ ได้ง่ายกว่าในอดีตสื่อที่ได้รับความนิยมเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องเพศของวัยรุ่นเป็นอันดับหนึ่ง คือ จาก Internet อันดับสอง จากการดูภาพยนตร์ไปจาก VCD อันดับสามคือจากหนังสือโป๊ อันดับสี่ คือการที่เพื่อนชักชวนและการดื่มสุรา ซึ่งทั้งหมดนั้นล้วนยั่วยุให้วัยรุ่นซึ่งเป็นวัยอยากรู้อยากลองปล่อยตัวปล่อยใจไปตามแรงขับทางเพศ ฮอร์โมนและการเจริญเติบโตเปลี่ยนแปลงในร่างกาย ซึ่งเป็นการทำงานของระบบร่างกายโดยธรรมชาติจนตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้ง่ายขึ้นและไม่มีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ซึ่งมีผลทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา (ลิซ่า, 2551: 14)

ในช่วงปี พ.ศ. 2544 – 2549 ได้มีผู้สนใจจำนวนมากทำการศึกษาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เช่น รุ่งเรือง เลิศคุณิจ (2544) โดยได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของวัยรุ่นต่อการมีสัมพันธ์ทางเพศ ภาวัน ภูวบุญกุล (2546) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส นันทกา โรจนวิภาต (2546) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ วรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546) ได้ศึกษาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น จันทน์ภัก ทิพยธร (2548) ได้ทำการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นในอำเภอชัยบุรี พุกยา บุญบุญ

(2549) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลการศึกษาอีกหลายเรื่องซึ่งล้วนแต่ศึกษาถึงวัยรุ่นกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในพื้นที่ต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร แต่สำหรับในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานครยังไม่มีบุคคลใดได้ทำการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษาในเขตจตุจักร” มาก่อนเลย

เขตจตุจักรนั้นเป็นพื้นที่หนึ่งที่เป็นแหล่งรวมของวัยรุ่นเป็นจำนวนมาก เพราะเป็นแหล่งรวมกิจกรรมการค้าและการจับจ่ายใช้สอย ของคนกรุงเทพฯ อาทิ ตลาดนัดจตุจักร ตลาดนัดเมเจอร์รัชโยธิน โรงภาพยนตร์ โรงแรมโซฟีเทลเซ็นทาราแกรนด์พลาซ่าลาดพร้าว โรงแรมมารวยการ์เด็น และร้านค้าปลีก ร้านอาหาร สถานบันเทิง สถานเริงรมย์ย่านตลาด อ.ต.ก. (องค์กรตลาดเพื่อเกษตรกร) รวมทั้งมหาวิทยาลัยหลายแห่งทั้งที่เป็นของรัฐบาลและเอกชน เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนจอห์น มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม เป็นต้น

เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาที่เป็นแหล่งรวมของวัยรุ่นชายหญิง ซึ่งล้วนแต่อยู่ในวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคมที่มีวิวัฒนาการของวัยรุ่นตอนปลาย เป็นวัยที่อยากรู้อยากลองและมีความสนใจเรื่องเพศและเพศตรงข้ามรวมทั้งมีโอกาสที่ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงแน่นแฟ้นมากกว่าเพื่อนธรรมดาจะเป็นไปได้มากกว่าวัยรุ่นตอนต้น มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งรวมของวัยรุ่นที่มีภูมิหลังและการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน มีประสบการณ์และการเรียนรู้ต่างกัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีส่วนที่อาจทำให้ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นในเขตจตุจักรเปลี่ยนไปจากเดิมในอดีตได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษากลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยหวังว่าการทราบถึงทัศนคติของวัยรุ่นนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรจะทำให้สังคมได้เข้าใจวัยรุ่นได้มากขึ้นและอาจนำผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลต่อการวางแผนพัฒนาประชากรวัยรุ่นให้เป็นวัยรุ่นที่มีประสิทธิภาพและเป็นอนาคตที่ดีของสังคมไทยต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานครตามลักษณะส่วนบุคคล, ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา, รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู, ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิทและความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้วิจัยคาดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้ คือ

1. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อตัวนิสิตนักศึกษาเพราะแบบสอบถามจะเป็นตัวกระตุ้นให้วัยรุ่นนิสิตนักศึกษาได้ตระหนักว่าสังคมใส่ใจในความคิดเห็นของวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ซึ่งอาจจะทำให้วัยรุ่นเกิดความระมัดระวังในเรื่องดังกล่าวได้บ้าง
2. ผลการวิจัยสามารถนำมาประมวลเพื่อเป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยและหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัยรุ่น และครอบครัวได้นำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนเพื่อสร้างทัศนคติที่ดี และให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายหญิง ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างและพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยเรื่อง ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่และประชากรผู้วิจัยมุ่งศึกษานิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนที่อยู่ในเขตจตุจักร คือ นิสิตและนักศึกษาภาคปกดิระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 - 4 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (วิทยาเขตบางเขน) และมหาวิทยาลัยศรีปทุม (วิทยาเขตบางเขน) ซึ่งกำลังศึกษาในช่วงปีการศึกษา 2550 จำนวนทั้งสิ้น 33,129 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร โดยเน้นความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา, รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู, ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท และความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ

3. ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงเวลาในการวิจัย ระหว่างเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 – เมษายน พ.ศ. 2551

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

เพื่อให้เข้าใจความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการวิจัยนี้ตรงกับผู้วิจัยได้นิยามศัพท์ ความหมายของคำต่างๆ ไว้ดังนี้

ทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึกกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสซึ่งจะผ่านการประเมินค่าและแสดงออกเป็นพฤติกรรมเชิงบวกหรือเชิงลบ

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส หมายถึง การร่วมเพศระหว่างชายหญิงที่ยังมิได้มีการสมรสกันอย่างถูกต้องตามประเพณีหรือมีการอยู่ร่วมกันโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส หมายถึง ความคิด ความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการร่วมเพศระหว่างชายหญิงที่ยังมิได้มีการสมรสกันอย่างถูกต้องตามประเพณีหรือมีการอยู่ร่วมกันโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งจะผ่านการประเมินค่า และแสดงออกเป็นพฤติกรรมเชิงบวกเชิงลบ

นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยซึ่งตั้งอยู่ในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร นิสิตมหาวิทยาลัยของรัฐ ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และนักศึกษามหาวิทยาลัยของเอกชน ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม

ลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง คุณสมบัติเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ประเภทมหาวิทยาลัย ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ รายได้ต่อเดือน และลักษณะการพักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน

เพศ หมายถึง เพศของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศหญิงและเพศชาย

ประเภทมหาวิทยาลัย หมายถึง ประเภทของมหาวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ มหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน

ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ หมายถึง ชั้นปีที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในขณะนั้น แบ่งเป็นชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะการพักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างพักอยู่ด้วยในปัจจุบันคือ พักอยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พักอยู่คนเดียวตามลำพัง พักอยู่กับเพื่อนตามลำพัง และพักอยู่กับแฟน/คนรัก

ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา หมายถึง สิ่งที่กลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาประกอบด้วย การมีเพศสัมพันธ์ พัฒนาการทางร่างกาย การคุมกำเนิด การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการวางแผนครอบครัว

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู หมายถึง แนวทางการปฏิบัติของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ปฏิบัติต่อกลุ่มตัวอย่างในที่นี่แบ่งออกเป็น 3 แบบคือ แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง การที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรมในการคบเพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ การใช้จ่ายเงิน รวมถึงความรู้เรื่องเพศ โดยในการคบเพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ การใช้จ่ายเงิน รวมถึงความรู้เรื่องเพศ ให้ความอบอุ่นให้คำปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะอย่างมีเหตุผล

การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึง การที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควรในการคบเพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ การใช้จ่ายเงิน รวมถึงความรู้เรื่องเพศ ต้องอยู่ในกรอบระเบียบที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองกำหนดไว้ไม่ได้รับความสะดวกในการกระทำในสิ่งที่ต้องการ

การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับการเอาใจใส่ การสนับสนุนในการคบเพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ การใช้จ่ายเงิน รวมถึงความรู้เรื่องเพศ หรือคำแนะนำจากผู้ปกครองมักถูกปล่อยให้ทำอะไรได้ตามใจ

ลักษณะกลุ่มเพื่อนสนิท หมายถึง กลุ่มเพื่อนที่กลุ่มตัวอย่างมีความใกล้ชิดสนิทสนมด้วย และเป็นเพื่อนที่มีความคิดและนิสัยบางประการที่อาจส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ กลุ่มเพื่อนสนิทที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส มาก ปานกลาง และน้อย

ความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ หมายถึง จำนวนครั้งต่อสัปดาห์ที่กลุ่มตัวอย่างได้รับรู้เรื่องเพศโดยผ่านสื่อต่างๆ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร อินเทอร์เน็ต และสื่อบุคคล

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเรื่องทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบเป็นแนวทางการศึกษา โดยกำหนดหัวเรื่องตามลำดับดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ
3. ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ
4. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
5. แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
6. แนวคิดเกี่ยวกับเพศศึกษา
7. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้
8. แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู
9. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อต่างๆ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ เป็นเรื่องที่นักสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะนักจิตวิทยาสังคมให้ความสนใจศึกษาเป็นจำนวนมาก ได้มีนักวิชาการพยายามหาคำจำกัดความที่เหมาะสมถูกต้องรัดกุม และใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุดซึ่ง จำรอง เงินดี (2548: 74) ได้รวบรวมความหมายของทัศนคติจากบุคคลต่างๆ ได้ให้ไว้ดังต่อไปนี้

รุ่งนภา บุญคุ้ม (2535: 53) ได้ให้ความหมายทัศนคติ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก ที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เป็นผลมาจากประสบการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมอันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาและกระทำต่องานนั้นๆ ในทางสนับสนุน หรือปฏิเสธ ทัศนคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่เราจะทราบทัศนคติของบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ก็ต้องใช้วิธีแปลความหมายของการแสดงออก

พรรณน้อย ที่ปรึกษาพันธุ์ (2543: 9) ให้ความหมาย ทัศนคติว่า มีความรู้สึก ความเชื่อ และแนวโน้มของพฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นผลที่เกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ อาจเป็นไปในทางสนับสนุน (ทางบวก) หรือปฏิเสธ (ทางลบ) ก็ได้

ศักดิ์ไทย สุทธิจิบรร (2545: 135) ให้ความหมายของทัศนคติว่า สภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคลสิ่งของและสถานการณ์ต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งและสภาวะความพร้อมทางจิตนี้จะต้องอยู่ยาวนานพอสมควร

จํารอง เงินดี (2548: 74 อ้างถึง Fishdein and ajzen, 1975) ได้ให้ความหมายทัศนคติไว้ว่า หมายถึง ความโน้มเอียงที่ได้เรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางชอบหรือไม่ชอบอย่างคงเส้นคงวา

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นจึงอาจสรุปได้ ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าทั้งคน สัตว์ สิ่งของ และสถานการณ์ต่างๆ ที่สร้างให้เกิดขึ้นจากประสบการณ์ต่องานนั้นๆ ในลักษณะของการประเมินค่าการแสดงออกนั้นจะเป็นทิศทางใดทิศทางหนึ่งและเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะมีความคงทนถาวรพอสมควร

องค์ประกอบของทัศนคติ

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2538: 135-136) กล่าวว่า การที่บุคคลจะมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะต้องมีองค์ประกอบของทัศนคติเป็นพื้นฐานอยู่ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (The Cognitive Component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ทั่วไปทั้งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้ หรือคิดว่าสิ่งใดดี มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Affective Component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึกจะเห็นได้ว่า การที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างกัน ก็เนื่องมาจากบุคคลมีความเข้าใจ มีความรู้สึก หรือมีแนวความคิดแตกต่างกัน

ดังนั้น ส่วนประกอบทางด้านความคิด หรือความรู้ ความเข้าใจ จึงนับได้ว่าเป็นส่วนองค์ประกอบขั้นพื้นฐานของทัศนคติ และส่วนประกอบนี้จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคล อาจออกมาในรูปแบบแตกต่างกันทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้

การเกิดทัศนคติ

การเกิดทัศนคติ หมายถึง ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งขั้นตอนหรือกระบวนการเรียนรู้ นั้น แตกต่างกันแล้วแต่ชนิด ลักษณะของทัศนคติ รวมทั้งขึ้นอยู่กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมตามที่ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 91-93) กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 4 ประการ ดังนี้

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experiences) การมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้น ทำให้เราเรียนรู้ถึงทัศนคติที่มีต่อสิ่งนั้นได้ เช่น ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ดีในการติดต่อกับบุคคลหนึ่ง เราก็จะมีความรู้สึกชอบบุคคลนั้น เป็นต้น และในบางครั้ง แม้ว่าจะมีประสบการณ์ที่ดีหรือไม่ดีก็ตามเพียงครั้งเดียว ก็อาจมีผลต่อทัศนคติของบุคคลได้และอาจเป็นไปในทำนองที่รุนแรงได้ด้วย

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication From Others) ทักษะหลายอย่างของบุคคลเกิดจากผลของการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการที่ได้รับจากครอบครัวในวัยเด็ก หรือคำบอกเล่าของครู

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) ทักษะบางอย่างถูกสร้างขึ้นมาจากเลียนแบบจากบุคคลอื่น โดยเราจะมองเห็นว่าในสถานการณ์ใดๆ นั้น บุคคลอื่นมีปฏิกิริยา มีการปฏิบัติตัวอย่างไร เราจึงนำสิ่งได้เห็น ได้รับรู้มาจากการปฏิบัติของคนอื่นนั้นมาแปรเป็นทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากบุคคลนั้นเป็นคนที่เราให้ความเชื่อมั่นอยู่ก่อนแล้ว เราก็จะยังเชื่อมั่นในทักษะที่เกิดขึ้นมากด้วย

4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) ทักษะของบุคคลหลายอย่างเกิดจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา หน่วยงานต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มา และสิ่งที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดทักษะบางอย่างได้

ตัวกลางที่เป็นสื่อมีความสำคัญและมีอิทธิพลในการสร้างทักษะ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หนังสือวารสารต่างๆ ซึ่งบางครั้งผู้รายงานข่าวหรือผู้ที่ทำหน้าที่ในการสื่อสารเกิดความลำเอียงในการให้ข่าว ตัวอย่างเช่น พ่อแม่ผู้ปกครองมีความลำเอียงในการมองพฤติกรรมของวัยรุ่นเพราะเคยได้ยินการรายงานข่าวเกี่ยวกับวัยรุ่นในทางลบเสมอ

สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม (2524: 83-84) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะ มีดังนี้

1. วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อชีวิตทุกๆ คนตั้งแต่เกิดจนตาย วัฒนธรรมแตกต่างกันไปในแต่ละชาติ ซึ่งจะเริ่มจากครอบครัว โรงเรียน วัด สถาบันอื่นในสังคม วิทยุ โทรทัศน์ สื่อมวลชนต่างๆ มีอิทธิพลต่อการสร้างทักษะทั้งสิ้น

2. ครอบครัว (Family) ครอบครัวจะเป็นแหล่งที่มีอิทธิพลสูงต่อเด็กในการเรียนรู้โดยนับได้ว่าเป็นการเริ่มพัฒนาค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิด ซึ่งมีพ่อแม่เป็นหลัก

3. กลุ่มต่างๆ (Groups) ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดกับบุคคล อัน ได้แก่

3.1 กลุ่มสังคม (Social Group) กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลมากต่อการพัฒนาทัศนคติของเด็กทั้งนี้เพราะเด็กต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อน ต้องการคำแนะนำต่างๆ โดยเฉพาะวัยรุ่น

3.2 กลุ่มอ้างอิง (Reference Group) เป็นอิทธิพลทางหนึ่งในการสร้างทัศนคติบุคคล โดยผ่านกลุ่มอ้างอิงกลุ่มต่างๆ ไปตามวัย เช่น ในวัยทำงาน ก็อาจเป็นกลุ่มคนที่ทำงานด้วยกัน

4. บุคลิกภาพ (Personality) ลักษณะบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ หรือมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลมาก คือ พวกที่ชอบสังคม (Extrovert) พวกเกลียดสังคม (Introvert) พวกชอบเด่น (Dominance) หรือพวกอ่อนน้อม (Submissive) จะมีทัศนคติไม่เหมือนกัน

ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

เริงฤดี ปราการะนันท์ (2544: 23) ได้แบ่ง ลักษณะทัศนคติหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ หรือสนับสนุน

2 ความรู้สึกทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะของความไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ และไม่สนับสนุน

3. ความรู้สึกที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะกลางๆ คือ ไม่มีความเห็นว่าพอใจหรือไม่พอใจ ซึ่งความรู้สึกเป็นกลางนี้ เป็นสิ่งที่แสดงว่าอาจจะเอนเอียงไปทางความรู้สึกทางลบหรือความรู้สึกทางบวก ได้ขึ้นอยู่กับแรงเสริม หรือแรงสนับสนุนจากสิ่งเร้า

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

กระบวนการที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคล สรุปได้ 3 ประการคือ

1. การยินยอม (Compliance) การเปลี่ยนแปลงนี้จะไม่ถาวร ขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ที่จะได้รับการยินยอมมักเป็นไปในแง่ของการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของบุคคลในสังคม

2. การเลียนแบบ (Identification) เป็นภาวะที่บุคคลยอมรับสิ่งเร้า หรือสิ่งกระตุ้น เป็นผลมาจากความต้องการสร้างสัมพันธที่ดี หรือพึงพอใจกับบุคคลหรือกลุ่มอื่นๆ โดยจะรับบทบาทของกลุ่มหรือผู้อื่นมาเป็นของตนและหรือเปลี่ยนแปลงบทบาทซึ่งกันและกัน การเลียนแบบนี้จะผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความดึงดูดใจ (Attractiveness) และพลัง (Power) ของแหล่งข่าว

3. ความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลง (Converted) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า เนื่องจากสิ่งนั้นตรงกับความต้องการภายในและค่านิยมของเขา เมื่อพิจารณาจากกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติแล้ว พบว่าจะต้องมีสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นบุคคลต่างๆ ที่มนุษย์มีส่วนร่วมในสังคม รวมถึงสถาบันสื่อมวลชนต่างก็มีส่วนในการเป็นสิ่งเร้าและแรงจูงใจให้มนุษย์เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ไม่มากนัก

การวัดทัศนคติ

การวัดทัศนคติ ต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของผลการวัดเป็นพิเศษ กล่าวคือต้องพยายามให้ผลการวัดที่ได้ตรงกับสภาพเป็นจริงของบุคคล ทั้งแง่ทิศทางและระดับหรือช่วงของทัศนคติในที่นี้จะพิจารณาการสร้างมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายและได้นำมาใช้ในการศึกษานี้ด้วย (รุ่งเรือง เลิศอุพินิจ, 2544: 23-24)

โยธิน ศันสนยุทธ และ จุมพล พูลภทรชีวิน (2529: 38) ได้กล่าวถึง การวัดทัศนคติว่า ไม่ใช่จะสามารถสังเกตได้โดยตรง แต่วัดได้ในทางอ้อมเพราะทัศนคติเป็นภาวะเชิงสันนิษฐานที่ต้องอนุมาน เพื่อที่จะทำการอนุมานเกี่ยวกับทัศนคติ ซึ่งนักจิตวิทยาได้พัฒนาวิธีการขึ้นมากมายหลายวิธี ซึ่งพบเป็นประจำ 2 วิธี คือ

1. วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) วิธีการวัดแบบนี้สามารถจะรายงานถึงประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

2. วิธีใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิธีนี้ใช้ได้กับผู้ที่มีการศึกษาพอประมาณขึ้นไป ก็สามารถอ่านออกเขียนได้ การใช้แบบสอบถามในการวิจัยทัศนคติ เป็นวิธีการใช้มากที่สุด

สุชา จันทน์เอม (2544: 56) กล่าวว่า การวัดทัศนคติทำให้เราเข้าใจทัศนคติของบุคคลสามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลนั้นๆ ได้ การวัดทัศนคติอาจทำได้หลายแบบดังนี้

1. Scaling Technique เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ในการวัดทัศนคติ มีอยู่ 2 แบบ คือ

1.1 วิธีของ Thurstone (The Thurstone Method) วิธีการวัดแบบนี้ประกอบด้วยประโยคต่างๆ ประมาณ 10-20 ประโยค หรือมากกว่านั้น ประโยคต่างๆ เหล่านี้จะเป็นตัวแทนของระดับความคิดเห็นต่างๆ กัน ผู้ถูกทดสอบจะต้องแสดงให้เห็นว่าเขาเห็นด้วยกับประโยคใดบ้าง ประโยคหนึ่งๆ จะกำหนดค่าเอาไว้ คือ กำหนดเป็น Scale Value ขึ้น เริ่มจาก 0.0 ซึ่งเป็นประโยคที่ไม่พึงพอใจมากที่สุดเรื่อยๆ ไปถึง 5.5 สำหรับประโยคที่มีความรู้สึกเป็นกลาง (Neutral Statement) จนกระทั่งถึง 11.0 ซึ่งมีค่าสูงสุดสำหรับประโยคที่พึงพอใจมากที่สุด

1.2 วิธีของ Likert (The likert technique) มาตรฐานแบบนี้ประกอบด้วยประโยคต่างๆ ซึ่งแต่ละประโยคผู้ถูกทดสอบจะแสดงความรู้สึกของตนออกมา 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ละระดับมีคะแนนให้ไว้ตั้งแต่ 1-5 คะแนนคะแนนของคนหนึ่งๆ ได้จากคะแนนรวมจากทุกๆ ประโยค

2. Polling การหยั่งเสียงประชาชนส่วนมากใช้ในการเลือกตั้งพรรคการเมือง หรือที่ทำอะไรเกี่ยวกับประชาชน ก็ต้องมีการตรวจสอบหยั่งเสียงเพื่อดูว่าประชาชนมีความรู้สึกในเรื่องนั้นๆ อย่างไร ผลการหยั่งเสียงจะออกมาตรงหรือไม่ขึ้นอยู่กับวิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่างนั้นเป็นตัวแทนของประชากรได้หรือไม่

3. Questionnaire คือ การใช้แบบสอบถามว่าเห็นด้วยหรือไม่ ดีหรือไม่ดี โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 แบบ คือ

3.1 Fixed Alternative Questions คือ คำถามที่เฉพาะเจาะจงลงไป แล้วให้คำตอบตามเรื่องที่ถามเท่านั้น

3.2 Open- Ended Questions คือ คำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมแล้วนำความคิดเห็นหรือความรู้สึกของคนส่วนใหญ่มาจัดกลุ่มดูว่าคนส่วนใหญ่มีความรู้สึกอย่างไรหรือมีทัศนคติอย่างไร

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยวิธีนี้ใช้ได้กับผู้ที่สามารถอ่านออกเขียนได้ และใช้วิธีการวัดทัศนคติตามวิธีของ Likert โดยแบ่งระดับทัศนคติออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

ความหมายของพฤติกรรมทางเพศ

มานพ คณะโต (2541: 1) กล่าวว่า Sex (เพศ) นั้นเป็นการแสดงคุณลักษณะ เช่น เพศชาย เพศหญิง และยังใช้เป็นการแสดงถึงเรื่องเพศอย่างกว้างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์หรือความต้องการของเพศชายหญิง ส่วนคำว่า Sexuality (เรื่องเกี่ยวกับเพศ) นั้นจะมีความหมายครอบคลุมมากกว่า โดยจะรวมถึงค่านิยม ทัศนคติ ความรู้สึก และเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสองเพศตามแรงขับทางชีววิทยาด้วย

พุกษา บุกบุญ (2549: 24 อ้างถึง Janelle and Wolpe, 1996) ได้กล่าวว่า Sexuality (มิติทางเพศ) หมายถึงแบบแผนพฤติกรรมทางเพศ ทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ ซึ่งถูกปลูกฝังและปรุงแต่งโดยภาวะทางเพศที่แตกต่างกันของผู้ชายและผู้หญิง (Gender Role)

วันทนิย์ วาสิกะสิน (2526: 6) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ พฤติกรรมของมนุษย์นั้นมีหลายอย่าง เช่น การพูด การเดิน การเรียนรู้ต่างๆ รวมไปถึงการสืบพันธุ์ด้วย พฤติกรรมทางเพศของบุคคลแต่ละบุคคลนั้นได้รับมาจากการอบรมมาจากครอบครัว โรงเรียน และทางสื่อต่างๆ โดยเฉพาะครอบครัวนั้น ถ้าได้ให้ความรู้เรื่องเพศแก่ลูก

ในการปลูกฝังและก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ กล่าวคือ การได้รับการอบรมเรื่องเพศจากครอบครัว ในลักษณะใดมักจะทำให้เกิดทัศนคติในลักษณะดังกล่าว และส่งผลไปถึงการแสดงพฤติกรรมทางเพศ

นราภรณ์ หะวานนท์ (2542: 85) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศ เป็นสิ่งที่คนแสดงออกมา ในรูปของการกระทำและคำพูด ซึ่งเป็นสิ่งที่สังเกตเห็นได้ พฤติกรรมทางเพศอาจเป็นสิ่งที่คนแสดงออกมาต่อตนเอง หรือต่อคนอื่นก็ได้ พฤติกรรมทางเพศนั้นเป็นผลผลิตของสังคมในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ซึ่งถูกปลูกฝังให้กับสมาชิกของสังคม โดยผ่านทางครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน ชุมชน ตลอดจนสื่อมวลชน

พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) ครอบคลุมถึงพฤติกรรมทั้งสองลักษณะ คือ พฤติกรรมที่อยู่ภายใน (Inner) และพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอก (Outer) เป็นปฏิกิริยาที่มนุษย์แสดงออกเพื่อตอบโต้สิ่งกระตุ้นหรือสิ่งเร้า ซึ่งการแสดงออกนี้เป็นการแสดงออกในเรื่องเพศ การกระทำ การแสดงออก ที่วัยรุ่นได้แสดงออก ไม่ว่าจะเป็นการคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การแสดงออกซึ่งความรัก ทั้งในที่สาธารณะและที่ลับตาคน รวมไปถึงพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสด้วย

ลักษณะพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความต้องการอิสระในตนเองสูงมาก แต่ในขณะเดียวกันก็ยังต้องการได้รับการสนับสนุนปกป้องและคำแนะนำจากบิดามารดา ดังนั้นปัญหาระหว่างวัยอาจเกิดขึ้นได้ง่าย หากพ่อแม่ยึดมั่นกับรูปแบบและประสบการณ์ตนเองมากเกินไป และบังคับให้วัยรุ่นปฏิบัติตามกรอบของตนเอง ดังนั้นพ่อแม่จึงต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติ หรือทำที่ที่มีต่อลูกให้เป็นไปตามวัยและต้องไวต่อความรู้สึก ความต้องการของวัยรุ่น ซึ่งในวัยนี้เป็นวัยที่มีความต้องการความรักความเอาใจใส่ จึงทำให้วัยรุ่นนำความต้องการความรักจากเพศตรงข้ามเข้ามาแทนบุคคลในครอบครัว โดยให้ความสำคัญและเกิดความผูกพันอย่างแน่นแฟ้นทางจิตใจ และอาจก่อให้เกิดเป็นความผูกพันทางกายตามมา

ด้วยเหตุนี้วัยรุ่นหญิงมักมองความสำคัญระหว่างเพศเป็นเรื่องของความรักที่เรียกว่า Romantic คือ มองความรักเป็นสิ่งสวยงาม เป็นความอบอุ่น ความผูกพัน โดยเฉพาะความรักของตนเป็นความรักที่แท้จริง ควรแก่การให้และการเสียสละ ส่วนวัยรุ่นชายมักมองความสำคัญระหว่างเพศเป็นเรื่องของความใคร่ที่เรียกว่า Erotic ซึ่งเป็นการแสวงหาสิ่งกระตุ้นทางเพศ และความสุขสุดขั้วทางเพศจึงต้องการจะมีเพศสัมพันธ์เมื่อมีโอกาส ด้วยเหตุนี้จึงพบวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากอารมณ์มากกว่าเรื่องคุณธรรม หรือจริยธรรม ทั้งๆ ที่วัยรุ่นอาจจะรู้ว่าสิ่งใดผิดหรือถูก แต่เนื่องจากถูกกดดันจากอิทธิพลของปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่

1. ปัจจัยภายในตัววัยรุ่น เพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นมักเกิดได้ง่ายในวัยที่การขาดการยับยั้งชั่งใจตนเอง และมีพฤติกรรมเสี่ยงด้านอื่นๆ ปัจจัยนี้อาจอยู่ในตัวเด็กเอง หรือเด็กขาดการเลี้ยงดูเพื่อเสริมสร้างความยับยั้งชั่งใจตนเอง เด็กกลุ่มนี้มักจะเกิดปัญหาทางเพศ ปัญหายาเสพติดและปัญหาอาชญากรรมได้สูง

2. ปัจจัยด้านครอบครัว ในครอบครัวที่ขาดความรัก ความอบอุ่น เด็กเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะแสวงหาความรักความอบอุ่นจากภายนอก และมักมีเพื่อนต่างเพศก่อนวัยอันควร เมื่อมีความใกล้ชิดกันทางร่างกายมากเข้าก็มีโอกาสต่อการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น

3. ปัจจัยด้านสังคม ในปัจจุบันสังคมมีการเปิดเผยและกระตุ้นทางเพศมาก วัยรุ่นที่ถูกกระตุ้นทางเพศมากก็จะขาดการยับยั้งชั่งใจตนเอง หาโอกาสเรียนรู้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร นอกจากนี้ยังพบว่าในสังคมยังขาดการให้ความรู้ทางเพศที่ถูกต้องแก่เด็กและวัยรุ่น เมื่อเด็กอยากรู้ อยากเห็นจึงมักแสวงหาความรู้เอาเองตามสื่อต่างๆ ที่มีอยู่ตามท้องตลาด ซึ่งมักจะเป็นสื่อที่ขาดคุณภาพทางวิชาการ แต่เป็นสิ่งที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศอย่างเดียว เด็กจึงเกิดปัญหาทางเพศได้ง่าย

พฤษยา บุกบุญ (2549: 26 อ้างถึง Nass and Fisher, 1988) กล่าวต่อไปอีกว่า ลำดับความสัมพันธ์ของวัยรุ่น มักจะเริ่มจากการเที่ยวกับเพื่อนสนิทบางคนในเพศเดียวกันก่อน ต่อมาจะเป็นการเที่ยวกับเพื่อนทั้งสองเพศเป็นกลุ่ม หรือนัดทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน จากนั้นจะเป็นการนัดเที่ยวกับคู่รัก (Dating) เพื่อที่จะมีโอกาสได้ใกล้ชิดสนิทสนมและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยพฤติกรรมทางเพศจะเริ่มขึ้นจากการจับมือถือแขน การจูบ การโอบกอด

นอกจากนี้ พุกยา บุญบุญ (2549: 26 อ้างถึง Nass and Fisher, 1988) ยังกล่าวว่า พฤติกรรมในช่วงของวัยรุ่นนี้ จะส่งผลต่อสถานะความสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้วัยรุ่นไม่ค่อยน่ารัก ดูเก้งก้างซัดหุ้ซัดตา นอกจากนี้ยังมีภาวะที่ขัดแย้งกับตนเอง โดยเด็กบางคนรู้สึกขัดแย้งทางจิตใจเป็นอย่างมาก เมื่อมีการฝืนเพิกขมสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และการมีประจำเดือน อาการจะรุนแรงมากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ถูกปลูกฝังมาก่อน

พุกยา บุญบุญ (2549: 26 อ้างถึง Sasse, 1944) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นชาย ความรู้สึกรู้สึกหรือความปรารถนาทางเพศจะเกิดขึ้นได้ง่ายและรวดเร็วเมื่อมีสิ่งมาช่วยยั่วอารมณ์ทางเพศ ซึ่งอาจไม่เกี่ยวข้องกับความรักเลยก็ได้ เช่น การคิดฝัน การจินตนาการ การได้เห็นรูปภาพ รูปร่าง หน้าตา หรือการได้ยินเสียงหัวเราะของเพศตรงข้าม

สังคมเป็นตัวกำหนดการแสดงออกทางเพศว่าควรเป็นอย่างไร อะไรคือความถูกต้อง เช่น เพศหญิงต้องรักษานวลสงวนตัว ไม่ข้องแวะเรื่องเพศมากเท่าไรยิ่งไว้เดียงสาทางเพศมากเท่านั้น และจะยังเป็นกุลสตรีมากยิ่งขึ้น แต่ปัจจุบันอารยะธรรมตะวันตกได้เข้ามามีบทบาทอย่างมาก ในสังคมไทย ชายหญิงมีอิสระเสรีในการติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น การแสดงออกทางเพศที่เป็น การรักษานวลสงวนตัวจึงน้อยลง จากการได้เห็นแบบอย่างตามกระแสสังคมเหล่านี้ ประกอบกับ แรงขับทางเพศ (sex drive) ทำให้วัยรุ่นต้องการและพยายามแสวงหาทางออก เพื่อตอบสนอง ความต้องการอยากรู้อยากเห็นของตนในเรื่องเพศ ซึ่งสังคมไทยก็ได้กำหนดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่อง สกปรก พุดถึงไม่ได้ ทำให้วัยรุ่นไม่กล้าพุดคุยหรือปรึกษาเรื่องทางเพศกับบุคคลที่เหมาะสม ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ใหญ่ หรือครู จึงหันไปแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากสื่อมวลชนและกลุ่ม เพื่อนวัยเดียวกัน ซึ่งก็ต่างมีความรู้และประสบการณ์น้อยเช่นเดียวกัน จึงทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ พึงประสงค์ประสงค์คือ การมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่ยังไม่พร้อมและโดยปัจจุบันวัยรุ่นไม่เพียงมี โอกาสปล่อยตัวทางเพศมากขึ้น หากแต่ช่วงเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสยังถูกขยายให้ ยาวนานขึ้นด้วยเหตุผลทางการศึกษา การทำงาน ดังนั้นผลที่ตามมาจากพฤติกรรมดังกล่าว ได้แก่ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การสูญเสียอนาคตทางการศึกษา และที่สำคัญอาจนำมา ซึ่งการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดต่างๆ

ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

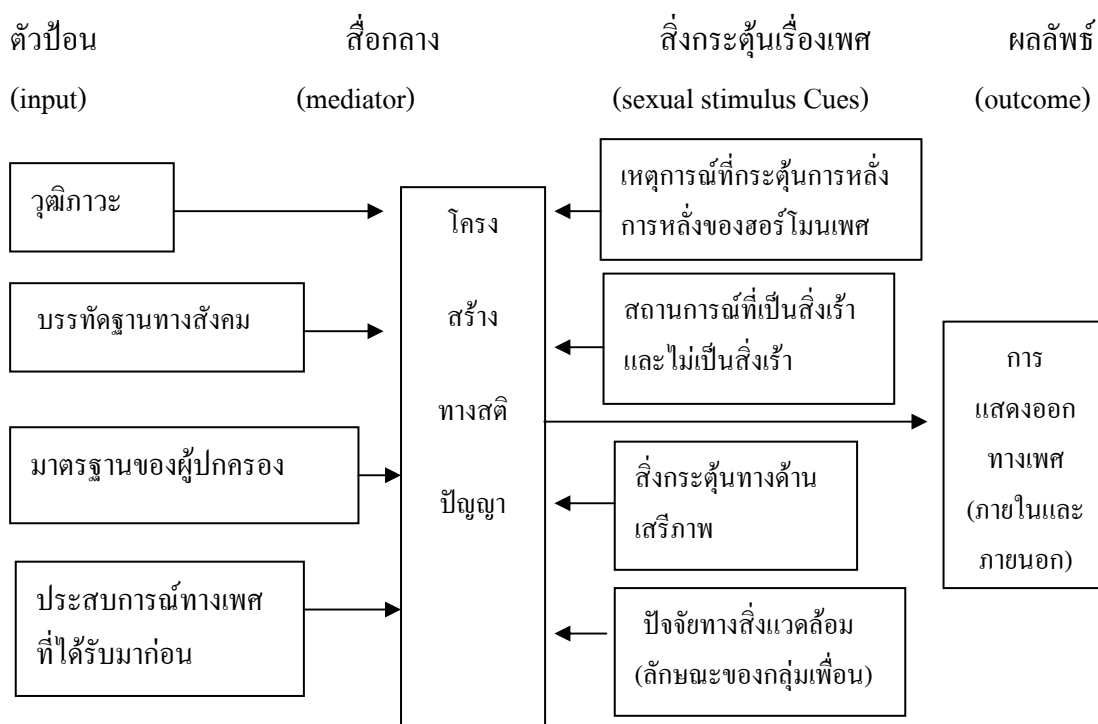
วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546: 28 อ้างถึง Abramson, 1983) ได้กล่าวถึงทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมีสมมติฐานที่ว่า การแสดงออกทางเพศ (Sexual Expression) จะถูกควบคุมโดยกลไกเชิงสมมติที่เรียกว่า โครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure) โครงสร้างทางสติปัญญานี้เปรียบเสมือนแหล่งสะสมอารมณ์ ความรู้สึก และประสบการณ์ของบุคคลที่ได้รับมาจากแหล่งต่างๆ เช่น ครอบครัว ประสบการณ์ของตนเอง เพื่อน สื่อมวลชน ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาททางเพศ และมีหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมตอบสนองเกี่ยวกับเรื่องเพศของตนเอง

โครงสร้างทางสติปัญญาเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมและควบคุมพฤติกรรมทางเพศทั้งหมด ซึ่งได้พัฒนามาจากปัจจัยนำเข้า 4 ชั้น คือ

1. วุฒิภาวะ (Maturity) คือ กระบวนการเติบโตของร่างกาย สติปัญญา บุคลิกภาพ จิตใจ อารมณ์ เพื่อพัฒนาจากเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และจะส่งผลให้เห็นชัดเจนเมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น
2. บรรทัดฐานทางสังคม (Social Norm) เป็นกฎเกณฑ์ของสังคม เด็กไม่ได้เรียนรู้จากบิดามารดาอย่างเดียว แต่ได้เรียนรู้จากสังคมด้วย คือจาก กลุ่มเพื่อน ซึ่งการยอมรับของกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก นอกจากเพื่อนแล้วเด็กยังเรียนรู้ได้จากสื่อ เช่น ภาพยนตร์ หนังสือ วารสาร โทรทัศน์ รวมถึงศาสนา วัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น และองค์กรต่าง ๆ ในชุมชนด้วย
3. มาตรฐานของบิดามารดา (Parental Standard) อิทธิพลการเลี้ยงดู ค่านิยมของบิดามารดาเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปฏิบัติในเรื่องเพศทั้งทางตรงและทางอ้อม
4. ประสบการณ์ทางเพศที่ได้รับมาก่อน (Previous Sexual Experience) เป็นสิ่งที่ค้างอยู่ในโครงสร้างทางสติปัญญา และก่อตัวเป็นหลักปฏิบัติแห่งความพฤติกรรมซึ่งจะกำหนดว่าจะรับรู้และจดจำเป็นหลักการในการประพฤติ

แอน ทองคำ (2549: 19 อ้างถึง Abramson, 1967) ได้กล่าวว่า สิ่งกระตุ้นในเรื่องเพศ (Sexual Stimulus Cues) และได้แบ่งสิ่งกระตุ้นออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. เหตุการณ์ที่กระตุ้นการหลั่งฮอร์โมนเพศ (Endocrinological Stimulus) เป็นอิทธิพลอันเนื่องมาจากฮอร์โมนเพศ
2. สิ่งกระตุ้นทางด้านสรีรภาพ (Physiological Event) เป็นอิทธิพลอันเนื่องมาจากระบบประสาทส่วนกลาง และระบบประสาทอัตโนมัติ
3. สิ่งเร้าที่เป็นเงื่อนไขและสิ่งเร้าที่ไม่เป็นเงื่อนไข (Condition and Unconditional Stimuli) ประกอบด้วยสิ่งกระตุ้นที่มีบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ยั่วชวน การดูภาพโป๊ การอ่านหนังสือโป๊ หรือได้รับการกระตุ้นจากคนรัก
4. ปัจจัยสิ่งแวดล้อม (Situational Parameters) เป็นอิทธิพลจากตัวแปรภายนอกหรือสิ่งแวดล้อม เช่น ยา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บรรยากาศที่เป็นใจ หรืออยู่ในกลุ่มเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดที่มั่วสุมเรื่องเพศ ผู้วิจัยได้นำบางส่วนมาใช้เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้

ภาพที่ 1 แผนภูมิระบบเพศสัมพันธ์ (Sexual System)

ที่มา: แอน ทองคำ (2549: 19 อ้างถึง Abramson, 1983)

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

สุชา จันทน์เอม (2529: 2 อ้างถึง Hurlock, 1967) ได้อธิบายคำ “วัยรุ่น” ว่าตรงกับคำ “Adolescence” ในภาษาอังกฤษ มีรากศัพท์เดิมมาจากภาษาละตินว่า “Adolescere” ซึ่งมีความหมายว่าเจริญเติบโตหรือเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ (Maturity) การที่เด็กจะบรรลุถึงขั้นวุฒิภาวะนี้ ไม่ใช่จะเจริญแต่ร่างกายด้านเดียวเท่านั้น ทางด้านจิตใจก็เจริญเป็นเงาตามตัวไปด้วย คือ จะต้องมีการพัฒนาทั้ง 4 ด้านไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคมคำว่า “วัยรุ่น” หรือ “Adolescence” นี้แตกต่างกันออกไปกับคำว่า “Puberty” หรือการย่างเข้าสู่วัยรุ่นระยะนี้เป็นจุดเริ่มแรกที่จะเข้าไปสู่วัยรุ่นเท่านั้น

สุชา จันทน์เอม (2529: 2) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นคือวัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็กเป็นวัยที่เป็นสะพานไปหาวัยผู้ใหญ่ กำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และรูปร่างเป็นสำคัญ ในเด็กผู้หญิงเริ่มมีประจำเดือน (Menstruation) ส่วนในเด็กผู้ชายเริ่มมีอสุจิ (Sperm)

สุชา จันทน์เอม (2529: 2) ได้ได้กล่าวว่า วัยรุ่น เป็นวัยที่มีความเจริญทางร่างกายและจิตใจ “ร่างกาย” คือ การไม่ได้เป็นเด็ก “จิตใจ” หมายถึง การรู้จักเหตุผล รู้จักควบคุมอารมณ์รวมทั้งสามารถเข้าร่วมกลุ่มหรือทำกิจกรรมในสังคมได้

สรุปว่า วัยรุ่น นั้นเป็น วัยที่สิ้นสุดของความเป็นเด็ก เป็นวัยที่เป็นสะพานไปหาวัยผู้ใหญ่ ซึ่ง ไม่มีเส้นชัดเจนที่แน่นอนว่าเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดเมื่อใด แต่กำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญ และถ้าจะกำหนดลงไปว่าเริ่มเมื่อใดก็ถือเอาตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน ส่วนเด็กชายถือเอาตอนที่อสุจิ ตามธรรมชาติเด็กหญิงจะย่างเข้าสู่วัยรุ่นก่อนเด็กชายประมาณ 1 – 2 ปี ตามที่ได้มีการทดลองแล้วว่าจะเร็วกว่า 1½ ปี แต่ก็ไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน บางคนอาจจะเริ่มเร็ว บางคนอาจจะเริ่มช้า และความเจริญตลอดจนถึงความเปลี่ยนแปลงในระหว่างวัยรุ่นนั้นบางคนก็เป็นไปอย่างรวดเร็ว บางคนก็เป็นไปอย่างช้าๆ ตามแบบแผนของคนแต่ละคน ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น อาหาร ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ฯลฯ ปกติอายุของเด็กวัยรุ่นจะอยู่ระหว่าง 12 – 21 ปี อย่างไรก็ดีโดยเฉลี่ยแล้วเด็กหญิงจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุ 12½ ปี ส่วนเด็กชายจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุ 14 ปี และทั้งสองเพศจะสิ้นสุดวัยรุ่นเมื่ออายุครบ 21 ปี

อายุของวัยรุ่น

สุชา จันทน์เอม (2529: 3) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นจะเริ่มจากการเริ่มมีวุฒิภาวะทางเพศ (ชายและหญิงมีเพศสัมพันธ์กันสามารถให้กำเนิดบุตรได้) จนกระทั่งสามารถเป็นอิสระจากการปกครองของผู้ใหญ่ แต่โดยเหตุที่มีความแตกต่างกันในด้านอายุของการมีวุฒิภาวะทางเพศ จึงเป็นการยากที่จะกำหนดอายุลงไปให้แน่นอนว่าวัยรุ่นเริ่มจากอายุเท่าใดแน่ นักจิตวิทยาและนักการศึกษาจึงเห็นพ้องต้องกันว่าควรจะใช้อายุเฉลี่ยเป็นเครื่องกำหนดจุดเริ่มต้นของวัยรุ่น บางแห่งก็กำหนดเอาไว้ว่าอายุ 21 ปี เด็กควรจะเป็นผู้ใหญ่ เพราะทำอะไรตามกฎหมายได้แล้ว ด้วยเหตุนี้เราจึงสามารถแบ่งอายุของเด็กวัยรุ่นได้ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) คือ ช่วงอายุ 13 -15 ปี วัยรุ่นจะร่างกายมีการเจริญเติบโตทางเพศอย่างสมบูรณ์ทั้งในหญิงและชาย สำหรับเพศหญิงสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญของร่างกายเต็มก็คือ การมีประจำเดือน มีขนขึ้นตามอวัยวะเพศ ส่วนเด็กชายจะสังเกตได้จากการหลั่งน้ำอสุจิในครั้งแรกมีขนตามอวัยวะเพศ น้ำเสียงที่พูดจะแตกพร่า สำหรับหญิงนอกจากมีประจำเดือนเป็นครั้งแรกแล้ว สัดส่วนต่างๆ ของร่างกายก็เปลี่ยนไป โดยเฉพาะการเจริญเติบโตของทรวงอก เนื่องจากต่อมต่างๆ ผลิตน้ำฮอร์โมนไปบำรุงมากขึ้น ในระยะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นนี้เป็นระยะที่เดือนให้เราเห็นวาระของวัยรุ่นได้ใกล้เคียงเข้ามาแล้ว

2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) คือ ช่วงอายุ 15 – 18 ปี วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงในด้านร่างกาย จิตใจ ความนึกคิด มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ในด้านร่างกายนั้นมีการเปลี่ยนแปลงมากและสิ้นสุดลงเมื่อถึงวุฒิภาวะของวัยรุ่น กล่าวคือ มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม หญิงจะมีใบหน้าอím ริมฝีปากเต็ม ดวงตาเป็นประกาย ผมดำยาวสลวย สะโพกกลม ฯลฯ ส่วนชายจะมีใบหน้ายาว แก้มตอบ คางเหลี่ยม กรามแข็งแรง ไหล่กว้าง แขนขายาว เริ่มมีหนวดและเคราสมลักษณะชายชาตรี ในด้านจิตใจนั้นส่วนใหญ่เป็นผลพลอยได้มาจากความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย แม้ว่าลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายจะเป็นสิ่งปกติของเด็กทุกคนเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นก็ตาม แต่ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจของเด็กแต่ละคนมักไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) คือ ช่วงอายุ 18 – 21 ปี ในระยะนี้พัฒนาการของวัยรุ่นเริ่มเข้าสู่ภาวะอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งมักมีการพัฒนาด้านจิตใจมากกว่าทางร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเกี่ยวกับความนึกคิดและปรัชญาชีวิตเด็กวัยรุ่นตอนนี้นักพยายามปรับปรุงร่างกายของตัวเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น โดยพยายามตัดสินใจแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยตนเอง ก่อให้เกิดความมั่นคงด้วยตนเอง แต่ก็ต้องขึ้นกับสภาพครอบครัวด้วย คือ ในบุคคลที่อยู่ในครอบครัวใหญ่ มีฐานะมั่นคงและพ่อแม่ไม่เข้มงวดจนเกินไป จะมีความมั่นใจและมั่นคงมากกว่าคนที่อยู่ในครอบครัวเล็กๆ และได้รับความเข้มงวดจากพ่อแม่

ตามปกติวัยรุ่นตอนปลายมักมีความกระตือรือร้นที่จะสร้างสิ่งประทับใจต่างๆ เพื่อที่จะแสดงว่าตนไม่ใช่วัยรุ่นต่อไป เช่น ในเด็กหญิงก็จะเริ่มใช้ลิปสติกและสวมรองเท้าส้นสูง ส่วนในเด็กชายมักจะฝันที่จะเป็นเจ้าของรถยนต์สักคัน ทั้งนี้เพื่อต้องการสร้างความประทับใจว่าขณะนี้เขาโตเต็มที่แล้วและย่อมจะมีสิทธิเสรีภาพต่างๆ เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ และจะพยายามลอกเลียนแบบผู้ใหญ่ เช่น สูบบุหรี่ และหัดดื่มเหล้า เป็นต้น

วัยรุ่นกับการรวมกลุ่ม

สมชาย รัชชนกุล (2526: 98) ได้กล่าวว่า เด็กที่มีอายุอยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกัน มีความสนใจและมีอุดมคติคล้ายคลึงกันก็มักจะรวมกันเป็นกลุ่ม เด็กในวัยนี้จะมีความรู้สึกรักอยากคบเพื่อนเป็นสิ่งที่สำคัญมากและกลุ่มเพื่อนก็จะมีอิทธิพลต่อตัวเองมากเช่นเดียวกัน การคบเพื่อนเป็นความต้องการอย่างหนึ่งของเด็กวัยรุ่น ซึ่งเขาต้องการคบเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ เมื่อเด็กวัยรุ่นเข้าร่วมกลุ่มกันได้ก็จะมี การสร้างกิจกรรมร่วมกันขึ้นมารวมทั้งมีการสร้างกฎเกณฑ์ของกลุ่มด้วย โดยทั่วไปเด็กวัยรุ่นมักจะมี ความเคารพและภักดีต่อกฎเกณฑ์ของกลุ่ม ทำสิ่งต่างๆ เหมือนๆ กัน เช่น การแต่งตัว การพูด การนิยมสิ่งต่างๆ เหมือนเพื่อนซึ่งจะทำให้ตัวเองสบายใจ แต่ในบางครั้งก็อาจจะละเลยหน้าที่ไปบ้าง เมื่อเด็กมีปัญหา ก็มักจะหันไปปรึกษาทุกข์หรือขอความเห็นขอคำปรึกษาจากเพื่อนมากกว่าที่จะหันไปปรึกษาพ่อแม่ เพราะมักจะคิดว่าพ่อแม่ไม่เข้าใจตัวเองเพียงพอ เด็กจะเริ่มหัดเป็นตัวของตัวเอง ตัดสินใจเองและไม่ชอบให้ผู้ใหญ่มายุ่งในเรื่องส่วนตัวของเขาโดยจะยึดความคิดเห็นของตนเอง เด็กชายและเด็กหญิงจะเล่นด้วยกันน้อยลง เพราะความสนใจแตกต่างกันออกไป แต่เด็กทั้งสองเพศก็ยังเห็นความสำคัญของการที่จะพบปะรู้จักกับเพื่อนเพศตรงข้าม การคบเพื่อนในระยะแรกๆ นั้นเด็กจะคบเพื่อนในลักษณะเป็นกลุ่มใหญ่ก่อนแล้วในระยะหลังจึงจะไปสนในเป็นรายบุคคล สัมพันธภาพระหว่างเพศยังไม่แน่นอน เปลี่ยนเพื่อน

อยู่เสมอ เข้าทำนองรักเพื่อเลือก เด็กชอบอยู่กับเพื่อนเป็นกลุ่มเพราะสามารถทำอะไรได้สำเร็จ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กวัยรุ่นต้องคอยช่วยเหลือเขาต่อไป

ประเภทของกลุ่มในเด็กวัยรุ่น

ถ้าสังเกตการณ์รวมกลุ่มของเด็กวัยรุ่นในสังคมอาจแยกประเภทการรวมกลุ่มได้เป็น 2 ประเภท คือ การรวมกลุ่มอย่างมีแบบแผน (Formal Group) และการรวมกลุ่มแบบไม่มีแบบแผน (Informal Group) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (สมชาย ธีญธนกุล, 2526: 99)

1. การรวมกลุ่มอย่างมีแบบแผน (Formal Group) การรวมกลุ่มประเภทนี้ เด็กวัยรุ่นจะรวมตัวแบบชุมนุมหรือสโมสร โดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน มีหลักเกณฑ์ในการดำเนินงาน อาจจะเป็นการรวมกลุ่มภายในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย เช่น การตั้งชุมนุมต่างๆ หรือการรวมกลุ่มในสังคมโดยทั่วไป เช่น กลุ่มอาสาสมัคร เป็นต้น

ในปัจจุบันนี้ ผู้นำทางการศึกษาและผู้นำในท้องถิ่นเห็นความสำคัญของการรวมกลุ่มเด็กวัยรุ่นแบบนี้มาก เพราะเป็นวิถีทางที่ดีที่จะทำให้เด็กวัยรุ่น ได้มีโอกาสเข้ากับสังคมได้อย่างถูกต้อง รู้จักการทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม การรวมกันแบบนี้ทำให้มีสมาชิกภายในกลุ่มมาก ผลดีและผลเสียของการรวมกลุ่มอย่างมีแบบแผนเฮอรัลด์

สมชาย ธีญธนกุล (2526: 98 อ้างถึง Hurlock, 1967) ได้อธิบายไว้ดังนี้

ผลดี

ก. ความปลอดภัยทางอารมณ์ (Emotional Security) เด็กวัยรุ่นที่ขาดเพื่อนหรือที่มีความเครียดมีปัญหาจากที่บ้าน จะรู้สึกว่าการเข้ามาเป็นสมาชิกในกลุ่มที่มีระเบียบแบบแผนนั้นทำให้จิตใจแจ่มใส มีความปลอดภัยทางอารมณ์มาก

ข. ทักษะทางสังคม (Social Skills) กิจกรรมส่วนมากในชุมนุมจะได้รับการควบคุมโดยหัวหน้าชุมนุมหรือผู้ใหญ่เป็นที่ปรึกษา สมาชิกบุคคลมีโอกาสดูแลและทักษะการทำงานในสังคม เช่น การทำงานกับเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น

ก. มีความสนุกสนาน (Opportunities for Fun) เด็กวัยรุ่นเป็นวัยแห่งความสำเร็จ การเข้าเป็นสมาชิกจะทำให้เด็กวัยรุ่นมีโอกาสได้สนุกสนานในการจัดงานรื่นเริงต่างๆ แทนที่จะออกไปแสวงหาความสำเร็จจากสังคมภายนอก

ง. มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ (Influence on Personality) การเข้าร่วมในกิจกรรมของกลุ่มจะทำให้วัยรุ่นมีความรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ทำให้เด็กวัยรุ่นรู้จักตนเองดีขึ้น อันเป็นผลต่อบุคลิกภาพของตนเอง

ผลเสีย

ก. ความเหลื่อมล้ำต่ำสูง (Snobbishness) ภายในกลุ่มย่อมจะมีสมาชิกกลุ่มย่อยๆ ที่เป็นพวกถือตน อันเป็นผลมาจากฐานะทางครอบครัวของเขา และมักจะเป็นจำพวกที่ทำงานในตำแหน่งต่างๆ โดยไม่นำพาต่อสมาชิกของกลุ่มที่มาจากครอบครัวธรรมดา

ข. ขาดความมั่นคงทางอารมณ์ (Lack of Emotional Warmth) ถ้าชุมชนนั้นเป็นกลุ่มที่เปิดรับสมาชิกโดยทั่วไป ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อกลุ่มมักจะไม่น่าพอใจเท่าที่ควร

ค. ความอิจฉา (Envy) ความอิจฉาเกิดจากเด็กภายนอกที่ไม่ได้เข้าร่วมอยู่ในกลุ่ม ซึ่งอาจจะเป็นผลเสียร้ายแรงได้

2. การรวมกลุ่มอย่างไม่มีแบบแผน (Informal Group) ถ้าหากจะใช้ความสังเกต การคบหาสมาคมกับเพื่อนของเด็กในวัยรุ่นอย่างใกล้ชิดก็มักจะพบว่าเด็กวัยรุ่นจะมีการรวบรวมกลุ่มกันอย่างอิสระ โดยทั่วไปการรวมกลุ่มแบบอิสระมีหลายลักษณะ ดังต่อไปนี้

ก. มิตรภาพ (Friendship) นิสัยของเด็กวัยรุ่นคือการแสวงหาเพื่อนสนิทที่มีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้นในลักษณะที่เรียกว่า “เพื่อนสนิท” หรือ “เพื่อนคู่หู” (ในภาษาอังกฤษ คำที่ใช้เรียกว่าเพื่อนสนิทในหมู่ของเด็กวัยรุ่นคือ Chum หรือ Pals) ในชีวิตของเด็กวัยรุ่นจะมีเพื่อนสนิทเพียงไม่กี่คนน้อย เป็นกลุ่มเล็กประมาณ 2-4 คน เป็นเพื่อนที่สามารถให้คำปรึกษาหารือ สามารถระบายความคับอกคับใจต่อกันและกันได้ เพื่อนแท้ที่เกิดในลักษณะนี้มักจะเป็นเพื่อนที่เติบโตมาด้วยกันตั้งแต่เด็ก เป็นเพื่อนที่มีรสนิยมนตรงกัน

การสร้างความสัมพันธ์ในรูปของมิตรภาพนั้น จะสังเกตได้ว่าเด็กผู้หญิงมีมากกว่าเด็กผู้ชาย เทพจะกล่าวได้ว่า ถ้าหากเด็กวัยรุ่นคนใดไม่มีเพื่อนแท้ในชีวิต เด็กวัยรุ่นคนนั้นคือคนที่ปรับตัวในสังคมอย่างไม่สมบูรณ์แบบ และมักจะแสวงหาการรวบรวมกลุ่มในรูปอื่นต่อไป

ข. พรรคพวก (Cliques) เป็นกลุ่มของวัยรุ่นที่มีขนาดใหญ่กว่ากลุ่มมิตรภาพเล็กน้อย เด็กวัยรุ่นที่รวมเป็นพรรคพวกมักจะมีการไปมาหาสู่กัน คิดหรือทำอะไรคล้ายคลึงกัน คบหาสมาคมกันเป็นประจำทุกเดือน เช่น ในโรงเรียน มักจะมีการแบ่งพวกกลุ่มเล็กๆ ภายในชั้นเรียน

เด็กวัยรุ่นเริ่มจะรวมกลุ่มในลักษณะดังกล่าวนี้ในระหว่างอายุ 14 ปี เริ่มต้นจากการรวมกันเพศเดียวกันก่อน แล้วขยายวงไปสู่การมีพรรคพวกที่เป็นเพศตรงกันข้าม อาจกล่าวได้ว่าการรวมกลุ่มกันแบบพรรคพวก จะประกอบด้วยสมาชิกตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ถ้ามีสมาชิกเพิ่มมากขึ้น ก็มักจะแยกย่อยกันเป็นหลายๆ กลุ่ม การรวมกลุ่มในเด็กวัยรุ่นหญิงสังเกตได้ง่ายกว่าเด็กวัยรุ่นชาย

ค. เพื่อนทั่วไป (Crowds) เป็นการรวมกลุ่มของเด็กวัยรุ่นที่ใหญ่ที่สุด มีเพื่อนมากหน้าหลายตา ประกอบไปด้วยกิจกรรมที่จัดร่วมกันเป็นประจำ การรวมตัวกันแบบนี้มักจะอยู่ในการจัดกิจกรรมนั้นเป็นสำคัญ ซึ่งจะตรงกันข้ามกับมิตรภาพหรือพรรคพวกที่มีสายสัมพันธ์ทางใจมากกว่า ในโรงเรียนการจัดกิจกรรมของเด็กวัยรุ่นเป็นชั้นเรียนมักจะมีการละเล่น การจัดงานเลี้ยงและอื่นๆ

ง. แก๊ง (Gang) การรวมตัวกันเป็นแก๊งของเด็กวัยรุ่นมีลักษณะพิเศษอยู่ประการหนึ่ง คือ สมาชิกส่วนใหญ่ที่มารวมกันมักประสบปัญหาทางสังคม เด็กวัยรุ่นที่รวมกันเป็นแก๊ง มีจุดประสงค์ในการแสวงหาความปลอดภัย และความพึงพอใจของตนเองที่เขาไม่สามารถจะหาได้ในแวดวงของสังคมทั่วไป แก๊งของเด็กวัยรุ่นเป็นทางนำไปสู่ยุคอาชญากรรม (Juvenile Delinquency) เพราะฉะนั้นการรวมกันลักษณะเช่นนี้เป็นเรื่องที่ไม่พึงประสงค์ของสังคม ผู้เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่นจึงควรเอาใจใส่เป็นพิเศษ (สมชาย ธีรชนกุล, 2526: 101)

อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในเด็กวัยรุ่น

สุพัตรา สุภาพ (2519: 69-71) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากที่สุด โดยเฉพาะสังคมปัจจุบันบุคคลมักจะยึดเอาเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติ กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลดังต่อไปนี้

1. สอนให้เด็กวัยรุ่นรู้จักอำนาจที่ไม่ใช่เป็นแบบส่วนตัว ในกลุ่มเพื่อนเล่นเด็กวัยรุ่นจะเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่างๆ จากการมีส่วนร่วมเล่นด้วย เช่น การเล่นฟุตบอล ถ้าฝ่าฝืนก็จะถูกกีดกันออกจากกลุ่ม ซึ่งในที่สุดบุคคลนั้นก็จะกลายเป็นคนรักษากฎเหมือนคนอื่น ๆ

2. กลุ่มเพื่อนช่วยให้เด็กวัยรุ่นได้ทดลองข้อกำหนดหรือกฎเกณฑ์ของผู้ใหญ่ ปกติเด็กวัยรุ่นเมื่ออยู่ในกลุ่มมักจะกล้าทำอะไรที่ขัดแย้งหรือลองดีผู้ใหญ่มากกว่าทำโดยลำพังคนเดียว แต่ในขณะเดียวกันก็จะทดสอบว่ากลุ่มสามารถจะขัดแย้งคือดั่งกับผู้ใหญ่ได้แค่ไหน และพอจะเชื่อถือฟังพาได้แค่ไหน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับกำลังใจ

3. กลุ่มเพื่อนอาจจะถ่ายทอดระเบียบวิธีและคุณค่าที่ผู้ใหญ่ต้องการหรืออาจจะเป็นไปในรูปตรงข้าม ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นตัวแทนถ่ายทอดคุณค่าที่ผู้ใหญ่ที่ต้องการอย่างได้ผลที่สุด ถ้าหากกลุ่มสนับสนุนระเบียบและคุณค่า

ระยะของเด็กวัยรุ่นเป็นระยะที่เพื่อนมีอิทธิพลมากที่สุดในชีวิตกลุ่มเพื่อนจะกำหนดความรู้สึกนึกคิดของเด็กวัยรุ่นให้ทำตามมติและความนิยมของหมู่คณะเป็นส่วนใหญ่ โดยไม่คำนึงถึงเหตุว่าถูกหรือผิด เช่น กลุ่มบางกลุ่มถือว่าการเข้าไปนั่งดื่มของมีนเมาตามบาร์ ไม่ใช่เรื่องเสียหายเด็กก็ต้องทำตาม ถ้ามีเรื่องขัดแย้งกันระหว่างกลุ่มเพื่อนของตนกับบิดามารดาผู้ปกครองหรือทางโรงเรียน เด็กวัยรุ่นมักจะเข้าข้างกลุ่มเพื่อนของตน และประณามฝ่ายบิดามารดา ผู้ปกครองหรือฝ่ายโรงเรียนว่าเป็นฝ่ายผิด โดยปกติแล้วในกลุ่มเพื่อนมักจะมีเด็กผู้นำอยู่คนหนึ่งซึ่งเรียกว่า “หัวโจก” หรือ “ลูกพี่” เด็กที่ดังตัวเป็นหัวหน้าหรือจำฝูงนี้มักเป็นเด็กที่มีอายุมากกว่าคนอื่นในหมู่คณะ และมักมีความฉลาด มีฝีมือในทางด้านใดด้านหนึ่ง เช่น เป็นนักกีฬา มีฝีมือในการต่อสู้ และเป็นนักดนตรี เป็นต้น

โรงเรียนส่วนมากในปัจจุบันได้จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อสนองความต้องการหมู่พวกของนักเรียนอยู่แล้ว เช่น การจัดกิจกรรมชุมนุม ได้แก่ กีฬา ดนตรี ศิลปกรรม นาฏศิลป์ เป็นต้น ในชุมนุมต่างๆ นี้วัยรุ่นจะได้มีโอกาสกระทำงานง่ายๆ ร่วมกัน เป็นการใช้พลังในตัวในทางที่เป็นคุณประโยชน์ ตลอดจนเป็นการฝึกการทำงานร่วมกันและการอยู่ร่วมกัน ซึ่งทั้งนี้จะเป็นประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ในการครองชีวิตเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไปด้วย (สมชาย ธีบุญกุล, 2526: 103)

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

โดยทั่วไปชายหญิงจะเริ่มคบหากันตั้งแต่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่เริ่มสนใจในเพศตรงกันข้ามกับตน ในวัยนี้ทุกคนต้องการมิตรภาพ ความรัก และต้องการความเป็นอิสระจากบิดามารดา วัยรุ่นจึงเริ่มมองหาเพศตรงข้ามที่ถูกใจ ซึ่งจะเป็นบันไดขั้นแรกที่จะนำไปสู่ความรักเพศตรงข้าม และการแต่งงานในอนาคต พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่แสดงออกต่อเพศตรงข้ามมักจะแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมต่างๆ เช่น วัยรุ่นในชนบทและวัยรุ่นที่อยู่ในเมือง ก็มีการติดต่อและการเกี้ยวพาราสี (Courtship) ระหว่างชายหนุ่มและหญิงสาวต่างกัน

สุชา จันทน์เอม (2529: 71) ได้กล่าวว่า การแสดงออกต่อเพศตรงข้ามของวัยรุ่นในเมืองวัยรุ่นในชนบทไทยไว้ดังนี้

ความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในชนบทนั้น โดยชนบทธรรมเนียมประเพณีเปิดให้มีการนัดพบเพื่อนต่างเพศในงานเทศกาลต่างๆ เช่น งานทำบุญที่เรียกว่า “ลงวัด” ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหนุ่มสาวจะมาทำงานร่วมกันในการทำมาหากินหรือคนเฒ่าคนแก่หรือคนที่แต่งงานแล้วจะไม่เข้าร่วมงานลงวัดเลย ในสังคมชนบทการติดต่อทำความรู้จักกันระหว่างชายหนุ่มและหญิงสาววัยรุ่นมีปัญหาน้อยกว่าในเมือง เพราะลักษณะของสังคมชนบท ประชาชนตั้งบ้านเรือนใกล้ชิดกัน และมีความสัมพันธ์ต่อกันแบบปฐมนิคม ทำให้หนุ่มสาวได้มีโอกาสรู้จักประวัติความเป็นมา นิสัยใจคอของกันและกัน ฐานะความเป็นอยู่ คุณค่า ทัศนคติ และอาชีพของคนในสังคมชนบทไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนั้นการนัดพบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นชนบทจึงไม่ค่อยมีความยุ่งยากนัก ค่านิยมของสังคมชนบทยึดถือในประเพณีและวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัด โดยมากฝ่ายหญิงจะถูกอบรมให้รักนวลสงวนตัว ให้อยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือนและไม่ให้ติดต่อกับฝ่ายชาย

ส่วนวัยรุ่นในเมืองได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมมาก เช่น จากสื่อมวลชน ทำให้วัยรุ่นบางส่วนรับเอาอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาใช้ โดยรักการเป็นอิสระ มีการนัดพบเพื่อนต่างเพศกันตามลำพัง ตลอดจนมีความสัมพันธ์ทางเพศจนถึงขนาดได้เสียกันก่อนแต่งงาน ก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนสมรสและเกิดปัญหาการมีโรค วัยรุ่นในเมืองส่วนมากมักจะขาดความอบอุ่นจากในบ้าน เพราะเหตุที่บิดามารดาและญาติผู้ใหญ่ต่างคนต่างก็เร่งรีบทำมาหากิน จนมีเวลาน้อยมากที่จะอบรมดูแลบุตร วัยรุ่นเมื่อขาดความอบอุ่นก็จะหาทางออกโดยมีความต้องการความรักอย่างรุนแรง มีความปกป้องหรือเฝ้าฝันในเรื่องความรัก พร้อมทั้งได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

จากเพื่อน จากสื่อมวลชน รวมทั้งขาดความยั้งคิด ขาดคำแนะนำที่ถูกต้องของพ่อแม่ และแรงผลักดันของอารมณ์ทางเพศ ทำให้วัยรุ่นในเมืองมักมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง เกิดปัญหาต่างๆ อย่างมาก

แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และบทความจากสื่อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนั้น ทำให้ทราบถึงความหมายของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีนักวิชาการได้ศึกษาไว้ดังนี้

ความหมายของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ (2540: 45-46) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสว่าเป็นการที่ชายหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมาย ความสัมพันธ์ก่อนสมรสหรือแต่งงาน (Premarital Sex) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมีอยู่ทั่วไป โดยพื้นฐานพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์เพื่อให้มีความสุขทางเพศ เช่น การกอดจูบ การเล้าโลม และการให้ความสำคัญบนพื้นฐานความผูกพันทางอารมณ์ต่อกัน เช่น การมีความรักต่อกัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

จันทน์ภัก ทิพย์ธร (2548: 21 อ้างถึง Reiss, 1966) ได้กล่าวถึง ตัวแปรที่เกิดขึ้นตามลำดับ ก่อนหลังของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ดังนี้

1. การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน (Premarital Sexual Permissiveness) หมายถึง การยอมรับในความใกล้ชิดทางร่างกายที่เกี่ยวข้องในความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงก่อนการแต่งงาน และการยอมรับต่อการมีเพศสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับความผูกพันทางอารมณ์ที่บุคคลมีความสัมพันธ์ต่อกัน significance

2. แนวโน้มเชิงบวกต่อความรัก (Positive love Orientation) หมายถึง ทักษะคิดที่มีต่อความรักและการมีคู่รักว่ามีผลดีมากกว่าผลเสีย การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานภายใต้เงื่อนไขของการมีความรักต่อกัน ซึ่งบุคคลที่มีความเชื่อว่า การมีความรักและการมีคู่รักน่าจะมีประโยชน์มากกว่าโทษ จะส่งผลให้มีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสูง

3. แนวโน้มเชิงบวกต่อเรื่องเพศ (Positive love Orientation) หมายถึง การมีทัศนคติเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ทางเพศ มีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสทำให้บุคคลมีความเชื่อและการรับรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของการได้รางวัลหรือประโยชน์มากกว่าหรือมีผลดีมากกว่าผลเสีย ทำให้เกิดความรู้สึกผิดต่อศีลธรรม และส่งผลให้บุคคลยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูง

4. ทัศนะเสรีนิยม (Liberality) หมายถึง ทักษะคิดที่ชื่นชอบต่อการเปลี่ยนแปลง โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินตามวิถีทางของประเพณีที่ทำตามกันมาอย่างเคร่งครัด สนับสนุนให้บุคคลมีอิสระภาพและกล้าแสดงออกถึงแม้จะแตกต่างจากคนอื่นก็ตาม บุคคลที่มีทัศนะเสรีนิยมนั้นจะพัฒนาแนวคิดที่กว้างขวาง ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและไม่ถูกจำกัดอยู่ภายใต้ความอคติทางประเพณี

5. การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของบิดามารดา หมายถึง การนำทัศนคติและพฤติกรรมบุคคลมาใช้เป็นบรรทัดฐาน ได้แก่ การนำทัศนคติของบิดามารดาต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากำหนดในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของตนเอง โดยทั่วไปบิดามารดาเป็นบุคคลสำคัญในการปลูกฝังทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ ถ้าบิดามารดาให้การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ก็จะส่งผลให้บุคคลมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานสูงตามไปด้วย

6. การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของเพื่อน จากแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่นที่กล่าวว่า เพื่อนมีอิทธิพลในการกำหนดทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่น รวมถึงพฤติกรรมทางเพศด้วยนั้น เพื่อนจึงนับเป็นบุคคลที่มีความสำคัญสำหรับวัยรุ่นที่จะนำค่านิยม บรรทัดฐาน รวมถึงพฤติกรรมต่างๆ ทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมมาปฏิบัติตาม เนื่องจากเพื่อนมีสถานภาพที่ใกล้เคียงกับตัวของวัยรุ่นเอง ได้รับอิทธิพลจากเพื่อนถ้าเพื่อนมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานบุคคลนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสูงตามไปด้วย

สาเหตุการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

วันทนี วาสิกะสิน (2526: 27) ได้กล่าวว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นพฤติกรรมที่มีการกล่าวกันมากในวัยรุ่นที่เป็นนักเรียน นักศึกษา หรือนิสิต ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามาก การถูกเนื้อต้องตัว การโอบกอดดูหมิ่นเป็นเรื่องธรรมดาทำให้มีแนวโน้มไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากขึ้น และสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมีดังนี้

1. เป็นการสนองความปรารถนาทางเพศ และสนองความพอใจทางด้านร่างกาย และจิตใจเพื่อความสนุกสนาน
2. เป็นการพิสูจน์ว่ามีความสามารถทางเพศ ไม่เป็นผู้ผิดปกติในเรื่องเพศ
3. เป็นการเตรียมตัวก่อนเข้าสู่ภาวะสมรส หรือการปรับความต้องการทางเพศทั้งสองให้เข้ากันได้
4. เป็นการผูกมัดฝ่ายตรงข้าม หรือสำหรับผู้หญิงในบางครั้งเป็นเพราะรักต่อเพศตรงข้าม
5. เป็นการทำตามความนิยมของสังคมในปัจจุบัน

วันทนี วาสิกะสิน (2526: 27) ยังได้ กล่าวถึงสาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสไว้ดังนี้

1. วัยรุ่นชอบลอง อยากรู้อยากเห็น ดังนั้นจึงมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
2. วัยรุ่นทนการออกอ้อนของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายชายเป็นฝ่ายออกอ้อน ทำให้ฝ่ายหญิงใจอ่อน
3. วัยรุ่นคิดว่าเป็นแฟนเมื่อคบกันเป็นแฟนต้องมีได้เสีย แถมบางคนบอกด้วยว่าไม่เห็นเสียหายอะไร

4. วัยรุ่นอยากได้ความรู้สึกเป็นเจ้าของของกันและกัน ซึ่งเกิดได้ทั้งชายและหญิง
5. วัยรุ่นรู้สึกว่าตัวเองมีค่าเป็นที่ต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง
6. วัยรุ่นมีแรงผลักดันจากฮอร์โมน และสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์

วรัญญู กุลดิลก (2541: 49 อ้างถึง Kinsey, 1966) เสนอเหตุผลที่สนับสนุนและต่อต้านพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสว่ามีดังนี้

1. ช่วยปลดปล่อยความต้องการทางเพศ
2. นำมาซึ่งความพึงพอใจทั้งร่างกายและจิตใจ
3. หากปราศจากความรู้สึกละเอียดอ่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย เพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสจะช่วยให้ความสัมพันธ์ทางอารมณ์ระหว่างชายหญิงดีขึ้น
4. ช่วยพัฒนาปฏิภิกิริยาในลักษณะคู่ชายหญิงมากกว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากการปลดปล่อยทางเพศเพียงลำพัง
5. ช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ทางอารมณ์ระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการสมรส
6. ให้โอกาสเรียนรู้เทคนิคที่จะนำไปปรับใช้ในชีวิตสมรส
7. ช่วยพัฒนาความสามารถในการปรับอารมณ์ และร่างกายให้เข้ากับคู่สมรส
8. ประสบการณ์ความรักต่างเพศอาจช่วยป้องกันพฤติกรรมรักร่วมเพศ
9. ช่วยนำไปสู่การสมรส

เหตุผลที่ต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมีเหตุผลสมควรที่ต้องต่อต้านดังนี้

1. อาจทำให้ตั้งครรภ์นอกสมรส
2. เสี่ยงต่อการติดเชื้อจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
3. ก่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับการสมรส (ขณะไม่พร้อม) อันเนื่องมาจากการตั้งครรภ์นอกสมรส
4. ก่อให้เกิดความรู้สึกสับสน และดึงเครียดแก่ผู้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
5. อาจเกิดความรู้สึกอายต่อบาป
6. ความละเอียดต่อการประพฤติดังกล่าวอาจทำให้ความสัมพันธ์ที่น่าพอใจด้านอื่น
สิ้นสุดลง
7. อาจต้องเข้าสู่การสมรสแบบจำยอมกับผู้ที่ตนมีเพศสัมพันธ์ด้วย
8. หญิงอาจถูกดูหมิ่น ไม่ได้รับเกียรติจากชาย และอาจถูกปฏิเสธการสมรส
9. เพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอาจนำไปสู่การมีความสัมพันธ์ทางเพศนอกสมรส

วรัญญู กุลดิลก (2541: 50 อ้างถึง Reiss, 1960) ได้เสนอผลดีและผลเสียของพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ดังนี้

ผลดี

1. นำมาซึ่งความพอใจทางร่างกาย

2. นำมาซึ่งความสุขทางจิต
3. เป็นเรื่องช่วยในการปรับตัวทางเพศแก่คู่สมรส

ผลเสีย

1. อาจเกิดการตั้งครรภ์ได้
2. อาจเกิดอันตรายจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
3. อาจถูกตำหนิหรือหมิ่นเหยียดหยามจากสังคม
4. อาจเกิดความรู้สึกละอายใจ
5. อาจนำไปสู่ชีวิตสมรสที่มีปัญหา หรือล้มเหลว

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นไทยที่สำคัญและน่าเป็นห่วงมีดังนี้ (สุชา จันทน์เอม, 2529: 81)

1. ปัญหาการตั้งครรภ์นอกสมรส การที่เด็กวัยรุ่นมีลูกโดยไม่แต่งงานนั้นสังคมอาจคิดและเข้าใจว่าเป็นของน่าละอายมาก แต่น้อยคนที่จะช่วยเหลือ ปัญหาที่ตามมาคือการทำแท้ง (Abortion) เพราะสถาบันการศึกษากำหนดระเบียบไว้เคร่งครัด คือ ต้องถูกไล่ออก อับอายเพื่อน จึงเป็นส่วนที่บีบบังคับให้เด็กสาวที่ประสบปัญหาต้องหาทางออกโดยการทำแท้ง ซึ่งมีอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และชีวิต จากการสัมภาษณ์ ดร.เพ็ชร เวชบุล และนายแพทย์โอภาส ธรรมวานิช ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัญหานี้มานานเปิดเผยว่า จำนวนเด็กสาวที่อยู่ในวัยเรียนที่มาทำแท้ง ส่วนใหญ่เป็นเด็กนักเรียนหอพักแบบสหศึกษา

2. ปัญหาการโรคหรือโรคติดต่อทางเพศ (Sexually Transmitted Disease) โดยกฎธรรมชาติชายเป็นเพศที่มีอิสระในทางเพศและทางกามารมณ์มากกว่าหญิง สังคมไทยไม่สนใจพฤติกรรมทางเพศของชาย เพราะไม่มีภาระผูกพันหรือความรับผิดชอบทางธรรมชาติเป็นเรื่องที่แล้วก็แล้วกันไป ผู้ชายจึงเป็นเพศที่มีความเสี่ยงทางเพศสูง จากการสัมภาษณ์หญิงที่ป่วยเป็นกามโรคส่วนหนึ่งพบว่า มีสาเหตุจากบิดามารดาเข้มงวดกวดขันเรื่องเพศของลูกหญิงมากเกินไป เพราะการบีบบังคับ จนไม่สามารถมีทางออก เมื่อถึงจุดๆ หนึ่งก็พยายามหาทางออกมากขึ้น

ผลร้ายจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของหนุ่มสาว อาจเป็นเพราะการขาดความรู้ และความเข้าใจในเรื่องเพศเป็นสำคัญ บุคคลหลายฝ่ายจึงสนใจถึงการให้เพศศึกษาในด้าน วิทยาศาสตร์ เพราะการปล่อยให้เด็กเรียน นักศึกษา ซึ่งพร้อมที่จะทำผิดหรือเกิดเบี่ยงเบนทาง พฤติกรรมทางเพศ ได้รู้ถึงข้อเท็จจริงเหมือนกับสอนคนให้รู้จักไฟ การที่จะปล่อยให้ไฟเผาตนเอง ย่อมเกิดขึ้นยาก ผู้เรียนรู้ถึงเรื่องเพศก็ย่อมไม่ปล่อยให้ตนเองได้รับอันตรายและเดินได้ถูกต้อง สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับวัยของตนและสภาพแวดล้อม แต่ปัญหาหนึ่งของสังคมไทย คือ การให้เพศศึกษาแก่วัยรุ่นขัดกับขนบธรรมเนียมประเพณี ทัศนคติ ความคิดเรื่องเพศ และบุคคล บางกลุ่มไม่เห็นด้วยในเรื่องนี้ กล่าวว่าเป็นการส่งเสริมให้วัยรุ่นสนใจเรื่องเพศมากยิ่งขึ้น พ่อแม่ จึงไม่นิยมให้ความรู้ทางเพศแก่บุตรหลาน เพราะถือเป็นเรื่องน่าเกลียด ต้องปกปิด คนรู้เรื่องเพศ มากถือว่าเป็นคนไม่ดีแต่เชื่อว่าสัญชาตญาณทางธรรมชาติเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้เอง

ศูนย์สุขวิทยาจิต กระทรวงสาธารณสุข (2550) กล่าวถึงเรื่องวัยรุ่นกับการคบเพื่อนต่างเพศ ไว้ว่า การสนใจเพศตรงข้ามเป็นธรรมชาติของวัยรุ่น ลักษณะการคบเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ คบแบบ เพื่อน คบแบบคู่คองหรือคู่รัก ในช่วงของวัยรุ่นอายุระหว่าง 14-16 ปี เด็กชายจะเริ่มสนใจผู้หญิง บางคนเริ่มจับคู่ วัยรุ่นชายและหญิงต้องการการตอบสนองทางเพศแตกต่างกัน การคบกันแบบ คู่คองหรือคู่รักนั้น วัยรุ่นหญิงต้องการเพียงความรักความรู้สึกอบอุ่นใจ มีคนปกป้อง ห่วงใย ส่วนวัยรุ่นชายเริ่มต้องการความใคร่ เพื่อผ่อนคลายความรู้สึกกดดันทางธรรมชาติของตน เมื่อวัยรุ่น ชายต้องการความใคร่ ฝ่ายหญิงอาจเพลียงพล้ำ ถ้าปล่อยตัว ปล่อยให้เคลิบเคลิ้มไปกับอารมณ์ โดยไม่รู้ตัว การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสนั้นมีความเสี่ยง นอกจากเสี่ยงที่จะติดโรค ร้ายแรงที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์แล้ว ยังอาจเกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ขึ้นด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับเพศศึกษา

คำว่า “เพศ” หมายถึง รูปหรือลักษณะที่บอกรู้ว่าหญิงหรือชาย ส่วนคำว่า “ศึกษา” แปลว่า การเล่าเรียน ฝึกฝนอบรม ดังนั้น เพศศึกษา จึงหมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับหญิงและชาย ตั้งแต่เกิดมาจนสิ้นชีวิต จะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม อันจะส่งเสริมให้ผู้ที่ศึกษารู้จักเพศ เดียวกัน เพศตรงข้าม และมีชีวิตอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในครอบครัวสังคม อย่างมีความสุข โดยปราศจากปัญหาใดๆ (วันทนีส์ วาสิกะสิน และคณะ, 2537: 1)

อย่างไรก็ตามความหมายคำว่า “เพศศึกษา” นั้นมีขอบข่ายกว้างขวางมากจึงมีผู้ให้คำจำกัดความและความหมายเรื่องเพศศึกษาหลากหลายดังนี้

เสนอ อินทรสุขศรี (2525: 12) ให้ความหมายเพศศึกษา หมายถึง การศึกษาที่จะเรียนรู้และเข้าใจเรื่องต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของชีวิตนับแต่เกิดจนตาย
2. “ความรัก” ที่พึงมีต่อกัน
3. วิธีการคบหาสมาคมระหว่างเพศเดียวกันและต่างเพศ
4. ประเพณี มารยาท และขนบธรรมเนียมของสังคม
5. ชีวิตครอบครัวอันประกอบด้วยพ่อแม่ลูก
6. จิตวิทยาเรื่องเพศของตนเอง และเพศตรงข้าม
7. การสร้างฐานะอันมั่นคง เพื่อเตรียมสร้างครอบครัวใหม่ของตนเอง
8. การเลือกคู่ครองที่ถูกต้อง
9. การปฏิบัติตน และการใช้ชีวิตสมรสให้เป็นสุข
10. การเลี้ยงดูอบรมทารกและเด็กเพื่อความเจริญของเด็กและสังคมในอนาคต
11. สภาพปกติและผิดปกติทางเพศ
12. การวางแผนครอบครัว
13. การปฏิบัติตนเองเพื่อใช้ชีวิต

สุชาติ โสมประยูร (2531: 20) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาหมายถึงการศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจทัศนคติ และความรู้สึกที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ และมนุษย์สัมพันธ์อันดีงามทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม จึงนับได้ว่าเพศศึกษานั้นเป็นการศึกษาส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ชีวิตของเรามีความสุข

เบญจวัน ณ นคร (2548: 19) ได้ให้คำจำกัดความของเพศศึกษาไว้ว่า เพศศึกษาไม่ใช่เป็นเพียงหน่วยการสอนเกี่ยวกับการสืบพันธุ์หรือสอนให้รู้ว่า เกิด ปฏิสนธิและคลอดอย่างไรเท่านั้น แต่เพศศึกษามีเป้าหมายและขอบเขตที่กว้างขวางนั้น กล่าวคือ เป็นโครงการ การศึกษาที่ช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับเพศที่มีความหมายไปผสมลงในการดำเนินชีวิตปัจจุบันและอนาคต ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบรรทัดฐานทางเพศในสังคมที่แตกต่างกัน อันจะเป็นการช่วยให้เขาได้ปรับตัวเข้ากับ

บุคคลเหล่านั้นได้ดี รวมทั้งการปลูกฝังความสามารถในตัวผู้เรียนให้รู้จักการตัดสินใจ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทางด้านศีลธรรม

วันทนี๋ สาสิกะสิน และคณะ (2537: 164) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่า หมายถึง การให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ซึ่งมีส่วนประกอบหลายอย่าง เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับสรีระร่างกายของทั้งชายและหญิง การเปลี่ยนแปลงร่างกายเข้าสู่วัยรุ่น โดยเฉพาะระบบอวัยวะสืบพันธุ์ (Human Sexual System) ปรับตัวในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ (Sexual Act) ได้อย่างเหมาะสม การตั้งครรภ์ การเตรียมตัวเป็นบิดามารดาที่ดี รวมทั้งการมีทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้าม การรู้จักให้เกียรติซึ่งกันและกัน การมีความรับผิดชอบต่อเพศตรงข้าม โดยเฉพาะเพศชายและหญิง ทั้งนี้ก็เพื่อให้บุคคลแต่ละคนมีความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมที่ดีในเรื่องเพศ ไม่สร้างปัญหาให้แก่ครอบครัวและสังคม

กัญญา รักษาติ และ พิมลพรรณ มิตรวัฒนากุล (2517: 6-7) ให้ความหมายว่า เพศศึกษา คือ การเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจภาวะของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมมนุษย์ เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ซึ่งมีเพศชายและเพศหญิงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพศศึกษามีได้กล่าวว่าเฉพาะกายวิภาควิทยาระบบสืบพันธุ์ การเสริมสร้างทัศนคติ การแนะแนวในเรื่องเพศสัมพันธ์เท่านั้น แต่หมายถึงเรื่องเกี่ยวกับเพศมนุษย์ซึ่งผสมผสานอยู่ในการพัฒนาชีวิตทั้งหมดในลักษณะการกระทำเพื่อผลดีต่อสุขภาพ และเป็นที่มาของพลังสร้างสรรค์ชีวิตมนุษย์ที่สมบูรณ์พูนสุข เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ ทุกคนจึงควรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาดีพอสมควร จะได้สามารถวินิจฉัยและปฏิบัติป้องกันแก้ไขเพื่อความสุขในชีวิตของตนเองและครอบครัวต่อไป

มธุรดา เจริญทวีทรัพย์ (2545: 13 อ้างถึง Lester, 1960) ได้อธิบายว่า เรื่องเพศ มีความหมายและขอบเขตกว้างขวางมาก เช่นเดียวกับคำว่า “ชีวิต” จึงไม่สามารถจะใช้คำอธิบายอย่างสั้นๆ ได้ แต่พอที่จะสรุปได้ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเราเกิดมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและสามารถกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามที่ตั้งใจเอาไว้

2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าใจอันทรงพลังยิ่งที่ทำให้เพศชายและเพศหญิงเกิดความสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยทำให้การประกอบกิจการต่างๆ เป็นไปอย่างราบรื่น

3. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาท กิริยาท่าทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเพศใดจะสำคัญยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

4. เรื่องเพศเป็นธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวร ซึ่งจะแสดงบทบาทสำคัญที่สุดให้เห็นได้ในชีวิตรักและการครองเรือน

จากความหมายของเพศศึกษาข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าเพศศึกษาเป็นวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเน้นความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศ ทั้งในร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ตลอดจนศีลธรรม เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวมให้บุคคลมีความรู้ความเข้าใจในเพศตนเองและสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพศตรงข้ามได้สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข เกิดความเป็นระเบียบในสังคมและชีวิตครอบครัว

ความสำคัญของเพศศึกษา

สำหรับบทบาทที่สำคัญของเพศศึกษานั้นก็มีอยู่ด้วยกันหลายด้าน ดังนี้ ธีระวิวัฒน์ แสงฉาย (2538 อ้างใน มธุรา เจริญทวีทรัพย์, 2545: 17)

1. เพศศึกษาจะต้องช่วยให้แต่ละคนเข้าใจและยอมรับหน้าที่ตามเพศของตนซึ่งกำลังเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมขึ้นอีกใหม่ๆ พยายามหาทางวางตนและปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ของตนได้อย่างราบรื่น และให้ความยุติธรรมและพึงพอใจแก่ตนเอง เพียงพอในความสัมพันธ์กับชายหญิงทุกวัย ทุกหน้าที่ที่ใกล้ชิดตน การเข้าใจความแตกต่างของแต่ละเพศทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นข้อกำหนดลงไปและเป็นที่ยอมรับว่าเพศชายแข็งแรงกว่าเพศหญิง หรือเพศหญิงประณีตกว่าชาย เมื่อมีความเข้าใจดังนี้แล้วย่อปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. การเข้าใจความสัมพันธ์อันดีต่อกันฉันท์เพื่อน เช่น ให้เกียรติกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำความอบอุ่นใจ รับหน้าที่การปฏิบัติต่อกันด้วยความเมตตาปราณี และแต่ละคนไม่ว่าชายหรือหญิง จะต้องมีความรู้สึกรับผิดชอบด้านสังคม (Social Responsibility) และมีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือคนอื่นให้เขาได้สามารถและมีโอกาสได้ปรับตนดีขึ้น

3. เพศศึกษาช่วยให้แต่ละคนตระหนักถึงความแตกต่างในลักษณะการนึกคิดและพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมีอยู่ปกติ (Aware of Differential Sex Pattern) และยอมรับความแตกต่างและมีความเกี่ยวข้องได้อย่างราบรื่น (Accept and Interact Harmoniously)

4. เข้าใจการเลือกคู่ ขอบข่ายแห่งเพศศึกษาตามความหมายนี้ มุ่งที่จะให้มีการใช้ชีวิตสมรสราบรื่น ในข้อนี้อาจแทรกขนบธรรมเนียมประเพณี ศีลธรรม หรือวัฒนธรรมไว้ด้วย

5. เข้าถึงการที่จะต้องเตรียมรับผิดชอบต่อครอบครัว มีการคิดถึงอาชีพและการสร้างหลักฐาน ต้องการเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่อง

6. เข้าใจการเลี้ยงดูบุตร ธิดาให้เติบโตเป็นพลเมืองที่ดี ซึ่งในการนี้จะต้องมีตัวเองเป็นตัวอย่างในการให้ความรักความเข้าใจจากหน่วยย่อยในครอบครัวไปจนถึงสังคมเพราะการอบรมภายในครอบครัวนั้นมีความสำคัญมากไม่เพียงแต่กับสมาชิกทุกคนในบ้านเท่านั้น แต่กับชุมชนเกี่ยวกับทางเพศทั้งทางดีและทางชั่วอีกด้วย การครองชีวิตของบุคคลและครอบครัวและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในบ้านควรมีแบบฉบับอย่างไร ถ้าจะส่งเสริมให้แต่ละคนมีการแสดงออกได้อย่างเพียงพอและเหมาะสมตามวัย (Promote Nature and Adequate Expression of Sexuality) นอกจากนี้จะต้องเข้าใจวางแผนครอบครัวให้เหมาะสมและความเป็นอยู่โดยเฉพาะแผนเกี่ยวกับเศรษฐกิจและจำนวนสมาชิกครอบครัว ปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมได้

นอกจากนี้ วันทนี วาสิกะสิน และคณะ (2537: 2) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาช่วยผู้ศึกษาในเรื่องเหล่านี้คือ

1. เข้าใจหรือสามารถแยกบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างเพศได้ถูกต้อง

2. เข้าใจความเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จิตใจแต่ช่วงวัยหรือรู้พัฒนาการของบุคคลทั้งเพศหญิงและเพศชายในแต่ละช่วงวัย

3. รู้ว่าควรมีเพศสัมพันธ์เมื่อใดบ้างจึงจะไม่ใช่ปัญหา

4. รู้ว่าควรเตรียมตัวอย่างไรบ้างหากจะมีคู่ครอง เช่น ความพร้อมทางวุฒิภาวะอารมณ์ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การปรับตัวในการใช้ชีวิตคู่ การเตรียมตัวในการวางแผนครอบครัว

5. รู้ว่าควรเตรียมตัวอย่างไรเมื่อมีคู่ครอง เช่น การมีเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสม การปรับตัวเข้าหากัน การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบภายในครอบครัว รวมทั้งการช่วยเหลือแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกัน การแผนครอบครัวและการวางแผนชีวิตคู่ร่วมกัน

6. ลบเลือนปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ เช่น รักร่วมเพศ กามวิตถาร หรือจิตเภทต่างๆ เป็นต้น

7. มีทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องเพศ รวมทั้งการใช้ชีวิตคู่ที่มีความสุข เช่น ไม่เข้าใจว่าเรื่องเพศสัมพันธ์ระหว่างคู่ผัวตัวเมียเป็นเรื่องสกปรก หยาบคายหรือผิดศีลธรรม ไม่คิดกันเล็กๆ เรียนรู้เรื่องเพศศึกษา เพราะบางทีการปกปิดยิ่งจะทำให้เด็กคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องลึกลับ ทำให้เด็กแสวงหาความรู้ด้วยตนเองหรือถามผู้อื่นที่ไม่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา ก็จะยิ่งกลายเป็นปัญหาแก่เด็กเหล่านั้นมากขึ้นได้

8. สร้างความสุขในครอบครัว

9. ลดปัญหาทางเพศและปัญหาสังคม

จินตการ สายัณห์วิภักดิ์ (2537 อ้างใน มธุระดา เจริญทวีทรัพย์, 2545: 17) ได้กล่าวถึงจุดหมายของเพศศึกษาอย่างกว้างๆ ดังนี้

1. เพื่อให้ความรู้พอเพียงในเรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและสรีระเพศ ทั้งสองอันมีผลต่อความคิด สติปัญญา อารมณ์และจิตใจ
2. เพื่อช่วยขจัดความกังวลเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนา การปรับตัว และการวางตัวให้เหมาะสมทุกทางในด้านเพศ
3. เพื่อเสริมสร้างให้เกิดทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น จะเป็นเพศเดียวหรือต่างเพศก็ตาม
4. เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าของการใช้มนุษยสัมพันธ์ที่ถูกต้อง เพื่อการดำรงชีวิตที่ราบรื่นของแต่ละบุคคล ครอบครัวและสังคม
5. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตนเองอย่างถ่องแท้ในเรื่องความสัมพันธ์ของเขากับเพื่อนมนุษย์ทั้งสองเพศ และช่วยให้มองเห็นและเข้าใจว่าคนนั้นมีหน้าที่ มีพันธะมีความรับผิดชอบต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน มิใช่แก่ตนเองและครอบครัวเท่านั้น
6. เพื่อให้เกิดความเข้าใจ การจะตัดสินใจที่ชอบด้วยเหตุผลนั้น จำเป็นต้องมีหลักทางด้านศีลธรรมร่วมด้วยเสมอ
7. เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เพศในทางที่ถูกต้อง ความเข้าใจเกี่ยวกับความผิดปกติทางเพศ เพื่อป้องกันตนเองไม่ให้เกิดถูกเอาเปรียบ ถูกข่มเหง ต่อร่างกาย จิตใจและชื่อเสียง
8. เพื่อให้เกิดความตระหนักว่าการกระทำทางเพศส่วนตัวมีผลกระทบต่อสังคม เช่น การปล่อยทิ้งบุตรไว้ตามยถากรรม การหลอกลวงผู้หญิงไปค้าประเวณี เป็นต้น
9. เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม โดยจัดสิ่งเลวร้ายต่างๆ ให้หมดไป เช่น การเอาเปรียบทางเพศ การหาประโยชน์จากผู้อื่นในเรื่องเพศ การใช้เพศและกามารมณ์อย่างไม่รับผิดชอบ และยุติธรรม กฎหมายเกี่ยวกับเพศล้าสมัยและยุติธรรม

10. เพื่อให้เกิดความเข้าใจและฝึกหัดการนึกคิดจนกลายเป็นความเคยชินพอที่จะช่วยให้แต่ละคนรู้จักใช้ความเป็นเพศหญิง หรือชายของตนมาพัฒนาตนเอง ครอบครัวยุทธ ชุมชนเพื่อให้เกิดประโยชน์ความสุข ความเจริญในหน้าที่ต่างๆ เป็นครู พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ลูก คู่รัก พลเมืองดี เป็นต้น

กล่าวได้ว่าเพศศึกษาเป็นวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเน้นถึงความเจริญเติบโตและการพัฒนาทางเพศ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างเสริมบุคลิกภาพและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งสองเพศ

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้

ในการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ได้มีผู้สนใจทำการศึกษาไว้มากในที่นี้ผู้วิจัยจะรวบรวมความหมายและสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องมาอธิบายพอสังเขป คือ

ความหมายของความรู้

จันทน์ภัก ทิพย์ธร (2548: 21 อ้างถึง Reiss, 1966) "ไว้ว่า ความรู้ความเข้าใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนเรามีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันออกไป และความรู้ความเข้าใจเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ

ไพศาล หวังพานิช (2526: 96-105) ได้กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง บรรดาข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดของเรื่องราวอันเป็นประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งสะสมและสืบทอดติดต่อกันไป ส่วนความเข้าใจนั้น หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ความจำ ไปดัดแปลง ปรับปรุงเพื่อให้สามารถจับใจความอธิบายหรือเปรียบเทียบ ย่นย่อเรื่องราว ความคิด ข้อเท็จจริงต่างๆ ได้

พุกษา บุญบุญ (2549: 29 อ้างถึง Good, 1973) ได้กล่าวว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และรายละเอียดต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับ และเก็บรวบรวมสะสมไว้

พฤษภา บุญบุญ (2549: 29 อ้างถึง Bloom, 1975) ได้กล่าวว่า ความรู้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะหรือเรื่องทั่วไป ระลึกถึงวิธีการ กระบวนการต่างๆ หรือสถานการณ์ด้านต่างๆ โดยที่วัตถุประสงค์ของความรู้นั้นใช้ในเรื่องกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำในการเชื่อมโยงการจัดระบบใหม่

สรุปได้ว่าความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริงที่เกิดจากความจำความเข้าใจ และโครงสร้างที่ได้จากการศึกษา หรือประสบการณ์ที่มนุษย์ได้รับและสะสมไว้ ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมขั้นต้น

ระดับความรู้

พฤษภา บุญบุญ (2549: 29 อ้างถึง Bloom and Caploom, 1975) ได้ทำการศึกษา และจำแนกพฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive Domain) ออกเป็น 6 ระดับโดยเรียงลำดับจากพฤติกรรมที่ง่ายไปหาพฤติกรรมที่ยาก ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการจำหรือรู้สึกรู้ได้ แต่ไม่ใช่การใช้ความเข้าใจไปตีความหมายในเรื่องนั้นๆ แบ่งออกเป็นความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องซึ่งเป็นข้อเท็จจริง
2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่างๆ ได้ ทั้งในด้านภาษา รหัส สัญลักษณ์ทั้งรูปธรรมและนามธรรม แบ่งเป็นการแปลความ การตีความ การขยายความ
3. การนำไปใช้ (Application) หมายถึง ความสามารถนำเอาสิ่งที่ได้ประสบมา เช่น แนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ หรือนำไปแก้ปัญหา ตามสถานการณ์ต่างๆ ได้
4. การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวออกเป็น ส่วนประกอบย่อย เพื่อมองความสัมพันธ์ อย่างชัดเจนระหว่างส่วนประกอบนั้น
5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการรวบรวมส่วนย่อยต่างๆ เข้าเป็นส่วนร่วมที่มีโครงสร้างใหม่ มีความชัดเจนและมีคุณภาพสูง

6. การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง การวินิจฉัย หรือการตีความอย่างมีหลักเกณฑ์ เป็นการตัดสินใจอะไรดีหรือไม่ดีอย่างไร โดยมีเกณฑ์และมาตรฐานที่เชื่อถือได้ โดยอาศัยข้อเท็จจริง ภายในและภายนอก

การวัดความรู้

ไพศาล หวังพานิช (2526: 96-104) ได้กล่าวว่า การวัดความรู้ การวัดความสามารถ ในการระลึกเรื่องราวข้อเท็จจริงหรือประสบการณ์ต่างๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิม ที่บุคคลได้รับคำสอน การบอกกล่าว การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งจากตำรา จากสิ่งแวดล้อมต่างๆ ด้วยคำถามวัดความรู้ ที่แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. ความรู้ในเรื่อง เป็นรายละเอียดของเนื้อหาข้อเท็จจริงต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำถาม ประเภทต่างๆ เช่น ศัพท์ นิยาม กฎ ความจริง หรือรายละเอียดของเนื้อหาต่างๆ
2. ความรู้ในวิธีการดำเนินการ เป็นการถามวิธีการปฏิบัติต่างๆ แบบแผนประเพณี ขั้นตอน ของการปฏิบัติทั้งหลาย เช่น ถามระเบียบแบบแผน แนวโน้มการจัดประเภทและหลักเกณฑ์ต่างๆ
3. ถามความรู้รวบยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุป หรือหลักการของ เรื่องที่เกิดจากการผสมผสานหาลักษณะร่วม เพื่อรวบรวมและย่อลงมาเป็นหลักหรือหัวใจของ เนื้อหานั้นๆ

ศุภกนิษฐ์ พงษ์ไพรินทร์ (2540: 24) ได้กล่าวว่า การวัดความรู้ คือ การวัดระดับความจำ ความสามารถในการคิดเข้าใจกับข้อเท็จจริงที่ได้รับจากการศึกษาและประสบการณ์เดิม โดยผ่าน การรวบรวมและสะสมไว้ ซึ่งสามารถทดสอบได้ด้วยแบบทดสอบที่ดี ที่ผ่านคุณภาพแล้ว จะแยก คนที่มีความรู้กับคนที่ไม่มีความรู้ออกจากกันได้อีกระดับหนึ่ง

สรุปได้ว่า การวัดความรู้ คือ การวัดระดับความจำ ความสามารถในการคิดและเข้าใจ วิธีที่ จะวัด กระทำได้โดย การตั้งคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง วิธีดำเนินการ หรือจะถามเป็นความรู้รวบยอด ก็ได้

แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

ในการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู ได้มีผู้สนใจทำการศึกษาไว้มากในที่นี้ผู้วิจัยจะรวบรวมความหมายและสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องมาอธิบายพอสังเขป คือ

ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู

อรพินทร์ ชูชม (2533: 69) ได้ให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูว่า หมายถึง การที่ผู้ใหญ่ในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยบิดามารดา และบุคคลอื่นๆ ปฏิบัติต่อเด็กเพื่อสนองความต้องการที่จำเป็นของเด็กทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อให้เด็กมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี และยังแนะนำสั่งสอนฝึกอบรมให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสมด้วย

ดาวลอย ชูศรี (2536: 69) ได้ให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูว่า หมายถึง การปฏิบัติของบิดามารดา หรือตัวแทนของบิดามารดาที่ปฏิบัติต่อบุตร เพื่อสนองความต้องการของบุตรตั้งแต่เกิดถึงปัจจุบัน อันเป็นทางให้ผู้อบรมเลี้ยงดูสามารถให้รางวัลหรือลงโทษการกระทำต่างๆ ของบุตรได้ นอกจากนี้บุตรยังมีโอกาสรับรู้การกระทำต่างๆ ที่ผู้อบรมเลี้ยงดูกระทำต่อตน เพื่อให้เกิดความเข้าใจวิธีการอบรมเลี้ยงดู ของผู้เลี้ยงดูอีกด้วย

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ปัจฉนิก (2536: 69) ได้ให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูว่า หมายถึง การที่ผู้เลี้ยงดูกับเด็กมีการติดต่อเกี่ยวข้องกัน อันเป็นแนวทางให้ผู้เลี้ยงดูสามารถให้รางวัลหรือลงโทษการกระทำต่างๆ ของเด็กได้ นอกจากนี้ เด็กยังมีโอกาสเฝ้าสังเกตลักษณะและการกระทำต่างๆ ของผู้เลี้ยงดูด้วย ส่วนการที่ผู้เลี้ยงดูจะส่งเสริมหรือขัดขวางลักษณะหรือพฤติกรรมใดๆ ของเด็กย่อมขึ้นอยู่กับความนิยมของสังคมหรือของกลุ่มที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ นอกจากนี้ลักษณะต่างๆ ของผู้เลี้ยงดู ยังเป็นลักษณะที่คล้ายคลึงกับลักษณะของคนอื่นๆ ในสังคมด้วย ฉะนั้นจึงเข้าใจได้ว่าจากวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กนี้ ผู้เลี้ยงดูจะถ่ายทอดลักษณะต่างๆ ในสังคมนั้นให้แก่เด็ก ถ้าผู้เลี้ยงดูมาจากกลุ่มหรือส่วนของสังคมที่แตกต่างกัน

คุณฤ โยเหลา (2540: 69) ได้ให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูว่า หมายถึง พฤติกรรมของผู้ปกครองที่ปรากฏต่อเด็กทั้งทางบวกและทางลบ ในทางบวก ได้แก่ การให้สมาชิกสนับสนุน มีเหตุผลยอมรับนับถือความสามารถ และความเห็นของเด็ก มีความสม่ำเสมอ และเหมาะสมในการ

ให้รางวัลหรือลงโทษ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูในทางลบ ได้แก่ การออกคำสั่งให้เด็กปฏิบัติตาม ควบคุมไม่ยอมรับความคิดเห็นของเด็ก หรือการปฏิบัติของผู้ปกครองแบบปล่อยให้เด็กปฏิบัติตาม ไม่ให้ความอบอุ่นเท่าที่ควร การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน แบบเรียกร้องเอาจากเด็ก ปล่อยปละละเลยไม่ใช้เหตุผล

สมคิด อิศระวัฒน์ (2542: 10) ได้ให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูว่า การอบรมเลี้ยงดู เป็นกระบวนการในการพัฒนาทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ของบุคคลของสังคม เป็นเรื่องของการ ถ่ายทอดความคิด ความเชื่อและวิธีการปฏิบัติของแต่ละครอบครัวแต่ละสังคม การอบรมเลี้ยงดู จัดเป็นสิ่งแวดล้อมประการหนึ่งของบุคคล ซึ่งแต่ละบุคคลได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมและจาก กระบวนการถ่ายทอดทางสังคม

กล่าวโดยสรุป การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ต้องมีหน้าที่ดูแล เกี่ยวข้องและเอาใจใส่ปฏิบัติต่อเด็ก ทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ ต้องอบรมสั่งสอนให้เด็กรู้ถึงทักษะ ต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูนี้จะมีผลต่อเด็ก ทั้งทางร่างกายและจิตใจที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

ผู้วิจัยได้รวบรวมรูปแบบหรือชนิดของการอบรมเลี้ยงดูของนักจิตวิทยา ที่ได้ใช้วิธีการ ต่างๆ แบ่งการอบรมเลี้ยงดู ออกเป็นหลายประเภท ดังต่อไปนี้

ดวงใจ เศษส่งจรัล (2548: 29 อ้างถึง Baumrind, 1967) ได้ศึกษาการอบรมเลี้ยงดู และแบ่ง ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (Authoritative) เป็นการอบรมเลี้ยงดู ที่พ่อแม่ควบคุม เรียกร้องให้ทำตามที่พ่อแม่ต้องการ แต่ขณะเดียวกันก็ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้เหตุผล มีการ ติดต่อกัน สัมพันธ์และยอมรับเด็ก เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่มีความสมดุลระหว่างการควบคุมกับการ ปล่อยให้ไปเป็นไปตามธรรมชาติ

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ใช้อำนาจออกคำสั่งให้เด็กทำตามความต้องการของตน ไม่มีการปรึกษาหารือกับเด็ก แสดงความไม่พอใจ ไม่ไว้วางใจเด็ก ห้างเหิน อบอุ่นน้อย และลงโทษในระดับสูง

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissiveness) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ยอมรับให้ความอบอุ่น ไม่มีการประเมิณเด็ก ปรึกษาหารือกับเด็กในการทำกิจกรรมต่างๆ ปล่อยให้เด็กพัฒนาไปตามธรรมชาติ แต่ค่อนข้างปกป้องคุ้มครอง

นุชดา โรจนประภาพรรณ (2541: 45 อ้างถึง Pumroy, n.d.) ได้แบ่งประเภทการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดามารดาไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทรักจนเหลือ เป็นประเภทอบรมเลี้ยงดูแบบให้เด็กเป็นศูนย์กลางสำคัญ เด็กได้รับความรัก การเอาใจใส่และตามใจอย่างมาก ไม่ได้รับการฝึกให้อยากคิดด้วยตนเอง ไม่ถูกฝึกให้มีความคิดริเริ่ม ไม่มีความรับผิดชอบในสิ่งใด

2. ประเภทเข้มงวด เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เชื่อฟังอย่างเคร่งครัด อยู่ในกรอบ ถ้าไม่ทำตามคำสั่งของผู้เลี้ยงดูจะมีความผิด ถูกลงโทษ

3. ประเภทละทิ้งและปฏิเสธ เช่น การอบรมเลี้ยงดูแบบไม่สนใจใยดี ผู้เลี้ยงดูแสดงตนเป็นศัตรูอย่างเปิดเผยกับเด็ก แสดงความเกลียด โกรธ ออกมาในรูปการลงโทษ ควบคุม และบังคับ

4. ประเภททะนุถนอมแบบไขว่ในหิน เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบคอยดูแลบุตรอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา ทำทุกสิ่งทุกอย่างให้กับบุตร โดยไม่ให้บุตรทำงานใดๆ ทั้งสิ้น เกรงบุตรจะลำบาก คิดว่าเป็นการทุ่มเทความรักเป็นหน้าที่ แม่เด็กจะโถมกพอ และสามารถทำเองได้แล้ว เด็กก็ไม่มีโอกาสทำอะไรด้วยตนเอง

จรรยา สุวรรณทัต (2524: 44) ได้อธิบายเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูว่ามี 3 แบบด้วยกัน คือ

1. แบบประชาธิปไตย (Democratic) คือ พ่อแม่รับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงดูบุตรและภาระอื่นๆ ของครอบครัว การตัดสินใจใดๆ ในครอบครัวเกิดขึ้นจากการตกลงเห็นชอบจากสมาชิก

ทุกคน บุตรมีโอกาสใช้ความสามารถอย่างเต็มที่และรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ ของครอบครัว มีโอกาสหัดคิดริเริ่ม และตัดสินใจจากเรื่องเล็กไปหาเรื่องใหญ่ และจะสร้างเป็นนิสัยให้รู้จักคิดริเริ่ม กล้าแสดงความคิดเห็น เชื่อมั่นในตนเอง พึ่งพาตนเองได้

2. แบบอิตาเลียน (Authoritarian) คือ พ่อแม่มีอำนาจสิทธิขาดในการทุกประการ ของครอบครัว เป็นผู้ตั้งจุดหมายและกฎเกณฑ์ทุกอย่างบุตรเป็นเพียงผู้ปฏิบัติตาม สัมพันธภาพ ระหว่างบิดามารดากับบุตร ครอบครัวที่มีบรรยากาศแบบนี้จะรู้สึกห่างเหินกัน บุตรจะรู้สึกขาด ความอบอุ่นและมั่นคงปลอดภัย การปฏิบัติตามคำสั่งบิดามารดาเป็นประจำทำให้ขาดความคิดริเริ่ม ไม่เชื่อมั่นในตัวเองไม่เป็นตัวของตัวเอง ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น

3. แบบปล่อยตามใจ (Laissez - Faire) คือ พ่อแม่มักใช้อารมณ์กับบุตรมากกว่าเหตุผล บุตร จะรู้สึกขาดความรักมอมโลกในแง่ร้าย ไม่ไว้วางใจผู้อื่น ไม่เชื่อความยุติธรรม ไม่มีโอกาสได้เรียนรู้ หรือ รับการฝึกฝนให้มีคุณธรรมความดีต่างๆ ขาดความเป็นระเบียบวินัย ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีความขยันขันแข็งและไม่สามารถในการทำงานร่วมกับคนอื่น

ธรรมเนียม กิติคุณ (2540: 51-52) ได้แบ่งวิธีการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา เป็น 3 วิธี ดังนี้

1. การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง แนวทางในการปฏิบัติที่มีต่อกลุ่มประชากร โดยรู้สึกว่าคุณเองไม่ได้รับการเอาใจใส่ การสนับสนุน หรือคำแนะนำจากผู้ปกครอง มักถูกปล่อยให้ทำอะไรตามใจชอบ ผู้ปกครองไม่ให้ความอบอุ่นเท่าที่ควร

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเดินสายกลาง หมายถึง แนวทางในการปฏิบัติที่มีต่อกลุ่มประชากร โดยมีความรู้สึกว่าคุณเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรมผู้ปกครองให้ความรัก ความอบอุ่น มีเหตุผล รู้จักยอมรับนับถือความสามารถ และความคิดเห็นให้มีส่วนร่วมตามโอกาส

3. การอบรมแบบเข้มงวดกดขี่ หมายถึง แนวทางในการปฏิบัติที่มีต่อ กลุ่มประชากร โดยมีความรู้สึกว่าคุณเองไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร ต้องอยู่ในระเบียบวินัยที่ผู้ปกครองกำหนดไว้ หรือถูกควบคุมไม่ได้รับความสะดวกในการกระทำในสิ่งที่ต้องการ

ดวงใจ เดชส่งจรัส (2548: 33-35) ได้กล่าวถึง ผลของการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบต่างๆ ต่อบุคลิกภาพของเด็ก โดยกล่าวว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะมีผลทำให้เด็กมีลักษณะดังนี้

1. เป็นคนเปิดเผย เป็นตัวของตัวเอง มีเหตุผล
2. มีความรับผิดชอบ
3. มีอารมณ์ขัน ร่าเริง แจ่มใส มองโลกในแง่ดี
4. เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้รวดเร็ว
5. สามารถปรับตัวได้ดีและกล้าแสดงออกอย่างมั่นใจ
6. สามารถช่วยเหลือตัวเองและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี
7. มีคุณลักษณะของการเป็นผู้นำที่ดี
8. ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นได้ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์
9. มีความเข้าใจในตนเองสูง และรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า
10. รู้จักใช้เหตุผล เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น

ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะมีผลทำให้เด็กมีลักษณะดังนี้

1. ก้าวร้าว พุดปด ชอบทะเลาะเบาะแว้งกับผู้อื่นบ่อยๆ
2. มีทัศนคติไม่ดีต่อพ่อแม่ บางครั้งอาจเกลียดชังพ่อแม่ตัวเอง ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่
3. มีอาการเซื่องซึม ไม่สามารถปรับตัวได้ง่าย มีความเครียดทางอารมณ์ ชอบเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่น ขาดความรักความอบอุ่นมีปัญหาทางสุขภาพจิตไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้

การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจเด็กมีผลทำให้เด็กมีลักษณะดังนี้

1. เอาแต่ใจตนเอง ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความเชื่อมั่นในตนเอง
2. ฟังผู้อื่นอยู่เสมอ ฟังตนเองไม่ได้
3. ไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ ปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ยาก
4. มีแนวโน้มสุขภาพจิตเสีย และมีอาการทางประสาท

และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม มีผลทำให้เด็กมีลักษณะดังนี้

1. เจ้าอารมณ์ ปรับตัวกับสังคมภายนอกได้ยาก
2. ไม่มีความมั่นใจในตนเอง
3. ไม่สามารถค้นพบความสามารถของตนเอง ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต
4. ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง
5. วุ่นวายง่าย เชื่อฟังผู้ใหญ่ทุกอย่าง อยู่ในโอวาทสงบเสถียร สามารถปรับตัวเข้ากับผู้ใหญ่ได้ดี
6. ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
7. ชอบพึ่งพาผู้ใหญ่

สรุปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม เพราะทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านจิตใจ อารมณ์และพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งผู้วิจัยได้นำเรื่องการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย อบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและการอบรมเลี้ยงดูแบบกวดขันเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวคิดเกี่ยวกับสื่อต่างๆ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศ

สื่อมวลชนมีอิทธิพลและบทบาทสำคัญยิ่งต่อพฤติกรรมของคนในสังคมเป็นอย่างมาก การเสนอสื่อมีหลากหลายรูปแบบที่ทำให้มีผลกระทบต่อความสนใจ โดยเฉพาะการที่สังคมของโลกไร้พรมแดนทำให้การติดต่อต่าง ๆ เป็นไปโดยง่ายและเป็นไปอย่างรวดเร็ว คนในสังคมสามารถหาความรู้ได้หลากหลาย แต่สื่อบางชนิดมีการนำเสนอที่ไม่เหมาะสม ไม่สร้างสรรค์ส่งผลกระทบต่อการสร้างพฤติกรรมที่ไม่ดีต่อผู้บริโภคสื่อ โดยเฉพาะวัยรุ่นที่มีธรรมชาติไวต่อการรับรู้ อยากรู้ อยากเห็น ถ้ายังเป็นสิ่งที่มีลักษณะชั่วร้ายและกระตุ้นความต้องการทางเพศ เช่น หนังสือภาพเปลือย วีดีโอ หรือการติดต่อทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้สามารถรับรู้และตอบสนองความต้องการได้อย่างง่ายดาย

จะเห็นว่าสื่อมวลชนเป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญยิ่งเพราะเป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้ ความคิด และศิลปวัฒนธรรมของบุคคลต่าง ๆ และเป็นการศึกษานอกกระบบของมนุษย์ที่ได้รับการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิตที่สื่อสามารถสื่อสารสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทั้งที่มาจากในหรือต่างประเทศ อีกทั้งภาพความรุนแรง การข่มขู่ทางอารมณ์ก็ไม่ได้พบแต่เฉพาะสื่อโทรทัศน์เท่านั้น แต่ยังพบมากในเกมส์อิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ตทำให้การควบคุมการรับและสื่อสารของบิดามารดาทำได้ยาก หรือทำไม่ได้เลย

สื่อที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

แหล่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้เรื่องเพศศึกษากับคนในชุมชน ได้แก่ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือต่าง ๆ และอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ภาพยนตร์

ภาพยนตร์มีผลต่อผู้ชมภาพยนตร์ควรมีหลายระดับให้เหมาะกับระดับอายุของผู้ชม เพราะผู้ชมมีความรู้และทัศนคติแตกต่างกัน ผู้ใหญ่นั้นยังขังใจมีความไตร่ตรองมากกว่าเด็กในการที่จะนำเอาภาพยนตร์บางส่วนมาใช้อิทธิพลในชีวิตประจำวัน ส่วนเด็กนั้นในบางครั้งยังจัดความเหมาะสมไม่ได้ดีเท่าผู้ใหญ่ ถ้าพบภาพยนตร์ที่สร้างไปในทำนองล้าสมัยต่าง ๆ ในเรื่องเพศ เด็กก็อาจจะเห็นคล้อยตามหรือนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันจริง ๆ ได้ จะเห็นว่า สังคมต้องเตรียมให้คนในสังคมนั้นมีความรู้หรือความเข้าใจให้ถูกต้องในเรื่องเพศ ให้มีความเป็นผู้ใหญ่เพียงพอ ภาพยนตร์เป็นเรื่องราวของความบันเทิงในสังคม ผู้สร้างควรมีจิตสำนึกที่จะไม่จงใจหรือข่มขู่ให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกทางเพศไปในทางผิด ๆ ซึ่งเป็นผลทางอ้อมของการก่อปัญหาได้อย่างไม่คาดถึง สังคมควรเข้าไป เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ในด้านต่างดังนี้

1.1 จัดระดับของภาพยนตร์ว่าชนิดใดสำหรับผู้ใหญ่ หรือสำหรับเด็ก

1.2 จัดให้มีภาพยนตร์ที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องกับคนในสังคม

1.3 จัดให้มีการควบคุมการฉายเทปโทรทัศน์ ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมอยู่ในขณะนี้ โดยให้มีการจัดระดับของภาพยนตร์เช่นกันว่า ชนิดใดสำหรับเด็ก หรือผู้ใหญ่

2. โทรทัศน์

นับว่าเป็นความบันเทิงที่นิยมแพร่หลายในสังคมปัจจุบันนี้ โทรทัศน์ก็เช่นเดียวกับภาพยนตร์ คือ ควบคุมรายการสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ด้วย เช่น ภาพยนตร์โทรทัศน์สำหรับผู้ใหญ่ ควบคุมฉายรอบดึก และควบคุมรายการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างถูกต้อง เช่น จัดการอภิปรายตอบปัญหา หรือจัดกลุ่มเด็กวัยต่าง ๆ ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไปด้วย ซึ่งเนื้อหาสาระในเรื่องเพศศึกษานี้มีอยู่มากมายที่จะนำมาอภิปรายหรือให้ความรู้

3. วิทยุ

นับว่าเป็นแหล่งบันเทิงอีกด้านหนึ่งเช่นกัน บทความทางวิทยุก็สามารถมีอิทธิพลต่อความคิดความเชื่อของคนในสังคมได้ วิทยุควรมีรายการให้ความรู้ทางด้านเพศศึกษาด้วย รวมทั้งรายการตอบปัญหาที่จะเป็นประโยชน์ในเรื่องเพศศึกษา การให้ความรู้กับวัยรุ่นเรื่องต่าง ๆ เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การวางตัวกับเพื่อนต่างเพศเป็นสิ่งซึ่งเด็กวัยนี้สนใจ การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสของกลุ่มวัยรุ่น ปัญหาวัยรุ่นกับการปรับตัวกับสภาพแวดล้อม จะเห็นได้ว่าเนื้อหาสาระของการให้ความรู้ทางเพศศึกษานี้มีอยู่มากมาย และวิทยุก็เป็นสื่ออันหนึ่งที่สามารถจะเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษาได้

4. หนังสือต่าง ๆ

หนังสือนั้นแบ่งได้เป็นหลายลักษณะ เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน หนังสือพิมพ์รายปักษ์ หนังสือพิมพ์รายเดือน เป็นต้น ปัจจุบันหนังสือเหล่านี้มีความรับผิดชอบในเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษามากขึ้น จะเห็นได้ว่ามีคอลัมน์ตอบปัญหาทางการแพทย์จะมีผู้สนใจที่จะตอบปัญหาในเรื่องเพศและผู้ตอบก็มีความสามารถและตั้งใจที่จะให้ความรู้เช่นกัน แนวโน้มของผู้ต้องการมีความรู้เรื่องเพศศึกษามีเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่สมรสแล้วต้องการจะปรับตัวเรื่องเพศกับคู่สมรสให้ถูกต้องเป็นแนวโน้มที่ดี แสดงว่ามีผู้กล้าจะพูดเรื่องเพศและเมื่อเขาคิดว่าเขามีปัญหาในเรื่องเหล่านี้ก็สามารถที่จะหาบริการจากชุมชนด้วยการตอบปัญหาทางคอลัมน์นี้ได้ในแง่ของผู้ถาม ก็ไม่ต้องการให้เป็นที่ยึดป้องกันความกระดากอาย หรือสำหรับผู้ที่ไม่กล้าไปขอรับบริการจากหน่วยงานที่ให้บริการโดยตรงก็สามารถรับบริการตอบปัญหาจากคอลัมน์นี้ได้หนังสือ

จากปัญหาที่พบในหนังสือพบว่าผู้ถามจะขาดความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติที่ผิด ๆ ในเรื่องเพศเป็นอย่างมาก เป็นเพราะสังคมไม่เปิดโอกาสให้บริการความรู้ในเรื่องเพศต่อคนในสังคม ทำให้เกิดความเข้าใจผิด ๆ ซึ่งนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ได้ นอกจากนี้จะพบว่าผู้ถามปัญหาส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสหรือก่อนวัยอันควร การหาบริการทำแท้ง การขอรับความรู้ในเรื่องคุมกำเนิด และผู้ที่ถามส่วนมากจะเป็นลักษณะของการแก้ไขปัญหากำลังเดือดร้อน ประสบปัญหาเกี่ยวกับภาวะต่าง ๆ มีน้อยรายที่จะคำปรึกษาในแง่ของการป้องกัน ดังนั้นการปกปิดหรือการปรางไม่ให้นักกลได้รับความรู้ในเรื่องเพศจึงเป็นเรื่องยาก เพราะเรื่องเพศเป็นเรื่องที่รอบตัวเราไม่ว่าจะหันไปทางใดก็พบว่าจะมีเรื่องเพศแอบแฝงอยู่ทั้งสิ้น

5. อินเทอร์เน็ต

ปัจจุบันการมีอินเทอร์เน็ตทำให้มีความสะดวกสบายในการสืบค้นหาเรื่องราวต่างๆ ที่สนใจได้มากมายทำให้อินเทอร์เน็ตมีประโยชน์และคุณค่าอย่างกว้างขวางในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการศึกษาและการปฏิบัติงานต่างๆ เด็กรุ่นใหม่จำนวนไม่น้อยได้ติดตั้งอินเทอร์เน็ตไว้ใช้ส่วนตัวเพราะถือเป็นสิ่งจำเป็นต่อวิถีชีวิตไปแล้ว เนื่องจากอินเทอร์เน็ตสามารถสืบค้นข้อมูลต่างๆ ได้มากมายดังกล่าวกแล้วจึงมีผู้สงสัยกันว่าเด็กรุ่นใหม่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อประโยชน์ด้านใดกันบ้างได้มีการศึกษาพฤติกรรมและจุดมุ่งหมายการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ 6 แห่งๆ ละ 70 คน รวม 420 คน พบว่านักศึกษาเหล่านี้ร้อยละ 42.1 ได้ใช้อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับเรื่องเพศ การที่วัยรุ่นได้ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อชมเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือดูภาพโป๊หรือภาพอนาจารดังกล่าวแล้ว อาจก่อให้เกิดผลเสียได้เช่นกัน เนื่องจากมีผลการศึกษาวิจัยหลายๆ ผลงานที่ให้ข้อมูลตรงกันว่าเด็กชายที่ดูภาพโป๊หรือภาพอนาจารบ่อยๆ จะมีแนวโน้มที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศรุนแรงขึ้นได้ รวมทั้งทำให้มีแนวคิดว่า การชักชวนผู้หญิงมามีเพศสัมพันธ์ด้วยเป็นเรื่องปกติธรรมดา การมีพฤติกรรมดังกล่าวนี้อาจส่งผลกระทบต่อปัญหาการลวนลามทางเพศและปัญหาการมีเพศสัมพันธ์แบบเสรี ซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบตามมาอีกมากมาย โดยเฉพาะปัญหาการทำแท้งและปัญหาโรคติดเชื้อจากเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ และกามโรค เป็นต้น

ในการดูภาพโป๊หรือภาพอนาจารทางอินเทอร์เน็ตทำได้ค่อนข้างง่าย ยังไม่มีการควบคุมที่รัดกุมเพียงพอ ดังนั้นผู้ปกครองและ ครูจะต้องมีบทบาทสำคัญที่ให้คำปรึกษาและแนะนำการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแก่บุตรหลานหรือนักเรียน นิสิต นักศึกษา เพื่อให้ใช้อินเทอร์เน็ตได้

อย่างถูกต้องและเหมาะสมจะทำให้การใช้อินเทอร์เน็ตเกิดประโยชน์ต่อการศึกษาเล่าเรียนหรือการทำงานได้มากที่สุด

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร” ยังไม่มีผู้ใดทำมาก่อนแต่มีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมผลงานวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2529) ได้ศึกษาเรื่อง “การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย: การศึกษาเบื้องต้น” โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ประการ คือ ศึกษา ระดับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ศึกษาปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส คือ ปัจจัยภูมิหลังทางสังคม ได้แก่ เพศ สาขาวิชา ภูมิลำเนา อาชีพและการศึกษาของบิดามารดา และปัจจัยทางจิตวิทยาสังคม ได้แก่ ประสบการณ์ในการเกี่ยวพัน ความรับผิดชอบในครอบครัว แนวโน้มนำเชิงบวกต่อความรัก แนวโน้มนำเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ทางเพศ ทัศนคติเสรีนิยม การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของบิดา การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของมารดา และการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของเพื่อนสนิท โดยตั้งสมมติฐานไว้ทั้งหมด 16 ข้อ แล้วทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในมหาวิทยาลัย 568 คน ผลการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ ณ ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาส่วนใหญ่ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในระดับปานกลาง

2. ปัจจัยภูมิหลังทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ และสถานภาพสมรสของบิดามารดา ส่วนปัจจัยทางจิตวิทยาสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากที่สุดคือการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของเพื่อนสนิท โดยความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับรองลงมาตามลำดับคือ แนวโน้มนำเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ทางเพศ การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสของมารดา การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของบิดา แนวโน้มนำเชิงบวกต่อความรัก ทัศนคติเสรีนิยม และความรับผิดชอบในครอบครัว

3. เมื่อควบคุมตัวแปรเพศเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ พบว่า ในกรณีนักศึกษาชาย ปัจจัยที่ยังคงมีความสัมพันธ์กับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเรียงตามลำดับขนาดความสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ แนวโน้มนำเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ทางเพศ การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสของมารดา การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของเพื่อนสนิท และการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของบิดา และพบว่าในกรณีนักศึกษาหญิง ปัจจัยที่ยังคงมีความสัมพันธ์กับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเรียงตามลำดับขนาดของความสัมพันธ์จากมากไปน้อยได้แก่ การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของเพื่อนสนิท แนวโน้มนำเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ทางเพศ การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของมารดา และการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของบิดา

กรองทิพย์ จันแยม (2538) ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคล กับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับการยอมรับ ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่นของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงระดับ ปวช. และ ปวส. โดยแยกตามลักษณะของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษารัฐบาล และโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาอาชีวศึกษาเพศชายและเพศหญิงยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นแตกต่างกันโดยเพศชายยอมรับมากกว่าเพศหญิง
2. ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างผลการเรียนที่ต่างกัน กับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น
3. ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างเงินค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้รับ และสถานภาพครอบครัว กับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
4. นักศึกษาที่เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษารัฐบาล และนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ไม่มีความแตกต่างกัน ในเรื่องการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
5. การเปิดรับสื่อวิทยุ และหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์เชิงลบ กับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น

การเปิดรับสื่อ โทรทัศน์ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับข้อความที่แสดงถึงการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล และนิตยสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์ (2539) วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนิสิตนักศึกษา” โดยการวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2535 – 2538 หลักสูตรภาคปกติ ตั้งแต่หนึ่งภาคการศึกษาเป็นต้นไป ด้วยการใช้วิธีสุ่มตัวอย่างจากคณะต่างๆ จำนวน 715 คน แบบหลายขั้นตอน (Multistages Random Sampling) และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามทางไปรษณีย์ พบว่า มีการตอบกลับจำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 35.92 การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้การทดสอบด้วยค่า (t-test) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) อีกทั้งได้ใช้การถดถอยพหุแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis ผลการศึกษาวิจัย พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีประสบการณ์เรียนรู้ทางเพศและเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ คือ เพศ ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศและการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยปัจจัยกับประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศและเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศสามารถอธิบายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ได้ ดังนั้นจึงได้เสนอแนะให้สถาบันการศึกษา ครอบครัว และสังคม ช่วยกันเปลี่ยนแปลงค่านิยมที่ผิดพร้อมกับการปลูกฝังเจตคติที่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศในวัยรุ่น ตลอดจนป้องกันมิให้วัยรุ่นมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศมาก่อน เช่น การอยู่ตามลำพังกับคู่รักสองต่อสอง การถูกเนื้อต้องตัว เป็นต้น อันจะนำมาสู่พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงในเวลาต่อมา

ระพีพรรณ ภูผาพันธ์พงษ์ (2540) วิจัยเรื่อง “การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน” โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ข้อ ดังนี้ 1. ศึกษาการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน

2. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน โดยกำหนด สมมติฐาน จำนวน 13 สมมติฐาน ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ในเขต กรุงเทพมหานคร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จำนวน 507 คน ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน เป็นการศึกษาบรรทัดฐานทางเพศ ประการหนึ่ง โดยศึกษาผ่านทัศนคติของวัยรุ่นที่เป็นนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน ระดับต่ำมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระดับกลางและสูง และผลการศึกษายืนยันข้อสมมติที่ว่า การยอมรับระดับพฤติกรรมทางเพศระหว่างผู้ชายและผู้หญิงก่อนแต่งงานขึ้นอยู่กับระดับ ความลึกซึ้งของพฤติกรรมทางเพศและระดับความผูกพันทางอารมณ์ของบุคคลนั้นกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์ด้วย

การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเพศ พบว่ามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ตัวอย่างชาย ยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานระดับกลางมากที่สุดในขณะที่กลุ่มตัวอย่างหญิง ยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานระดับต่ำมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างชายยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานระดับสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิง

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน พบว่า สมมติฐานถูกยอมรับ 10 สมมติฐาน และถูกปฏิเสธ 3 สมมติฐาน ซึ่งสมมติฐานที่ยอมรับนั้นมีปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานจำนวน 10 ปัจจัย นำมาเรียงลำดับ ตามขนาดความสัมพันธ์จากสูงไปต่ำ ดังนี้การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานของ เพื่อนสนิท มีขนาดความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ แนวโน้มนำทางเพศ, การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานของพ่อแม่, อัญญาภาพ, การยอมรับของพ่อแม่ต่อการแสวงหา ความพึงพอใจที่ไม่เกี่ยวกับกับเรื่องทางเพศของลูก, ความรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัว, การมีส่วนร่วมในการเกี่ยวพัน, แนวโน้มนำทางความรัก, ความเป็นอิสระของกลุ่มเยาวชนและความดึงดูดใจทางด้านร่างกาย มีขนาดความสัมพันธ์น้อยที่สุด

3. การศึกษาเพิ่มเติมพบผลการศึกษา ดังนี้

ก. การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบระหว่างเพศ พบว่าปัจจัย 3 ลำดับแรกยังคงเป็นปัจจัยเดิมและเรียงลำดับเหมือนเดิม ส่วนปัจจัย 3 ลำดับหลังเป็นปัจจัยเดียวกัน 2 ปัจจัยและแตกต่างกัน 1 ปัจจัย ซึ่งเรียงลำดับแตกต่างกัน

ข. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภูมิหลังทางสังคม กับการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์มี 4 ปัจจัย นำมาเรียงลำดับตามขนาดความสัมพันธ์จากสูงไปต่ำ ดังนี้ เพศ, ประเภทวิชา, รอบที่เรียน และระดับชั้น ส่วนปัจจัยอื่นๆ อีก 12 ปัจจัยไม่พบความสัมพันธ์ใดๆ

ค. พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และส่วนน้อยเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างชายเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์นั้น ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามและเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก

ง. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศพบว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวยังคงมีอยู่ และพบความสอดคล้องระหว่างปัจจัยดังกล่าวในกลุ่มตัวอย่างหญิงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างชาย

มานิดา ธรรมตารีย์ (2545) วิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับครอบครัวและระดับความนับถือตนเองกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาทัศนคติที่มีต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว ระดับความนับถือตนเองกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในปีการศึกษา 2544 ของโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,825 คน โดยใช้แบบสอบถามดังต่อไปนี้ คือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน, แบบประเมินการรับรู้เกี่ยวกับครอบครัว Chulalongkorn Family Inventory (CFI), แบบประเมินระดับ

ความนับถือตนเองของคูเปอร์สมิท ฉบับผู้ใหญ่ (Coopermith Self-Esteem Inventory :Adult Form) และแบบประเมินทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส สถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา, t-test, f-test และ Person-Product Moment Coefficient Correlation วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิจัย พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 28.2) มีคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอยู่ในระดับเสี่ยงมากที่สุด (คะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0 ถึง 25) ซึ่งแสดงถึงทัศนคติที่เสี่ยงกว่า โดยคะแนนเฉลี่ยนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01 นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่ำมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสต่ำกว่ากลุ่มที่มีระดับผลการเรียนต่ำมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสต่ำกว่ากลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01 และการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวและระดับความนับถือตนเอง มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01

รัชณี ศรีสว่าง (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในอำเภอเชียงใหม่” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน นักศึกษา ที่ศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สังกัดกรมพลศึกษา กรมศิลปากร สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน จำนวน 464 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและทดสอบไค-สแควร์

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 54.53 มีเพศสัมพันธ์เร็วตั้งแต่อยู่ในช่วงตอนต้น ร้อยละ 49.01 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนคู่นอนมากกว่า 1 คน ร้อยละ 10.28

เจนจิรา สุขเกื้อ (2546) วิจัยเรื่อง “อิทธิพลของทักษะชีวิตต่อพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 จังหวัดกาญจนบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรม

การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม การดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว การพักอาศัย ค่าใช้จ่ายประจำวัน ประสบการณ์การคบเพื่อนชาย และอิทธิพลของทักษะชีวิต ได้แก่ ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการแก้ไขปัญหา ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ ทักษะการตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง และทักษะการจัดการกับอารมณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนหญิงระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาญจนบุรี เขต 1 จำนวน 234 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของโรงเรียนและชั้นปีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การทดสอบค่า (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนหญิงที่มีคะแนนผลการเรียนเฉลี่ย การดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว ค่าใช้จ่ายประจำวันและประสบการณ์การคบเพื่อนชายแตกต่างกัน มีพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนหญิงที่มีการพักอาศัยแตกต่างกัน มีพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

2. ทักษะชีวิต ได้แก่ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ ทักษะการตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงได้ ร้อยละ 46.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นันทกา โรจนวิภาต (2546) วิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาามหาวิทยาลัยของรัฐ” โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาามหาวิทยาลัยของรัฐ ตามตัวแปรอิสระคือ เพศ อายุ ภูมิฐานะ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและประเภทของมหาวิทยาลัยที่ศึกษามีทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นตัวแปรตาม ผลการวิจัยมีดังนี้

1. นักศึกษาเพศชายจะยอมรับทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้สูงกว่า นักศึกษาเพศหญิง

2. นักศึกษาที่อายุมากจะยอมรับทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้สูงกว่านักศึกษาที่อายุน้อย

3. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจะยอมรับทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้สูงกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด

4. นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจจะของครอบครัวต่ำจะยอมรับทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้สูงกว่านักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัวสูง

5. นักศึกษามหาวิทยาลัยเปิดจะยอมรับทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้สูงกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยปิด ผลการวิจัยพบว่า การทดสอบยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 1, 4, 5 และปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 2 และ 3

วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546) วิจัยเรื่อง “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น 2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่ให้วัยรุ่นเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 12-24 ปี สถานภาพโสด ในเขตเมืองและเขตชนบท จังหวัดขอนแก่น จำนวน 581 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัว โดยสถิติไค-สแควร์ ส่วนการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น ใช้การวิเคราะห์สถิติถดถอยโลจิสติกส์

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน (การร่วมเพศ) คิดเป็นร้อยละ 28.9 โดยคู่ที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย ส่วนใหญ่เป็นแฟนหรือคู่รักคิดเป็นร้อยละ 23.4 รองลงมาคือ เพศตรงข้ามที่รู้จักกันผิวเผิน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และยังพบว่า วัยรุ่นเพศชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานสูงกว่าวัยรุ่นเพศหญิง กล่าวคือในเขตเมืองคิดเป็นร้อยละ 45.1 และ 13.8 ตามลำดับและในเขตชนบท คิดเป็นร้อยละ 39.1 และ 11.9 ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่าเมื่อพบว่าวัยรุ่นอายุเพิ่มขึ้นสัดส่วนการเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานก็เพิ่มขึ้นด้วย คือคิดเป็นร้อยละ 17.2, 28.1, และ 5.8 สำหรับกลุ่มวัยรุ่นตอนต้น (12-15 ปี) วัยรุ่นตอนกลาง (16-19 ปี) และวัยรุ่น

ตอนปลาย (20-24 ปี) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานวัยรุ่น อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ อายุ ลักษณะการพักอาศัยอยู่กับเพื่อนต่างเพศ พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อนสนิท การรับสิ่งกระตุ้นทางเพศ และแนวโน้มนำเชิงบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ทั้งนี้ตัวแปรอิสระทั้งหมดและตัวแปรแทรก สามารถร่วมกันทำนายค่าของตัวแปรตาม ได้แก่ การเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่นได้ร้อยละ 90.80 และตัวแปรแทรกไม่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่นไม่แตกต่างกันระหว่างเขตเมืองและเขตชนบท

สุนิตย์ พัวพันพัฒนา (2547) วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาใน อำเภอฟาน : ศึกษากรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอฟาน จังหวัดเชียงราย” โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในระดับมัธยมศึกษาในอำเภอฟาน 2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ ของวัยรุ่นในระดับมัธยมศึกษาในอำเภอฟาน ผลการศึกษาพบว่า

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนหนึ่งมีพฤติกรรมทางเพศเชิงเสรีจำนวนร้อยละ 55.3 และจำนวน ร้อยละ 52.8 มีแฟนหรือคู่รัก โดยวัยรุ่นที่มีแฟนหรือคู่รักแล้ว เมื่อแยกเป็น 2 กลุ่มพบว่า ส่วนใหญ่มีคู่รัก 1 คน และวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยแสดงความรักในที่สาธารณะและมีบางส่วนที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามมาแล้วซึ่งปรากฏว่ากลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามมากกว่า 1 คน มีมากกว่ากลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเพียงคนเดียวนอกจากนั้นจากการศึกษา ยังพบว่า มีกลุ่มตัวอย่าง ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามโดยที่ไม่มีความรักมาก่อน มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวนน้อยมากที่เคยใช้ชีวิตฉันทามีภรรยา กับเพศตรงข้ามในขณะที่เรียน และเคยมีเพศสัมพันธ์ เฉพาะได้รับเงินหรือสิ่งตอบแทน และมีบางส่วน เคยมีการเปลี่ยนการมีเพศสัมพันธ์กับคนใหม่ไปเรื่อยๆ ส่วนพฤติกรรมการสลับคู่นอนกับเพื่อน พบว่ามีจำนวนน้อยที่สุด ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมทางเพศเชิงเสรี มากที่สุดคือ ทักษะคิดในเรื่องเพศ รองลงมาคือการดูสื่อที่เน้นเรื่องเพศ การใช้ชีวิตนอกเวลาเรียนที่ไม่เป็นประโยชน์ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร วิธีการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และวิธีการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่สังกัด อายุ เพศ และระดับการศึกษาตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศเชิงเสรี ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ความรู้เรื่องเพศ ลักษณะของบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยและ ลักษณะของที่พักอาศัย

ดวงใจ เดชสงเคราะห์ (2548) วิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นและเปรียบเทียบปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 283 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t -test และ F - test ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยวิธีของ Scheffé โดยกำหนดนัยสำคัญไว้ที่ 0.05

ผลการวิจัยพบว่าพบว่านักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เห็นด้วยกับข้อไม่ควรปฏิบัติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน โดยเฉลี่ยระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ได้แก่ ระดับการศึกษา สภาพครอบครัว สภาพการพักอาศัย การมีเพื่อนยอมรับการมีเพศสัมพันธ์และ ข้อเสนอแนะจากผลงานวิจัยคือ การสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศและ ผลกระทบจากปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพื่อสร้างค่านิยมที่ดีงามแก่สังคม

พันธุ์ อนุวัฒน์ (2548) วิจัยเรื่อง “การสื่อสารและความสัมพันธ์ในครอบครัวกับทัศนคติ ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างไร นอกจากนี้ยังศึกษาว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในลักษณะใด

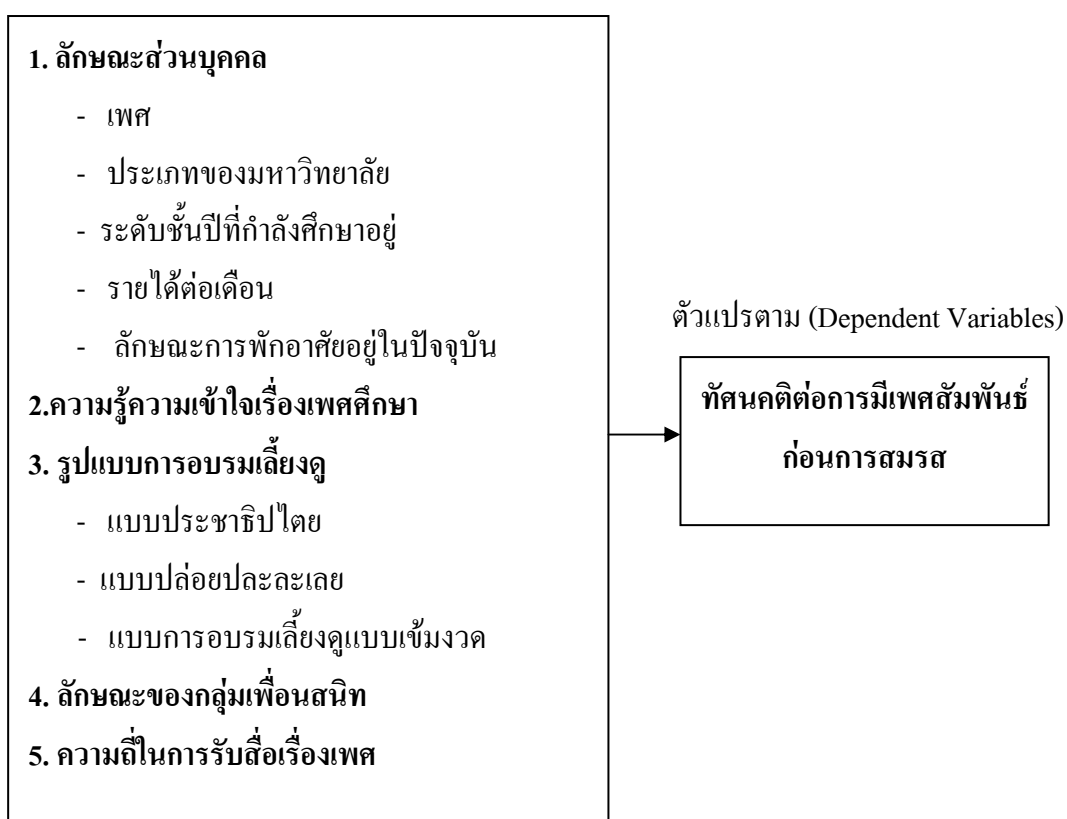
การวิจัยครั้งนี้กำหนดประชากรเป็นวัยรุ่นที่มีอายุ 13-21 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาอย่างต่ำระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 400 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจาก ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล สยามแสควร์ และตลาดนัดจตุจักร วิธีการศึกษาใช้ในการสำรวจ โดยออกแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลทำโดยการใช้อยู่ละ (Percentage) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson's Product Moment Correlation Coefficient ผลการวิจัยพบว่า

1. วิทยุส่วนใหญ่มีทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในทางลบ
2. ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงลบกับทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
3. รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรี (Pluralistic) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
4. รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้อง (Protective) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
5. รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละละเลย (Laissez-Faire) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
6. รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอม (Consensual) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย อันประกอบด้วยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังภาพที่ 2

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้คือ

สมมติฐานที่ 1 นิสิตนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นิสิตนักศึกษาที่มีประเภทของมหาวิทยาลัยต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 นิสิตนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นิสิตนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบันต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นิสิตนักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 นิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิทต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9 นิสิตนักศึกษาที่ได้รับความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร ตามความแตกต่างด้านลักษณะส่วนบุคคล, ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา, รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู, ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิทและความถี่ของการได้รับสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการที่ใช้ในการวิจัยซึ่งประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นิสิตภาคปกติระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 – 4 ภาคปกติของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(วิทยาเขตบางเขน) และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม (วิทยาเขตบางเขน) ประจำปีการศึกษา 2550 จำนวนทั้งสิ้น 33,129 คน (ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และข้อมูลจากสำนักนโยบายและแผนมหาวิทยาลัยศรีปทุม ประจำปีการศึกษา 2550) โดยแยกเป็น นิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 16,282 คน และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 16,847 คน ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และจำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ลงทะเบียนระดับปริญญาตรี ภาคปกติ (วิทยาเขตบางเขน) ประจำปีการศึกษา 2550 จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปีที่	จำนวนนิสิต ม.เกษตรศาสตร์		จำนวนนักศึกษา ม.ศรีปทุม		รวม
	เพศชาย	เพศหญิง	เพศชาย	เพศหญิง	
ปีที่ 1	1,679	2,688	2,450	2,727	9,544
ปีที่ 2	1,582	2,340	2,307	2,923	9,152
ปีที่ 3	1,779	2,378	1,723	1,926	7,806
ปีที่ 4	1,665	2,171	1,407	1,384	6,627
รวมทั้งสิ้น	6,705	9,577	7,887	8,960	33,129

ที่มา: สำนักงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และสำนักงานนโยบายและแผนมหาวิทยาลัยศรีปทุม (2550)

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การคำนวณหากลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้หลักการคำนวณจากสูตรของทาโร่ ยามานะ (Yamane, 1973) เพื่อหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ

n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง	
N	=	จำนวนของประชากรที่ใช้ในการศึกษา	= 33,129
e	=	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้กำหนดให้มีค่า	= 0.05

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{33,129}{1+(33,129) (0.05)^2} \\ &= 395.22 \end{aligned}$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 396 คน

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างแล้วผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) เพื่อหาสัดส่วนนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีปทุมที่เป็นมหาวิทยาลัยตัวอย่างตามชั้นปี และเพศโดยใช้สูตร Nagtalon (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2534: 29) ดังนี้

$$n_h = \frac{n N_h}{N}$$

$$\begin{aligned} \text{โดย } n_h &= \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างของชั้นภูมิที่ } h \\ N_h &= \text{จำนวนกลุ่มประชากรของชั้นภูมิที่ } h \\ N &= \text{จำนวนประชากรทั้งหมด} = 396 \text{ คน} \\ h &= \text{ชั้นภูมิที่ } 1, 2, 3, 4 \end{aligned}$$

ผลที่ได้จากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างแบบเป็นสัดส่วนกับขนาดประชากรในชั้นภูมิแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมหาวิทยาลัยชั้นปีและเพศ

มหาวิทยาลัย	ชั้นปีที่ 1				ชั้นปีที่ 2				ชั้นปีที่ 3				ชั้นปีที่ 4				รวม ทั้งสิ้น	
	เพศชาย	กลุ่มตัว อย่าง	เพศหญิง	กลุ่มตัว อย่าง	เพศชาย	กลุ่มตัว อย่าง	เพศหญิง	กลุ่มตัว อย่าง	เพศชาย	กลุ่มตัว อย่าง	เพศหญิง	กลุ่มตัว อย่าง	เพศชาย	กลุ่มตัว อย่าง	เพศหญิง	กลุ่มตัว อย่าง	เพศช/ญ	กลุ่มตัว อย่าง
เกษตรศาสตร์	1,679	20	2,688	32	1,582	19	2,340	28	1,779	21	2,378	29	1,665	20	2,171	26	16,282	195
ศรีปทุม	2,450	29	2,727	33	2,307	27	2,923	35	1,723	21	1,926	23	1,407	17	1,384	16	16,847	201
รวมทั้งสิ้น	4,129	49	5,415	65	3,889	46	5,263	63	3,502	42	4,304	52	3,072	37	3,555	42	33,129	396

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามประเภทให้กลุ่มตัวอย่างตอบเอง (Self Administered Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ ประเภทของมหาวิทยาลัย ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา อยู่ รายได้ต่อเดือน สถานภาพการสมรสของบิดาและมารดา ลักษณะอาชีพของบิดา ลักษณะอาชีพของมารดา รายได้ของบิดาและมารดา และลักษณะการพักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Question) โดยให้กลุ่มตัวอย่างกาเครื่องหมายถูกต้องตามข้อคำถามที่กำหนด และเติมคำตอบในช่องว่าง จำนวนทั้งสิ้น 9 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา ลักษณะของคำถามเป็นคำถามแบบปลายปิด (Close-ended question) มีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ คือ ถูก และไม่ถูก มีคำถามจำนวนทั้งสิ้น 28 ข้อ

คำตอบที่ถูก ได้แก่ ข้อ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27 และ 28 ถ้าตอบว่าถูก ได้ 1 คะแนน ตอบว่าไม่ถูกได้ 0 คะแนน

คำตอบที่ไม่ถูก ได้แก่ ข้อ 1, 11, 15, 16, 17, 21, 24 และ 25 ตอบว่าถูกจะได้ 0 คะแนน ตอบไม่ถูกได้ 1 คะแนน

โดยแบ่งเกณฑ์การให้คะแนนออกเป็น 2 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 - 0.75	หมายถึง มีความรู้น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.76 - 1.00	หมายถึง มีความรู้มาก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองลักษณะของคำถามเป็นคำถามให้เลือกคำตอบ (Check List) ในแต่ละคำตอบมีกลุ่มข้อความที่บ่งบอกถึง รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูซึ่งมี 3 รูปแบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อย

ปละละเลย การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ซึ่งคำตอบที่เลือกจะบ่งบอกอย่างชัดเจนว่าผู้ตอบแบบสอบถามถูกอบรมเลี้ยงดูแบบใด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิทของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบปลายปิด (Close-Ended Question) มีคำถามทั้งหมด 10 ข้อ โดยคำถามทั้งหมดจะเป็นคำถามเชิงลบ มีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ คือ ใช่ กับ ไม่ใช่ ถ้าตอบว่าใช่ จะได้ 0 คะแนน ถ้าตอบว่าไม่ใช่ จะได้ 1 คะแนน โดยคะแนนสูงสุดจะอยู่ที่ 10 คะแนน และคะแนนต่ำสุดคือ 0 คะแนน

การแปลผลคะแนนลักษณะเพื่อนสนิทของกลุ่มตัวอย่างซึ่งอาจมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับโดยคำนวณจากสูตรอันตรายชั้น (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530: 80)

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรายชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{1 - 0}{3} \\
 &= 0.33
 \end{aligned}$$

และแปลความหมายได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 - 0.33 หมายถึง กลุ่มเพื่อนสนิทมีลักษณะที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.34 - 0.67 หมายถึง กลุ่มเพื่อนสนิทมีลักษณะที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.68 - 1.00 หมายถึง กลุ่มเพื่อนสนิทมีลักษณะที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสน้อย

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศของผู้ตอบคำถามลักษณะของการวัดเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ประกอบด้วยคำถามเชิงลบ 9 ข้อ ทั้งหมดและมีคำตอบ 3 ตัวเลือก

หลักเกณฑ์การให้คะแนน ผู้วิจัยจะให้คะแนนเป็นรายข้อโดยเกณฑ์ดังต่อไปนี้

คำตอบหรือตัวเลือก	ความหมาย	การให้คะแนน
ปฏิบัติประจำ	ปฏิบัติทุกๆ วันหรือสัปดาห์ละ 5-7 ครั้ง	3
ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติสัปดาห์ละ 2-4 ครั้ง	2
ปฏิบัตินานๆ ครั้ง	ปฏิบัติสัปดาห์ละ 1-2 ครั้งหรือไม่เคย	1

การแปลผลคะแนนความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับ โดยคำนวณจากสูตรอันตรภาคชั้น (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530: 80)

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{3 - 1}{3} \\
 &= 0.66
 \end{aligned}$$

และแปลความหมายได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.66 หมายถึง ความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.67 - 2.33 หมายถึง ความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 - 3.00 หมายถึง ความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศมาก

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของผู้ตอบ ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามทั้งหมด 19 คำถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบประกอบด้วยคำถามเชิงลบคือ ข้อ 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10 และ 12 และคำถามเชิงบวกคือ ข้อ 5, 6, 7, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18 และ 19

หลักเกณฑ์การให้คะแนน ผู้วิจัยจะให้คะแนนเป็นรายข้อโดยเกณฑ์ให้คะแนนตามลักษณะคำถาม ดังต่อไปนี้

ระดับ	คำถามเชิงลบ/คะแนน	คำถามเชิงบวก/คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5
เห็นด้วย	2	4
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	4	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1

การแปลผลคะแนนทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่างได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับโดยคำนวณจากสูตรอัตราภาพชั้น (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530: 80)

$$\begin{aligned}
 \text{อัตราภาพชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{3} \\
 &= 1.33
 \end{aligned}$$

และแปลความหมายได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.33 ระดับทัศนคติต่ำ หมายถึง ทัศนคติที่ไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 - 3.67 ระดับทัศนคติที่ปานกลาง หมายถึง ทัศนคติที่ไม่แน่ใจว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.68 - 5.00 ระดับทัศนคติสูง หมายถึง ทัศนคติที่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นจากการศึกษาข้อมูลเอกสารต่างๆ นำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ประธานที่ปรึกษาตรวจสอบเพื่อให้แบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงหา (Content Validity) และครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ศึกษา จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบนิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77 ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือถึงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการไปแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างโดยผ่านการอนุมัติผู้อำนวยการฝ่ายทะเบียนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และผู้อำนวยการสำนักวางแผนและนโยบายของมหาวิทยาลัยศรีปทุม แล้วจึงดำเนินการเก็บข้อมูลภาคสนาม (Primary Data)

2. รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากเอกสารทางวิชาการ หนังสือ ตำรา วิทยานิพนธ์ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. สำหรับภาคสนาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 17-22 ธันวาคม พ.ศ. 2550 โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง

ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวนทั้งสิ้น 396 ชุด ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แนะนำตนเอง อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยและรายละเอียดของแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัยของเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่อาคารเรียนรวมของมหาวิทยาลัยทั้ง 2 แห่งตามสัดส่วนของชั้นปีและเพศที่กำหนดไว้แล้วและรอเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองผู้วิจัยสามารถได้คืนครบจำนวน 396 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยนำแบบสอบถามให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดให้นำข้อมูลบันทึกลงในแบบฟอร์มรหัส (Coding Form) แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการอธิบายเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยใช้ค่า t -test ทดสอบเปรียบเทียบตัวแปรอิสระที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม และใช้ค่า F -test ใช้ทดสอบเปรียบเทียบตัวแปรอิสระที่จำแนกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้กำหนดไว้ที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษาในเขต
จตุจักรกรุงเทพมหานคร” ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยและข้อวิจารณ์ โดยแบ่งออกเป็น
7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 4 ลักษณะของกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 5 ระดับความถี่ของการรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 6 ระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 7 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ในตอนที่ 1 นี้เป็นผลการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ประเภทของมหาวิทยาลัย ระดับชั้นปี รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ต่อเดือนของบิดามารดา และลักษณะการพักอาศัย ซึ่งปรากฏตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

(n=396)		
สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	174	43.90
หญิง	222	56.10
ประเภทของมหาวิทยาลัย		
รัฐ	194	49.00
เอกชน	202	51.00
ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	115	29.10
ชั้นปีที่ 2	109	27.50
ชั้นปีที่ 3	93	23.50
ชั้นปีที่ 4	79	19.90
รายได้ต่อเดือน		
ไม่เกิน 5,000 บาท	208	52.50
5,001 – 7,500 บาท	65	16.40
7,501 – 10,000 บาท	85	21.50
มากกว่า 10,000 บาท	38	9.60
น้อยที่สุด 2,000 บาท มากที่สุด 30,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 6,719.27 บาท		

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=396)		
สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	308	77.80
หย่าร้าง	33	8.30
แยกกันอยู่แต่ไม่ได้หย่าร้าง	26	6.60
หม้ายหรือเสียชีวิต	29	7.30
อาชีพของบิดา		
รับราชการ	95	24.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	32	8.10
พนักงานเอกชน	29	7.30
ธุรกิจส่วนตัว	137	34.60
เกษตรกร	51	12.90
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	15	3.80
รับจ้างทั่วไป	37	9.30
อาชีพของมารดา		
รับราชการ	69	17.40
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	4.00
พนักงานเอกชน	37	9.30
ธุรกิจส่วนตัว	148	37.40
เกษตรกร	43	10.90
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	52	13.20
รับจ้างทั่วไป	31	7.80

ตารางที่ 3 (ต่อ)

		(n=396)
	สถานภาพ	จำนวน (คน) ร้อยละ
รายได้ต่อเดือนของบิดามารดา		
	10,001 – 20,000 บาท	121 30.60
	20,001 – 40,000 บาท	147 37.10
	40,001 – 60,000 บาท	63 15.90
	มากกว่า 60,000 บาท	65 16.40
ลักษณะการพักอาศัย		
	อยู่กับบิดามารดา ผู้ปกครอง	208 52.50
	อยู่คนเดียวตามลำพัง	88 22.30
	อยู่กับเพื่อน	69 17.40
	อื่นๆ เช่น อยู่กับแฟน หรือ คนรัก	31 7.80

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 396 คน มีลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

1. เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.10 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 43.90
2. ประเภทของมหาวิทยาลัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 51.00 และศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 49.00
3. ระดับชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างศึกษาในชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 29.10 อยู่ในชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 27.50 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดอยู่ในชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 19.90
4. รายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีรายได้ต่อเดือนน้อยที่สุดคือ 2,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือนมากที่สุดคือ 30,000 บาท มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ยเท่ากับ 6,719.27 บาท โดยนิสิตนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.50 รองลงมาได้แก่ มีรายได้ต่อเดือน 7,501 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.50 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.60

5. สถานภาพสมรสของบิดามารดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 77.80 รองลงมามีบิดามารดาหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 8.30 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด บิดามารดาแยกกันอยู่แต่ไม่ได้หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 6.60

6. อาชีพของบิดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีบิดาที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 34.60 บิดามีอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 24.00 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด มีบิดาไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 3.80

7. อาชีพของมารดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีมารดาที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 37.40 มารดามีอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 17.40 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดมีมารดาที่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 4.00

8. รายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดามีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.10 บิดามารดามีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.60 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด บิดามารดามีรายได้ต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.90

9. ลักษณะการพักอาศัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่กับบิดามารดา ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 52.50 รองลงมาอยู่คนเดียวตามลำพัง คิดเป็นร้อยละ 22.30 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด อยู่กับแฟน หรือคนรัก คิดเป็นร้อยละ 7.80

ตอนที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ในตอนที 2 เป็นผลการศึกษาความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มตัวอย่างซึ่งปรากฏตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ

(n=396)					
ความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา	ตอบว่าถูก	ตอบว่าไม่ถูก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้
1. การสอนเพศศึกษาจะทำให้เด็กอยากรู้ อยากลองในเรื่องเพศ เหมือนเป็นการชี้โพรงให้กระรอก	173 (43.80)	223 (56.20)	.56	.497	น้อย
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายโดยผู้หญิงจะมีเต้านมโตขึ้น สะโพกผาย และมีขนขึ้นตามที่ลับ	392 (99.00)	4 (1.00)	.99	.100	มาก
3. สอรัโมนเพศเป็นสอรัโมนที่ควบคุมการทำงานของอวัยวะเพศสืบพันธุ์	344 (86.80)	52 (13.20)	.87	.339	มาก
4. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นผู้หญิงจะเริ่มมีประจำเดือน	384 (97.00)	12 (3.00)	.97	.172	มาก
5. ประจำ เดือน คือเยื่อบุมดลูกที่สลายตัวปนกับโลหิตออกมาเมื่อไม่มีการผสมพันธุ์เกิดขึ้นในเดือนนั้น	346 (87.30)	50 (12.70)	.87	.333	มาก
6. อวัยวะที่ทำหน้าที่สร้างอสุจิของเพศชาย คือองคชาติ	201 (50.90)	195 (49.10)	.51	.501	น้อย
7. สิ่งที่แสดงว่าผู้หญิงสามารถมีลูกได้คือการมีประจำเดือน	316 (79.70)	80 (20.30)	.80	.402	มาก
8. สิ่งที่แสดงว่าผู้ชายสามารถมีลูกได้คือการฝันเปียก (คือ การเคลื่อนที่ของน้ำอสุจิที่ออกมาทางอวัยวะเพศขณะนอนหลับ)	225 (56.70)	171 (43.30)	.57	.496	น้อย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n=396)					
ความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา	ตอบว่าถูก	ตอบว่าไม่ถูก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้
9. การฟันเป็ยก คือ การเคลื่อนที่ของน้ำอสุจิออกมาทางอวัยวะเพศขณะนอนหลับ เป็นวิธีการผ่อนคลายความตึงเครียดทางเพศตามธรรมชาติวิธีหนึ่ง	358 (90.40)	38 (9.60)	.90	.295	มาก
10. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองเป็นการผ่อนคลายอารมณ์และความต้องการทางเพศด้วยตนเอง	361 (91.10)	35 (8.90)	.91	.285	มาก
11. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองบ่อยๆ ทำให้จิตใจไม่ปกติหรือเป็นโรคจิต	190 (48.10)	206 (51.90)	.52	.500	น้อย
12. การเสียดครั้งแรกของผู้หญิงก็สามารถทำให้ผู้หญิงคนนั้นตั้งครรภ์ได้	326 (82.30)	70 (17.70)	.82	.382	มาก
13. การมีเพศสัมพันธ์ คือ การร่วมเพศกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศที่เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์	336 (84.80)	60 (15.20)	.85	.359	มาก
14. การรับประทานยาคุมกำเนิดเป็นการป้องกันการตั้งครรภ์โดยไปขัดขวางการเคลื่อนที่ของอสุจิทำให้ไม่สามารถผสมไข่ได้	246 (62.00)	150 (38.00)	.62	.486	น้อย
15. การรับประทานยาคุมกำเนิดฉุกเฉินหลังการร่วมเพศสามารถต้องไ้ภายใน 72 ชั่วโมง จึงจะป้องกันการตั้งครรภ์ได้ 100%	138 (34.90)	258 (65.10)	.65	.477	น้อย
16. การรับประทานยาคุมกำเนิดฉุกเฉินหลังร่วมเพศ หากปฏิบัติตามฉลากอย่างเคร่งครัด จะช่วยป้องกันการตั้งครรภ์ได้ 100%	186 (47.10)	210 (52.90)	.53	.500	น้อย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n=396)					
ความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา	ตอบว่าถูก	ตอบว่าไม่ถูก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้
17. การนับระยะปลอดภัยที่ถูกต้องก่อนการมีประจำเดือน 7 วัน และหลังจากประจำเดือนหมด 7 วัน	311 (78.50)	85 (21.50)	.22	.411	น้อย
18. การรับประทานยาคุมกำเนิดหรือการใช้ยาฉีดคุมกำเนิดสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้	354 (89.40)	42 (10.60)	.89	.309	มาก
19. การมีเพศสัมพันธ์เสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ ซิฟิลิส, แผลริมอ่อน, หนองใน เป็นต้น	374 (94.40)	22 (5.60)	.94	.230	มาก
20. การสวมถุงยางอนามัยเป็นการป้องกันการตั้งครรภ์ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ได้	357 (90.10)	39 (9.90)	.90	.299	มาก
21. การล้างอวัยวะเพศหลังการมีเพศสัมพันธ์ของชาย / หญิงสามารถป้องกันโรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์ได้	211 (53.20)	185 (46.80)	.47	.500	น้อย
22. การเปลี่ยนคู่นอนเป็นการเปิดโอกาสให้ชาย / หญิง เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือโรคเอดส์ได้	367 (92.70)	29 (7.30)	.93	.261	มาก
23. การใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา เล่นดนตรี และอ่านหนังสือสามารถลดความต้องการทางเพศได้	353 (89.10)	43 (10.90)	.89	.312	มาก
24. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก/ แฟนไม่จำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยเพราะยอมเชื่อใจกันว่าไม่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แน่นอน	91 (23.00)	305 (77.00)	.77	.422	มาก
25. การสวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์จะทำให้ความสุขทางเพศลดลง	180 (45.60)	216 (54.40)	.54	.499	น้อย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n=396)					
ความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา	ตอบว่า ถูก	ตอบว่า ไม่ถูก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความรู้
26. ครอบครัว หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันกันทางอารมณ์และจิตใจในการดำเนินชีวิตร่วมกันรวมทั้งการพึ่งพิงกันทางสังคมและเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์ ทางกฎหมายและทางสายโลหิต	366 (92.40)	30 (7.60)	.92	.265	มาก
27. การวางแผนครอบครัว คือ การเริ่มวางแผนในการที่จะมีบุตร ว่ามีความพร้อมในด้านรายได้ ด้านวุฒิภาวะ การรับผิดชอบ มากน้อยเพียงใดและสามารถพร้อมที่จะมีบุตรได้กี่คนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นในการเลี้ยงดูบุตร	373 (94.20)	23 (5.80)	.94	.234	มาก
28. การคุมกำเนิดถือเป็นการวางแผนครอบครัววิธีหนึ่งสำหรับผู้ที่ยังไม่พร้อมที่จะมีบุตร	375 (94.70)	21 (5.30)	.95	.225	มาก
รวม			.76	.105	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยมีผู้มีความรู้ระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.76 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกสูงสุด 3 อันดับแรกคือ

อันดับ 1 ข้อ 2 “เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายโดยผู้หญิงจะมีเต้านมโตขึ้น สะโพกผายและมีขนขึ้นตามที่ลับ” ร้อยละ 99.0

อันดับ 2 ข้อ 4 “เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นผู้หญิงจะเริ่มมีประจำเดือน” ร้อยละ 97.00

อันดับ 3 ข้อ 28 “การคุมกำเนิดถือเป็นการวางแผนครอบครัววิธีหนึ่งสำหรับผู้ที่ยังไม่พร้อมที่จะมีบุตร” ร้อยละ 94.70

ส่วนข้อความที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกน้อยที่สุด 3 อันดับ คือ

อันดับ 1 ข้อ 17 “การนับระยะปลอดภัยที่ถูกต้องคือนับก่อนการมีประจำเดือน 7 วัน และหลังจากประจำเดือนหมด 7 วัน” ร้อยละ 21.50

อันดับ 2 ข้อ 21 “การล้างอวัยวะเพศหลังการมีเพศสัมพันธ์ของชาย / หญิงสามารถป้องกันโรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์ได้” ร้อยละ 46.80

อันดับ 3 ข้อ 25 “การสวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์จะทำให้ความสุขทางเพศลดลง” ร้อยละ 54.40

ตอนที่ 3 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

ในตอนที่ 3 นี้เป็นผลการศึกษา รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งปรากฏตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

(n=396)		
ประเภทของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แบบประชาธิปไตย	286	72.20
แบบปล่อยปละละเลย	74	18.70
แบบเข้มงวด	36	9.10

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย คิดเป็นร้อยละ 72.20 รองลงมาได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย คิดเป็นร้อยละ 18.70 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวด คิดเป็นร้อยละ 9.10

ตอนที่ 4 ลักษณะของกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

ในตอนที่ 4 นี้เป็นผลการศึกษาลักษณะของเพื่อนสนิทของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งปรากฏตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเล็งต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท

(n=396)

ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท	ตอบ ไม่ใช่	ตอบ ใช่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การก่อ ความเล็ง
1. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมักคิดว่าผู้ชายและผู้หญิงที่เป็นเพื่อนกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์กันได้	253 (63.80)	143 (36.20)	.64	.481	ปานกลาง
2. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมักคิดว่าชายหญิงเพียงรู้สึกชอบกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์กันได้	226 (57.00)	170 (43.00)	.57	.496	ปานกลาง
3. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมักคิดว่า การอยู่กับเพศตรงข้ามเป็นเรื่องปกติ ไม่ใช่เรื่องเลิหลาย	97 (24.60)	299 (75.40)	.25	.431	มาก
4. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมักคิดว่า การไปอยู่ด้วยกันกับแฟนหรือคนรัก เป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย	262 (66.10)	134 (33.90)	.66	.474	ปานกลาง
5. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านชอบเที่ยวสถานเริงรมย์เป็นประจำ	231 (58.20)	165 (41.80)	.58	.494	ปานกลาง

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n=396)					
ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท	ตอบ ไม่ใช่	ตอบ ใช่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การก่อ ความเสี่ยง
6. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านชอบดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ	190 (48.10)	206 (51.90)	.48	.500	ปานกลาง
7. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านชอบเปลี่ยนคู่อรักหรือคู่นอนบ่อยๆ	298 (75.20)	98 (24.80)	.75	.432	น้อย
8. กลุ่มเพื่อนของท่านพักอยู่กับคนรักตามลำพัง	256 (64.60)	140 (35.40)	.65	.479	ปานกลาง
9. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมักคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องธรรมดา	165 (41.80)	231 (58.20)	.42	.494	ปานกลาง
10. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมักคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ไม่เสียหายถ้าหากมีการป้องกันการตั้งครรภ์และป้องกันโรคติดต่อทางเพศ	154 (39.00)	242 (61.00)	.39	.488	มาก
รวม			.54	.314	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีกลุ่มเพื่อนสนิทซึ่งมีลักษณะบางประการที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มาก 111 คน กลุ่มเพื่อนสนิทที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ปานกลาง 159 คน และกลุ่มเพื่อนสนิทที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์น้อย 126 คน

ตอนที่ 5 ระดับความถี่ของการรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ในตอนที่ 5 นี้เป็นผลการศึกษาความถี่ของการรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างซึ่งปรากฏตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความถี่ของการรับสื่อที่เกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ

(n=396)

การรับสื่อที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ	เป็นประจำ	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง หรือ ไม่เคย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความถี่
1. ดูภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ ที่มี เนื้อหาเกี่ยวกับการปลุกเร้าอารมณ์ ทางเพศ	55 (13.90)	139 (35.20)	202 (50.90)	1.63	.716	น้อย
2. อ่านหนังสือโป๊ ภาพโป๊ หรือหนังสือ ปลุกอารมณ์ทางเพศ เช่น นางนวล playboy FHM เป็นต้น	34 (8.60)	80 (20.30)	282 (71.10)	1.37	.638	น้อย
3. ดูเทปโทรทัศน์ VCD , DVD หรือ ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการปลุกเร้า อารมณ์ทางเพศ	43 (10.90)	121 (30.60)	232 (58.50)	1.52	.684	น้อย
4. อ่านคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศจาก หนังสือพิมพ์หรือนิตยสารต่างๆ	36 (9.10)	154 (39.00)	206 (51.90)	1.57	.654	น้อย
5. เปิดอินเทอร์เน็ตแล้วเข้าไปที่เว็บไซต์ ที่มีเนื้อหาปลุกเร้า อารมณ์ทางเพศ	30 (7.60)	108 (27.30)	258 (65.10)	1.43	.630	น้อย
6. เล่นอินเทอร์เน็ต (chat) เพื่อสนทนา เรื่องเพศ	27 (6.80)	59 (14.90)	310 (78.30)	1.29	.585	น้อย
7. ฟังวิทยุที่มีเนื้อหาเรื่องการปลุกเร้า อารมณ์ทางเพศ	13 (3.30)	37 (9.40)	346 (87.30)	1.16	.448	น้อย
8. พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับกลุ่ม เพื่อนสนิท	85 (21.50)	182 (45.80)	129 (32.70)	1.89	.728	ปานกลาง
9. พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับคนรัก	58 (14.70)	138 (34.90)	200 (50.40)	1.64	.724	น้อย
10. พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง	19 (4.80)	82 (20.80)	295 (74.40)	1.30	.555	น้อย
รวม				1.48	.450	น้อย

จากตารางที่ 7 พบว่า ความถี่ของการรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.48 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับสื่อที่เกี่ยวข้องเรื่องเพศมากที่สุด คือ ข้อ 8 “พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับกลุ่มเพื่อนสนิท” ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.89 รองลงมาได้แก่ ข้อ 9 “พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับคนรัก” ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.64 และน้อยที่สุดคือ ข้อ 7 “ฟังวิทยุที่มีเนื้อหาเรื่องการปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ” ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.16

ตอนที่ 6 ระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง

ในตอนที่ 6 นี้เป็นผลการศึกษาระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งปรากฏตามตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ

(n=396)								
ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
1. การที่ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสทำให้หมดคุณค่าของความเป็นกุลสตรี	93 (23.50)	119 (30.10)	80 (20.20)	77 (19.40)	27 (6.80)	2.56	1.232	ปานกลาง
2. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษาเป็นเรื่องที่น่าอับอาย	47 (11.90)	115 (29.00)	120 (30.30)	90 (22.70)	24 (6.10)	2.82	1.098	ปานกลาง
3. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่นิสิตนักศึกษาไม่ควรปฏิบัติเพราะเป็นวัยที่กำลังศึกษาอยู่	101 (25.50)	152 (38.40)	86 (21.70)	39 (9.80)	18 (4.50)	2.30	1.091	ต่ำ

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อความ						$\bar{X}$	S.D.	(n=396)
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			ระดับ ทัศนคติต่อ การมี เพศสัมพันธ์ ก่อนการ สมรส
4. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสก่อให้เกิดการเรียนรู้ และเสียอนาคต	66 (16.70)	103 (26.00)	123 (31.10)	70 (17.70)	34 (8.60)	2.76	1.179	ปานกลาง
5. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสไม่เป็นอุปสรรค ต่อการศึกษาแต่ประการใด	47 (11.90)	108 (27.30)	132 (33.30)	78 (19.70)	31 (7.80)	3.16	1.112	ปานกลาง
6. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสทำให้มีความสุข และผลการเรียนดีขึ้น	28 (7.10)	37 (9.30)	159 (40.20)	114 (28.80)	58 (14.60)	2.65	1.065	ปานกลาง
7. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสเป็นเรื่องธรรมดาที่ สังคมควรให้การยอมรับ	30 (7.60)	102 (25.80)	151 (38.10)	74 (18.70)	39 (9.80)	3.03	1.069	ปานกลาง
8. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสจะทำให้เสื่อมเสีย ชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล	55 (13.90)	112 (28.30)	127 (32.10)	73 (18.40)	29 (7.30)	2.77	1.125	ปานกลาง
9. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสเป็นสิ่งที่ขัดต่อ สังคมและวัฒนธรรมของ ไทย	110 (27.80)	156 (39.40)	82 (20.70)	36 (9.10)	12 (3.00)	2.20	1.041	ต่ำ
10. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสเป็นกระทำได้กับ ผู้ปกครองและครอบครัว	81 (20.50)	141 (35.60)	110 (27.80)	47 (11.90)	17 (4.30)	2.43	1.074	ปานกลาง
11. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสไม่ใช่เรื่องที่ผิด เพราะทั้งคู่ไม่ได้ก่อให้เกิด ความเดือดร้อนแก่ใคร	49 (12.40)	120 (30.30)	151 (38.10)	52 (13.10)	24 (6.10)	3.30	1.042	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อความ						$\bar{X}$	S.D.	(n=396)
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			ระดับ ทัศนคติต่อ การมี เพศสัมพันธ์ ก่อนการ สมรส
12. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสเสี่ยงต่อการตั้ง ครรภ์นอกสมรส	121 (30.60)	163 (41.20)	79 (19.90)	21 (5.30)	12 (3.00)	2.09	.992	ต่ำ
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสจะทำให้ความรัก ระหว่างคนรักแน่นแฟ้นขึ้น กว่าที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์	33 (8.30)	62 (15.70)	149 (37.60)	100 (25.30)	52 (13.10)	2.81	1.111	ปานกลาง
14. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสเป็นวิธีหนึ่งที่ ผูกมัดไม่ให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ทิ้งไป	28 (7.10)	63 (15.90)	90 (22.70)	134 (33.80)	81 (20.50)	2.55	1.184	ปานกลาง
15. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสเป็นการเปิด โอกาส ให้คู่รักได้ศึกษา อารมณ์ / ความต้องการทาง เพศ ก่อน ที่จะแต่งงาน	34 (8.60)	98 (24.70)	109 (27.50)	104 (26.30)	51 (12.90)	2.90	1.167	ปานกลาง
16. ชายหญิงที่ทดลองอยู่ ด้วยกันและมีเพศสัมพันธ์กัน ก่อนการสมรสไม่ใช่เรื่อง เสียหาย	38 (9.60)	103 (26.00)	126 (31.80)	93 (23.50)	36 (9.10)	3.04	1.115	ปานกลาง
17. การสมรสเป็นการผูกมัด ทางร่างกาย / อารมณ์ของคน สองคนตลอดชีวิตจึงต้อง หาทางมีเพศสัมพันธ์กัน ก่อนเพื่อเป็นการทดสอบว่า จะอยู่ด้วยกันตลอดไปได้ หรือไม่ได้	24 (6.10)	78 (19.70)	135 (34.10)	110 (27.80)	49 (12.40)	2.79	1.083	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อความ						$\bar{X}$	S.D.	(n=396)
	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่เห็น	ไม่เห็น			ระดับ
	ด้วย	ด้วย	แน่ใจ	ด้วย	ด้วย			ทัศนคติต่อ
	อย่าง				อย่าง			การมี
	ยิ่ง				ยิ่ง			เพศสัมพันธ์
								ก่อนการ
								สมรส
18. เมื่อพิจารณาโดยรวม	22	60	147	108	59	2.69	1.073	ปานกลาง
แล้วการมีเพศสัมพันธ์ก่อน	(5.60)	(15.20)	(37.10)	(27.30)	(14.90)			
การสมรสน่าจะมีผลดี								
มากกว่าผลเสีย								
19. ถ้าท่านมีโอกาสมี	37	97	108	88	66	2.88	1.223	ปานกลาง
เพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	(9.30)	(24.50)	(27.30)	(22.20)	(16.70)			
ได้ท่านจะทำเพราะถือว่าเป็น								
เรื่องปกติ								
รวม						2.74	.567	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 11 “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่ใช่เรื่องที่ผิดเพราะทั้งคู่ไม่ได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ใคร” ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และน้อยที่สุด คือ ข้อ 12 “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์นอกสมรส” ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.02

ส่วนที่ 7 การทดสอบสมมุติฐาน

จากสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 9 ข้อ ผู้วิจัยได้ทดสอบสมมุติฐานโดยใช้สถิติ t-test ทดสอบ 3 สมมุติฐาน และ F-test ทดสอบ 6 สมมุติฐาน ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ 9 - 23 ดังต่อไปนี้

สมมุติฐานที่ 1 นิสิตนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์
ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

(n=396)

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรส	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
ชาย	174	3.01	.499	-7.648	.000*
หญิง	222	2.60	.557		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการวิเคราะห์ได้ค่า p น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ คือ .05 แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่านิสิตนักศึกษาเพศหญิงมีเห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสน้อยกว่านิสิตนักศึกษาเพศชาย

สมมติฐานที่ 2 นิสิตนักศึกษาที่มีประเภทของมหาวิทยาลัยต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์
ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของมหาวิทยาลัย

(n=396)

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรส	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
มหาวิทยาลัยรัฐ	194	2.66	.588	-4.408	.000*
มหาวิทยาลัยเอกชน	202	2.90	.523		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 พบว่า ผลการวิเคราะห์ได้ค่า p น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้คือ .05 แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีประเภทของมหาวิทยาลัยต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และพบว่านิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐเห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสน้อยกว่านิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน

สมมติฐานที่ 3 นิสิตนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

(n=396)

ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.
ชั้นปีที่ 1	115	2.85	.625
ชั้นปีที่ 2	109	2.74	.514
ชั้นปีที่ 3	93	2.82	.579
ชั้นปีที่ 4	79	2.70	.535

จากตารางที่ 11 พบว่า นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติที่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงที่สุด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 รองลงมา คือ นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และน้อยที่สุดคือ นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 โดยสามารถวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ได้ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

(n=396)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	1.500	3	.500	1.553	.200
ภายในกลุ่ม	126.250	392	.322		
รวม	127.750	395			

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ได้ค่า p มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้คือ .05 แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 นิสิตนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n=396)

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.
ไม่เกิน 5,000 บาท	208	2.74	.589
5,001 – 7,500 บาท	65	2.82	.470
7,501 – 10,000 บาท	85	2.80	.619
มากกว่า 10,000 บาท	38	2.93	.469

จากตารางที่ 13 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท มีทัศนคติที่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงที่สุด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 รองลงมา คือ นิสิตนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือน 7,501 – 10,000 บาท คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 และน้อยที่สุดคือ นิสิตนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 โดยสามารถวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ได้ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n=396)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	1.4020	3	.467	1.450	.228
ภายในกลุ่ม	126.348	392	.322		
รวม	127.750	395			

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ได้ค่า p มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้คือ .05 แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 นิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบันต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบัน

(n=396)

ลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบัน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.
อยู่กับบิดา มารดา ผู้ปกครอง	208	2.71	.581
อยู่คนเดียวตามลำพัง	88	2.83	.605
อยู่กับเพื่อน	69	2.88	.484
อื่นๆ เช่น แฟน คนรัก	31	2.86	.513

จากตารางที่ 15 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับเพื่อน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรสสูงที่สุด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 รองลงมาคือ นิสิตนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับแฟน หรือคนรัก คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 และน้อยที่สุดคือ นิสิตนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับพ่อ แม่ ผู้ปกครอง คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 โดยสามารถวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบัน ได้ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบัน

(n=396)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	2.090	3	.697	2.173	.091
ภายในกลุ่ม	125.660	392	.321		
รวม	127.750	395			

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ได้ค่า p มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้คือ .05 แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะที่พ้องอาศัยในปัจจุบันต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 6 นิสิตนักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา

(n=396)

ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
น้อย	192	2.86	.567	2.774	.006*
มาก	204	2.71	.561		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 พบว่า ผลการวิเคราะห์ได้ค่า p น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้คือ .05 แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่านิสิตนักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามากมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสต่ำกว่านิสิตนักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาน้อย

สมมติฐานที่ 7 นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสแตกต่างกัน

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

(n=395)

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.
แบบประชาธิปไตย	286	2.74	.569
แบบปล่อยปละละเลย	74	2.83	.520
แบบเข้มงวด	36	2.97	.628

จากตารางที่ 18 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงที่สุด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 รองลงมาคือ นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 และน้อยที่สุดคือ นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 โดยสามารถวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูได้ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

(n=396)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	1.921	2	.916	3.000	.051
ภายในกลุ่ม	125.828	393	.320		
รวม	127.750	395			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ได้ค่า p มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้คือ .05 แสดงว่า นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 8 นิสิตนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิทต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มเพื่อนสนิท

(n=396)

กลุ่มเพื่อนสนิท	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.
กลุ่มเพื่อนสนิทก่อให้เกิดความเสี่ยงมาก	111	2.96	.449
กลุ่มเพื่อนสนิทก่อให้เกิดความเสี่ยงปานกลาง	159	2.45	.543
กลุ่มเพื่อนสนิทก่อให้เกิดความเสี่ยงน้อย	126	3.05	.484

จากตารางที่ 20 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมาขอรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนสนิทก่อให้เกิดความเสี่ยงน้อย โดยสามารถวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท ได้ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท

(n=396)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	29.739	2	14.870	59.624	.000*
ภายในกลุ่ม	98.010	393	.249		
รวม	127.750	395			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ได้ค่า p น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้คือ .05 แสดงว่า นิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิทต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 9 นิสิตนักศึกษาที่ได้รับความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ

(n=396)

ความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.
น้อย	281	2.65	.568
ปานกลาง	88	3.06	.422
มาก	27	3.27	.355

จากตารางที่ 22 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ได้รับความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศมาก มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงที่สุด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 รองลงมา คือ นิสิตนักศึกษาที่ได้รับความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศปานกลาง คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 และน้อยที่สุดคือ นิสิตนักศึกษาที่ได้รับความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศน้อย คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 โดยสามารถวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ ได้ดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ

(n=396)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	18.577	2	9.288	33.436	.000*
ภายในกลุ่ม	109.173	393	.278		
รวม	127.750	395			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ได้ค่า p น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้คือ .05 แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิทต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐาน จำนวน 9 ข้อ สรุปได้ว่า เป็นไปตามสมมติฐาน จำนวน 5 ข้อ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน 4 ข้อ ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	เป็นไปตาม สมมติฐานการวิจัย	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐานการวิจัย
1. นิสิตนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน	✓	
2. นิสิตนักศึกษาที่มีประเภทของมหาวิทยาลัยต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน	✓	
3. นิสิตนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน		✓
4. นิสิตนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน		✓
5. นิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะที่พ็อซซึยในปัจจุบันต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน		✓
6. นิสิตนักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน	✓	
7. นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน		✓
8. นิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิทต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน	✓	
9. นิสิตนักศึกษาที่ได้รับความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน	✓	

ผลการทดสอบสมมติฐาน ทั้ง 9 ข้อ พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มี เพศ ประเภทของมหาวิทยาลัย ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท และความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นระดับชั้นปี รายได้ต่อเดือน ลักษณะที่พ็อซซึย และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของ

นิสิตนักศึกษาที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อวิจารณ์

การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน 5 ข้อ และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 4 ข้อ สามารถนำมาวิจารณ์ได้ดังนี้

1. เพศ จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้นั้น อาจเนื่องจากในสภาพปัจจุบันของสังคมไทยไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายต่างก็สามารถแสวงหาความรู้เรื่องเพศศึกษาได้จากสื่อต่างๆ อย่างง่ายได้และสะดวกสบายยิ่งขึ้น และนำความรู้มาใช้ได้หลายระดับการที่เพศหญิงและเพศชายมีความรู้ต่างกันย่อมส่งผลให้มีทัศนคติ และการที่เพศหญิงเห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสน้อยกว่าเพศชายอาจเป็นเพราะว่าสังคมได้เป็นตัวกำหนดการแสดงออกทางเพศว่าเพศหญิงต้องรักษานวลสงวนตัว รวมทั้งค่านิยมของสังคมไทยยังมีความเชื่อที่ถูกปลูกฝังว่าเพศหญิงควรรักษานวลสงวนตัวไม่สมควรที่จะแสดงกิริยาอาการที่สนใจต่อเพศตรงข้ามจนเกินความเหมาะสม จึงทำให้ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของเพศต่างกันไปตามเพศ

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณญา กุลดิลก (2541) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” ที่ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาหญิง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พุกษา นุกบุญ (2549) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” ที่ผลการศึกษาพบว่า เพศหญิงมีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมสูงกว่าเพศชาย

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงใจ เดชสังจรัส (2549) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์” ที่ผลการศึกษาพบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานไม่แตกต่างกัน

2. ประเภทของมหาวิทยาลัย จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่านิสิตนักศึกษาที่มีประเภทของมหาวิทยาลัยต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นอาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยของรัฐบาลและมหาวิทยาลัยของเอกชน มีกิจกรรมและหลักสูตรการเรียนการสอน รูปแบบกรอบแนวคิด การปฏิบัติและกฎระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน จนส่งผลหล่อหลอมให้นิสิตนักศึกษาที่ศึกษามหาวิทยาลัยที่มีประเภทแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทกา โรจนวิภาต (2546) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ” ที่ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเปิดจะยอมรับทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้สูงกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยปิด

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งเรือง เลิศอุพนิจ (2544) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของวัยรุ่นต่อการมีสัมพันธ์ทางเพศ” ที่ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่เรียนในสถานการศึกษาของรัฐหรือเอกชนมีทัศนคติต่อการมีสัมพันธ์ทางเพศไม่แตกต่างกัน

3. ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้นั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับชั้นปีการศึกษาเป็นเพียงตัวแปรที่บ่งบอกเพียงลำดับชั้นปีตามหลักสูตรเท่านั้น นิสิตนักศึกษาที่อยู่ต่างชั้นกันหรือชั้นเดียวกันอาจมีอายุใกล้เคียงกันมาก เมื่อมีอายุใกล้เคียงกันมาก จึงอาจมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน แต่ผลการวิจัยพบว่านิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส มากกว่าชั้นปีอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีวุฒิภาวะน้อยกว่าทั้งด้านอายุและความรู้ ความคิดที่แยกแยะได้น้อยกว่าระดับชั้นปีการศึกษาอื่นๆ และยอมรับว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิ่งที่อาจจะทำได้ในขณะที่กำลังศึกษา โดยไม่เสียหายถ้าหากมีการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของภาวัน ภูวบุญกุล (2546) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส” ที่ผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่มีชั้นปีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อน

การสมรสไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับงานวิจัยของธรรมบุญ กิติกุล (2540) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนนายร้อยตำรวจ” ที่ผลการศึกษาพบว่านักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีระดับชั้นปีที่แตกต่างกันไป มีค่านิยมในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงใจ เดชส่งจรัส (2549) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์” ที่ผลการศึกษาพบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานแตกต่างกัน

4. รายได้ต่อเดือน จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่น ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตนักศึกษายังอยู่ในวัยเรียนรายได้ที่ได้รับส่วนใหญ่มาจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และได้ใช้เวลาโดยไม่มี ความกังวลในการเข้าถึงสินค้าหรือบริการที่ตอบสนองความต้องการเรื่องเพศ เช่น การรับสื่อเรื่องเพศจาก Internet ดู VCD, DVD เรื่องเพศ เป็นต้น จึงทำให้รายได้ต่อเดือนที่ต่างกันั้นไม่ทำให้มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันได้

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพุกษา บุญบุญ (2549) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” ที่ผลการศึกษาพบว่า รายได้ต่อเดือนของนักศึกษาที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมไม่แตกต่างกัน

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของแอน ทองคำ (2549) ซึ่งศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบัน ศึกษากรณี วัยรุ่นเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร” ที่ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน และผลงานของสันสนีย์ นิโรจน์ (2545) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส” ที่ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาหญิงที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

5. ลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบัน จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบันต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยพบว่านิสิตศึกษามากกว่าครึ่งหรือร้อยละ 52.50 พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาผู้ปกครองมีทัศนคติที่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสน้อยกว่านิสิตศึกษานิสิตนักศึกษาที่อยู่กับแฟนหรือคนรัก ทั้งนี้อาจเพราะนิสิตนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาอยู่ในความดูแลของผู้ปกครองและได้รับการอบรมสั่งสอนเล็งดูและขัดเกลาจิตใจจึงทำให้ให้นิสิตนักศึกษาเห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่านิสิตนักศึกษาที่อยู่กับแฟนหรือคนรัก

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พฤษภา บุญบุญ (2549) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” ที่ผลการศึกษาพบว่า การพักอาศัยที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องงานวิจัยของภาวัน ภูวเจริญกุล (2546) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส” ที่ผลการศึกษาพบว่านิสิตที่มีสภาพการพักอาศัยแตกต่างกันมีความคิดเห็นในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสันสนีย์ นิโรจน์ (2545) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส” ที่ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาหญิงที่มีสถานที่พักอาศัยแตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน นักศึกษาหญิงที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีค่าเฉลี่ยในเรื่องทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาหญิงที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

6. ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้นั้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากนิสิตนักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาในระดับมาก ทราบดีว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิ่งที่สมควรกระทำในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่เพราะอาจจะทำให้เสียการเรียนหรือการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ได้

ผลการวิจัยครั้งนี้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัคริญา กาญจนประดิษฐ์ (2548) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ศึกษากรณี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดระยอง” ที่ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสันสนีย์ นิโรจน์ (2545) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส” ที่ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาหญิงที่มีความรู้ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกันมีทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่ไม่แตกต่างกัน

7. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นทั้งนี้อาจปัจจุบันนิสิตนักศึกษาสามารถที่จะแสวงหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์จากสื่อต่างๆและนำมาวิเคราะห์ได้ด้วยตนเองจนอาจส่งผลให้รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงใจ เดชส่งจรัส (2549) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์” ที่ผลการศึกษาพบว่าการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรัชย์ ศิวาโมกษ์ (2548) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของวัยรุ่นไทยต่อการมีความสัมพันธ์ทางเพศกรณีศึกษา วัยรุ่นไทยในเขตบริเวณสยามสแควร์” ที่ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นไทยที่มีกาอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีทัศนคติต่อการมีสัมพันธ์ทางเพศแตกต่างกัน

8. กลุ่มเพื่อนสนิท จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นิสิตนักศึกษามีกลุ่มเพื่อนสนิทต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในระยะวัยรุ่นกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลมากที่สุดกลุ่มเพื่อนจะกำหนดความรู้สึกนึกคิดของเด็กวัยรุ่นให้ทำตามดีและความนิยมของหมู่คณะเป็นส่วนใหญ่รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษาเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนซึ่งถือเป็นเรื่องส่วนตัวอยู่

เมื่อมีเพื่อนสนิทที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสก็อาจส่งผลทำให้นิสิต นักศึกษามีความรู้สึกรู้สึกผิดที่คล้อยตามหรือไม่คล้อยตามได้

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงใจ เดชสังจรัส (2549) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์” ที่ผลการศึกษาพบว่า การมีเพื่อนยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานแตกต่างกันและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศันสนีย์ นิโรจน์ (2545) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส” ที่ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาหญิงที่มีลักษณะการคบเพื่อนที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของภาวัน ภูวบุญกุล (2546) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส” ที่ผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่มีเพื่อนสนิทหรือบุคคลใกล้ชิดให้การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน

9. ความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นิสิตนักศึกษาที่ได้รับความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากสื่อมีอิทธิพลและบทบาทสำคัญยิ่งต่อพฤติกรรมของคนในสังคมและนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างมากการเสนอสื่อมีหลากหลายรูปแบบที่ทำให้มีผลกระทบต่อความสนใจของ นิสิตนักศึกษาและสามารถหาความรู้ได้หลากหลาย แต่สื่อบางชนิดก็มีการนำเสนอที่ไม่เหมาะสม ไม่สร้างสรรค์ส่งผลกระทบต่อการสร้างพฤติกรรมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่ไม่ดีแก่นิสิตนักศึกษาวัยรุ่นโดยเฉพาะวัยนี้เป็นวัยที่มีธรรมชาติไวต่อการรับรู้ อยากรู้อยากเห็น ถ้ายังเป็นสิ่งที่มีลักษณะชั่วๆและกระตุ้นความต้องการทางเพศซึ่งทำให้สามารถรับรู้และตอบสนองความต้องการได้อย่างง่ายจนส่งผลให้ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศันสนีย์ นิโรจน์ (2545) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส” ที่ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาหญิงที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อน

การสมรสแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แอน ทองคำ (2549) ศึกษาเรื่องพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบัน ศึกษากรณี วัยรุ่นเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่น ที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ มากมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับอิทธิพล จากสื่อต่างปานกลางและกลุ่มที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ มากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ แตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ น้อย

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงใจ เดชส่งจรัส (2549) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็น ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์” ที่ผลการศึกษา พบว่านักศึกษาที่รับรู้เรื่องเพศจากสื่อต่างๆ ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อน การแต่งงานไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษาในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาเปรียบเทียบของทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานครตามลักษณะส่วนบุคคล, ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา, รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู, ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิทและความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ โดยตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคล, ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา, รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู, ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิทและความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศ ตัวแปรตามได้แก่ ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษาในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ศึกษา คือ นิสิตนักศึกษาภาคปกติระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (วิทยาเขตบางเขน) และมหาวิทยาลัยศรีปทุม (วิทยาเขตบางเขน) ซึ่งกำลังศึกษาในช่วงปีการศึกษา 2550 จำนวน 33,129 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 396 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างมีสัดส่วนรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน กลุ่มตัวอย่างอยู่กับบิดามารดา มีระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาใกล้เคียงกันโดยที่ปีที่ 4 มีจำนวนน้อยที่สุด มีบิดาและมารดาที่มีอาชีพเดียวกัน คือ ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่งมีบิดามารดาที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,000 – 40,000

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาในระดับมาก มีเพื่อนสนิทที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความเล็งต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างเกือบ 3 ใน 4 มีความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศอยู่ในระดับน้อย

สำหรับตัวแปรตามอันได้แก่ ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ผู้วิจัยได้ใช้มาตรวัดของ Likert โดยแบ่งคำตอบเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ต่อจากนั้นใช้วิธีอิงเกณฑ์แบ่งทักษะคิดออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ต่ำ ปานกลาง และสูง พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับปานกลาง คือ ยังไม่แน่ใจว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

การทดสอบสมมติฐานจำนวน 9 ข้อ โดย t-test และ F-test ผลการทดสอบ พบว่า สมมติฐานที่ได้รับการยอมรับที่ระดับ .05 มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่

สมมติฐานที่ 1 นิสิตนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นิสิตนักศึกษาที่มีประเภทของมหาวิทยาลัยต่างกันมีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นิสิตนักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาต่างกันมีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 นิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิทต่างกันมีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9 นิสิตนักศึกษาที่ได้รับความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศต่างกันมีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ส่วนสมมติฐานที่ไม่ได้รับการยอมรับที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 มี 4 ข้อได้แก่

สมมติฐานที่ 3 นิสิตนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นิสิตนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบันต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ส่วน คือข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะต่อนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย จากผลการวิจัยที่พบว่าทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานครและผลการทดสอบสมมติฐานที่พบว่าทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดจากการตอบแบบสอบถามในเรื่องทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นได้แสดงให้เห็นว่านิสิตนักศึกษาในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานครยังคงให้ความสำคัญและเห็นความถูกต้องของค่านิยม จารีตประเพณี ขนบธรรมเนียมของไทยและเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในวัยที่กำลังศึกษาอยู่นั้นยังไม่สมควรอย่างยิ่งทั้งในแง่เศรษฐกิจ สังคม และสุขอนามัย

เห็นว่าความบริสุทธิ์ของเพศหญิงก่อนการสมรสยังเป็นเรื่องที่สำคัญอยู่ทั้ง ยังมีสามัญสำนึก รู้จักผิดชอบชั่วดีอยู่บ้างจึงเห็นควรให้นิสิตนักศึกษาในทุกมหาวิทยาลัยทั้งรัฐบาลและเอกชนเก็บจิตสำนึกที่ดีงาม นี้ไว้ให้คงอยู่ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะต่อสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสื่อมวลชน

จากการศึกษาที่ พบว่า เพศ ประเภทของมหาวิทยาลัย ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท และความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศแตกต่างกันทำให้นิสิตนักศึกษามีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 สถาบันครอบครัว ควรสร้างจิตสำนึกรวมถึงขัดเกลาความคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสให้นิสิตนักศึกษาผู้หญิงรู้จักรักษาวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม เพื่อดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย

2.2 สถาบันการศึกษาต่างๆ และมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐบาลและเอกชน ควรมีการเรียนการสอนเพิ่มหลักสูตรสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง สามารถนำไปปฏิบัติได้ รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยและการป้องกันให้แก่ นิสิตนักศึกษา สำหรับผู้บริหารของสถาบันการศึกษาต่างๆ ควรจัดกิจกรรมหรือจัดอบรมสัมมนาหัวข้อ “นิสิตนักศึกษากับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน” เพื่อเปลี่ยนแปลงหรือสร้างทัศนคติในเรื่องเพศอย่างถูกต้องและเหมาะสม และสร้างความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ การป้องกันโรคติดต่อทางเพศ หรือแนวทางแก้ไขทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษาไทย

2.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงวัฒนธรรมแห่งชาติ วัดและมหาวิทยาลัยควรร่วมมือกันจัดกิจกรรมด้านจริยธรรมสร้างจิตสำนึกรักษาวนตัว ให้กับนิสิตนักศึกษาโดยใช้หลักพุทธศาสนาเข้ามาเป็นบทบาทให้นิสิตนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น นั่งสมาธิ ไหว้พระสาวกมนต์เข้าวัดถือศีล และรักษาศีล 5

2.4 สื่อมวลชนแขนงต่างๆ ควรมีการรณรงค์ร่วมมือกันในการนำเสนอสื่อเรื่องเพศที่สร้างสรรค์และมีประโยชน์ต่อสังคมทั้งในเชิงลบและเชิงบวก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร” ต่อไปด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา โดยศึกษาถึงความรุนแรง ขนาดของปัญหา ตลอดจนหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องต่อไป

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น ศึกษาจากนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับ ประถม และมัธยม เพื่อที่จะได้ทราบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนอีกวัยหนึ่งที่มีอายุน้อยกว่า เพื่อจะได้ทราบว่าความเห็นด้วยกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเริ่มตั้งแต่เด็กอายุเท่าใด เพื่อจะได้เป็นแนวทางแก้ไขได้จากต้นเหตุของปัญหา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นไทย ว่าควรแก้ไขที่ครอบครัว หรือหลักสูตรการเรียนการสอนตั้งแต่เป็นนักเรียนประถมหรือมัธยม เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็กรู้จักการรักษาวลสงวนตัว

4. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เช่น บทบาทของอาจารย์ และผู้ปกครองในการร่วมมือป้องกันแก้ไขการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กัญญา รักษาติ และ พิมลพรรณ มิตรวัฒนากุล. 2517. เราเรียนเพศศึกษาเพื่ออะไร.

วารสารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กรองทิพย์ จันแยม. 2538. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคลกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประชาสัมพันธ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กองการแพทย์ทางเลือก. 2549. ใช้สิทธิผู้หญิงท้องสุขภาพจิตอย่าแย่ทำแท้งถูกกฎหมายได้ (Online). www.dtam.moph.go.th, 25 กุมภาพันธ์ 2551.

กองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. 2540. รายงานสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Online). www.thaisafenet.org, 21 มกราคม 2551.

คู่มือวิทยานิพนธ์. 2549. สายสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (Online). www.grad.ku.ac.th/thesis/template_ss.php, 20 พฤศจิกายน 2550.

โครงการติดตามสถานการณ์เด็กและเยาวชนรายจังหวัด. 2551. สํารวจโครงการ **childwatch** ในเด็กกลุ่มต่างๆ รอบปี2549-2550 (Online). www.childwatchthail.com, 20 กุมภาพันธ์ 2551.

จดหมายชุมชนคนรักสุขภาพ. 2551. สถิติรักผิดทางสร้างปัญหาใจไทยเหตุหนึ่งทำให้อัตราท้องไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นสูง (Online). www.thaihealth.or.th, 20 กุมภาพันธ์ 2551.

เจนจิรา สุขเกื้อ. 2546 .อิทธิพลของทักษะชีวิตต่อพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กาญจนบุรี เขต 1 จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยศิลปกร.

- จันทน์ภัก ทิพย์ธร. 2548. **ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น ในอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จรงรัตน์ เทพยา. 2545. **ปัจจัยที่ส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของนักศึกษาโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จรรยา สุวรรณทัต. 2524. **แบบฉบับการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่กำลังเปลี่ยนแปลงของครอบครัวรายได้ น้อยที่อยู่ในตัวเมืองกรุงเทพมหานคร**. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. 2536. **ทัศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรม การวัดพยากรณ์ และการเปลี่ยนแปลง**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- จำรอง เงินดี. 2548. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพมหานคร: เอกสารประกอบการเรียนการสอน. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์. 2524. **เพศศึกษาแบบใหม่**. กรุงเทพมหานคร: บารมีการพิมพ์.
- จิตยา สุวรรณชฎ. 2527. **สังคมวิทยา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ณัฐกานต์ อมาตยกุล. 2548. **ปัจจัยที่ทำให้นักเรียนนักศึกษาหญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร, การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**.
- ณัฐพร สายพันธุ์. 2546. **พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของ วัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์สาทรณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารสาทรณสุข, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ดวงใจ เดชส่งจรัส. 2548. ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา ประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2536. ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสถานะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ปัจจณี. 2536. จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

ดาวลอย ชูศรี. 2536. ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลทางสังคมกับแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ดุขฎิ โยเหลา, ถัดดาวัลย์ เกษมเนตร และ ชัยวัฒน์ วงศ์อาษา. 2540. รายงานวิจัยเรื่องปัญหาปัจจัยสาเหตุการใช้และคิดสาระเหยของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและในจังหวัดยโสธร. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ทรงพล ภูมิพัฒน์. 2538. จิตวิทยาสังคม. นนทบุรี: SR printing.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2548. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร: บริษัท วี อินเทอร์เน็ต จำกัด.

ธรรมบุญ กิตกุล. 2542. ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประชากรศึกษา, มหาวิทยาลัยมหิดล.

นงลักษณ์ เอมประเสริฐ และคณะ. 2540. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นุชลดา โรจนประภาพรรณ. 2541. ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นตอนต้นศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสุขศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.

นิตยสารลิซ่า. 2551. กรุงเทพมหานคร. 13 กุมภาพันธ์ 2551.

นันทกา โรจนวิภาต. 2546. ทักษะการติดต่อพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยามหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นราภรณ์ หะวานนท์. 2542. รื้อสร้างองค์ความคิดผู้หญิงกับสุขภาพ. กรุงเทพมหานคร. เจเนเดอร์เพรส.

เบญจวัน ณ นคร. 2548. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับเพศศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ. 2534. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อนันต์.

บุษบง หอมงาม. 2545. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานของหนุ่มสาวไทยในชุมชนเมือง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาไทยศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปาริย์ วัฒนกร. 2546. ทักษะของนิสิตนักศึกษาต่อทางเลือกคู่อุปการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประพจน์ บุญมี. 2544. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตเมืองและชนบท จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526. **ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.**

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ประยูร มณีสร. 2532. **จิตวิทยาวัยรุ่น.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิทยาลัยครู
จันทระเกษม.

ประสาธ อิศรปริดา. 2523. **จิตวิทยาวัยรุ่น.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เรือนแก้วประสาร.

ประสาร ทิพพัทธรา. 2521. **พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
แพร่วิทยา.

พชนี วรกวิน. 2529. **จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและปฏิบัติการ.** กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา
และการแนะแนว คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม.

พฤกษา บุญบุญ . 2549. **ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขต
กรุงเทพมหานคร .** วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พันธุ์มภ์ อุปถัมภ์. 2548. **การสื่อสารและความสัมพันธ์ในครอบครัวกับทัศนคติในเรื่องการมี
เพศสัมพันธ์ ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพ์ศิริ มาลารัตน์. 2546. **ผลการเปรียบเทียบกลุ่มต่อทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศ
และอำนาจภายในตน การควบคุมพฤติกรรมทางเพศของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า. 2529. **การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษา
มหาวิทยาลัย : การศึกษาเบื้องต้น.** วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาบัณฑิต
สาขาสังคมวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- รุ่งเรือง เลิศอุพินิจ. 2544. **ทัศนคติ ของเด็กวัยรุ่นต่อการมีสัมพันธ์ทางเพศ**. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เริงฤดี ปราการะนันท์. 2544. **การเปิดรับสื่อทางเพศจากนิตยสารผู้หญิง และทัศนคติ เกี่ยวกับเรื่อง
เพศของสตรีวัยรุ่นและวัยทำงาน**. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
นิเทศศาสตรพัฒนาการ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระพีพรรณ ภูผกาพันธ์พงษ์. 2540. **การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงานและ
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน**. วิทยานิพนธ์
สังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เลิศศักดิ์ พิพิธภณท์. 2546. **ทัศนคติของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัย
เรียน ศึกษากรณี จังหวัดสตูล**. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม,
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิทยา นาควัชร. 2537. **หมอวิทยาช่วยแก้ปัญหาการเลี้ยงลูกและวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร:
บริษัทเพียร์พัฒนา พรินต์ติ้ง จำกัด.
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2530. **หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วันทนี วาสิกะสิน. 2526. **ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมศาสตร์**.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. และคณะ. 2537. **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรัญญู กุลดิลก. 2541. **ทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของนิสิตมหาวิทยาลัย
ในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒประสานมิตร.

- วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์. 2546. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาการพัฒนาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศักดิ์ไทย สุริกิจบร. 2545. จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและปฏิบัติการ. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ศูนย์สุขวิทยาจิต กระทรวงสาธารณสุข. 2550. วัยรุ่นกับการคบเพื่อนต่างเพศ (Online)
www.mahidol.ac.th/ra/rapc/sex.html, 24 ตุลาคม 2550.
- ศุภณิตย์ พลไพรินทร์. 2540. เทคนิคการการประเณน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แพรววิทยา.
- ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และ วรรณ เตชวณิชย์พงศ์. 2543. ทบทวนสถานการณ์พฤติกรรมทางเพศ
เด็กและเยาวชนอายุ 6 – 24 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษา พ.ศ. 2532 – 2542 .
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เจริญดีการพิมพ์.
- ศรีสุดา วรรณเจริญ. 2548. พัฒนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์และการวางแผนครอบครัวของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุชา จันทน์เอน. 2527. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. 2529. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. 2544. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. และ สุรางค์ จันทน์เอน. 2524. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทย
วัฒนาพานิช.
- สุชาติ โสมประยูร. 2531. เพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช.

สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร. 2531. เพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2540. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เลี้ยงช้าง.

สำนักข่าวทีนิวส์. 2551. ทะเลาะเด็กไทยมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์เสี่ยงพุ่ง 36 % มี Sex อยู่ก่อนแต่ง (Online). www.tnewsonline.net, 20 กุมภาพันธ์ 2551.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ. 2548. ถ้าคิดได้ก็ไม่มีอุบัติเหตุ Safe Sex ที่ผู้หญิงเข้าใจไม่ถึง (Online). www.thaihealth.or.th, 25 กุมภาพันธ์ 2551.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ. 2548. อินเทอร์เน็ตปลอดภัยเริ่มต้นที่ตัวเอง. (Online). www.thaihealth.or.th, วันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551.

เสนอ อินทรสุขศรี. 2525. เพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.

สุพัตรา ไพฑูรย์. 2546. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนมัธยมปลายในจังหวัดปทุมธานี. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุพัตรา สุภาพ. 2534. สังคมไทยและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา.

โสพิน หมูแก้ว. 2544. “อยู่ก่อนแต่ง”: การอยู่ร่วมกันโดยไม่แต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมคิด อิศระวัฒน์. 2542. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของเด็กไทยซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง. รายงานวิจัยคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สมชาย เถลิ้ม. 2545. **ทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนพลีการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**

สมชาย ธีธรรณกุล. 2526. **จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิมพ์เนศ.**

สมพร สุทัศน์ย์. 2529. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในเขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

สุรัชย์ ศิวาโมกษ์. 2548. **ทัศนคติของวัยรุ่นไทยต่อการมีความสัมพันธ์ทางเพศ กรณีศึกษา วัยรุ่น ไทยในเขตบริเวณสยามสแควร์. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**

ไสว อ่ำทอง. 2546. **ทัศนคติของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**

หนังสือพิมพ์ข่าวสด. 2550ก. **คนไทยเช็กโซเชียลโหมฮิต-ห้องน้ำ (Online).**
www.matichon.co.th/khaosod, 19 กุมภาพันธ์ 2551.

_____. 2550ข. **ดูเร็กซ์โพลล์ยี่สิบวันวาเลนไทน์ใจไทยพลีกาย (Online).** www.matichon.co.th/khaosod, 19 กุมภาพันธ์ 2551.

_____. 2551ก. **ตร.ตรึงทั่วกรุงรับเด็กคุมเข้มสถานที่จัดงาน (Online).** www.khaosod.co.th, 20 กุมภาพันธ์ 2551.

_____. 2551ข. **กรุงเทพมหานคร: 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551. หน้า 5.**

หนังสือพิมพ์มติชน. 2551. ตะลึงเด็ก 11 ขวบตั้งครรภ์ (Online). www.oknation.net, 20 กุมภาพันธ์ 2551.

หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์. 2546. สาว 76 % “ไม่ซิง” จูฬาโพลล์เจาะพฤติกรรม ผลสำรวจวัยรุ่น
สุระเทือก. (Online). www.mthai.com, วันที่ 21 มกราคม 2551.

เอกสารการสอนวิชา 22305 พฤติกรรมวัยรุ่น. 2532. พฤติกรรมวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.

อรริญา กาญจนประดิษฐ์. 2548. ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ศึกษากรณี นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัด ระยอง. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อุดมลักษณ์ ไชยเดช. 2550. สาเหตุการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ตามทัศนะของนักเรียน
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต1. วิทยานิพนธ์
ศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

แอน ทองคำ. 2549. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันศึกษากรณี วัยรุ่นในเขต
บางกะปิ กรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม,
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อำไพ อินฟ้าแสง. 2524. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว.
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อภิญญา ฉัตรานุกุลชัย. 2546. ทศนคติต่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่เน้นความสัมพันธ์ทางเพศของ
นักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อรพินธ์ ชูชม และ อัจฉรา สุขารมณ. 2533. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการป้องกันตัวของนักเรียน
วัยรุ่น. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- Abramson, P.R. 1983a. Implication of the Sexual System. In: **Adolescent, Sex and Contraception**. Edited by Byrue D. and W. Fisher. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associated อ้างอิงใน วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์. 2546. **การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาการพัฒนาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- _____. 1983b. Implication of the Sexual System. In: **Adolescent, Sex and Contraception**. Edited by Byrue D., Fisher W. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associated อ้างอิงใน แอน ทองคำ. 2549. **พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันศึกษากรณี วัยรุ่นในเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร**. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Baumrind, D. 1967. **Socialization Practices Associated With Dimensions of Competence in Preschool Boys and Girls**. Child Development. อ้างอิงใน ดวงใจ เดชสงัด. 2548. **ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Bloom, B.S. and D. Caploom. 1975. **Taxonomy of Education Objectives, Hand Book I: Cognitive Domain**. New York: David McKay Company Inc. อ้างอิงใน พุกบุญ . 2549. **ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Fishbein, M. and I. Ajzen. 1975. **Belief, Attitude, Intention, and Behavior: An Introduction to Theory and Research**. Reading, Ma: Addison-Wesley อ้างอิงใน จำรอง เงินดี. 2548. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพมหานคร: เอกสารประกอบการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Good, C.V. 1973. **Dictionary of Education**. New York: Mogrew Hill Company Inc. อ้างใน พุกษา บุกบุญ. 2549. **ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Hurlock, E.B. 1967. **Adolescent Development**. New York: Mc Grew Hill Publishing Company. อ้างใน สมชาย รัชชนกุล. 2526. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พินเนส.

Hurlock, E.B. 1967. **Adolescent Development**. New York: Mc Grew-Hill Publishing Company. อ้างใน สุชา จันทน์เอม. 2529. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

Janell, L. and Wolpe. 1996. **Sexuality and Gender in Society**. New York: Harper Collins. อ้างใน พุกษา บุกบุญ. 2549. **ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Kinsey, A.C. and Other. 1966. **Sexual Behavior in the Human Female USA**: W.B. Saunders Company. อ้างใน วรัญญู กุลดิลก. 2541. **ทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรส ของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

Lester, A.K. 1960. **Premarital Intercourse and Interpersonal Relationships**. New York, Julian Press. อ้างใน มรรดา เจริญทวีทรัพย์. 2545. **แนวทางในการสื่อสารเรื่องเพศ ในครอบครัว**. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตรพัฒนาการ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Nass, G.D. and M.P. Fisher. 1988. **Sexuality Today**. Boston: Jone and Bartlett Publishers.

อ้างใน พุกษา นุกบุญ. 2549. **ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Reiss, I.L. 1960. **Premarital Sexual Standard In America**. New York: The Free Press of

Glencoe. อ้างใน วรรณฤ กุลดิลก. 2541. **ทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของนิสิตมหาวิทยาลัยใน เขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

_____. 1966. **Premarital Sex in Changing Society**. Englewood Cliffs: Robert R-Bell Prentice-

Hall, Inc. อ้างใน จันทน์ภัก ทิพยธร. 2548. **ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น ในอำเภอชัยบุรีจังหวัดปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

Sasse, C.R. 1994. **Families Today**. Peoria: Glenclo Division of Macmillian/Mac Craw-Hill,

Inc. อ้างใน พุกษา นุกบุญ. 2549. **ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Yamane, T. 1973. **Statistics An Introductory Analysis**. 3ed. Tokyo: Harper International.

ภาคผนวก

เลขที่แบบสอบถาม.....

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษาในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ในการทำวิจัยระดับปริญญาโท สาขาพัฒนสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบบสอบถามมีทั้งหมด 9 หน้า แบ่งเป็น 6 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 3 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือจากผู้ปกครองของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 4 ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิทของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 5 การรับรู้เรื่องเพศของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 6 ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยใน เขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร

เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผู้อ่านกรุณาอ่านคำชี้แจงในแต่ละตอนให้เข้าใจ และตอบ ตามความเป็นจริงมากที่สุด ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้จะถูกนำไปวิเคราะห์ และนำเสนอในภาพรวมและ ขอรับรองว่าคำตอบของนิสิตนักศึกษาทุกท่านจะเป็นความลับ และจะใช้ในการวิจัยเท่านั้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณนิสิตนักศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม มา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวแววสุดา เล็กจันทร์
นิสิตปริญญาโท สาขาพัฒนสังคมศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความและเติมคำตอบตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 1. หญิง ☐
2. ประเภทของมหาวิทยาลัย ☐ 1. รัฐ ☐ 2. เอกชน ☐
3. ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ ☐ 1. ชั้นปีที่ 1 ☐ 2. ชั้นปีที่ 2 ☐ 3. ชั้นปีที่ 3 ☐ 4. ชั้นปีที่ 4
4. รายได้ต่อเดือนที่ได้รับบาท/เดือน
5. สถานภาพสมรสของบิดาและมารดา ☐ 1. อยู่ด้วยกัน ☐ 2. หย่าร้าง ☐ 3. แยกกันอยู่แต่ไม่ได้หย่าร้าง ☐ 4. หม้ายหรือเสียชีวิต
6. ลักษณะอาชีพของบิดา ☐ 1. รับราชการ ☐ 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ 3. พนักงานเอกชน ☐ 4. ธุรกิจส่วนตัว ☐ 5. เกษตรกรรม ☐ 6. ไม่ได้ประกอบอาชีพ ☐ 7. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
7. ลักษณะอาชีพของมารดา ☐ 1. รับราชการ ☐ 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ 3. พนักงานเอกชน ☐ 4. ธุรกิจส่วนตัว ☐ 5. เกษตรกรรม ☐ 6. ไม่ได้ประกอบอาชีพ ☐ 7. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
8. รายได้ต่อเดือนของบิดาและมารดาด้วยกัน ☐ 1. 10,000- 20,000 บาท ☐ 4. 60,000 บาทขึ้นไป ☐ 2. 20,001- 40,000 บาท ☐ 3. 40,001- 60,000 บาท

9. ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน

- ☐ 1. พักอยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- ☐ 2. พักอยู่คนเดียวตามลำพัง
- ☐ 3. พักอยู่กับเพื่อนตามลำพัง
- ☐ 4. พักอยู่กับแฟน /คนรักตามลำพัง
- ☐ 5. อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตอุตรดิตถ์

กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความทางด้านซ้ายมือแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องท้ายข้อความ
ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านในแต่ละข้อเพียงช่องเดียว

ข้อความ	ถูก	ไม่ถูก
1. การสอนเพศศึกษาจะทำให้เด็กอยากรู้ อยากลองในเรื่องเพศ เสมือนเป็นการ ชี้โพรงให้กระรอก		
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายโดยผู้หญิงจะมีเต้านมโตขึ้น สะโพกผายและมีขนขึ้นตามที่ลับ		
3. สอร์โมนเพศเป็นสอร์โมนที่ควบคุมการทำงานของอวัยวะเพศสืบพันธุ์		
4. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นผู้หญิงจะเริ่มมีประจำเดือน		
5. ประจำเดือน คือเยื่อบุมดลูกที่สลายตัวปนกับโลหิตออกมาเมื่อไม่มี การผสมพันธุ์เกิดขึ้นในเดือนนั้น		
6. อวัยวะที่ทำหน้าที่สร้างอสุจิของเพศชาย คือ องคชาติ		
7. สิ่ง que แสดงว่าผู้หญิงสามารถมีลูกได้คือการมีประจำเดือน		
8. สิ่ง que แสดงว่าผู้ชายสามารถมีลูกได้คือการฝันเปียก (คือ การเคลื่อนที่ของ น้ำอสุจิที่ออกมาทางอวัยวะเพศขณะนอนหลับ)		
9. การฝันเปียก คือ การเคลื่อนที่ของน้ำอสุจิออกมาทางอวัยวะเพศขณะ นอนหลับ เป็นวิธีการผ่อนคลายความตึงเครียดทางเพศตามธรรมชาติวิธีหนึ่ง		

ข้อความ	ถูก	ไม่ถูก
10. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองเป็นการผ่อนคลายอารมณ์และความต้องการทางเพศด้วยตนเอง		
11. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองบ่อยๆ ทำให้จิตใจไม่ปกติหรือเป็นโรคจิต		
12. การเสียดัวครั้งแรกของผู้หญิงก็สามารถทำให้ผู้หญิงคนนั้นตั้งครรภ์ได้		
13. การมีเพศสัมพันธ์ คือ การร่วมเพศกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศที่เป็นความต้องการ พื้นฐานของมนุษย์		
14. การรับประทานยาคุมกำเนิดเป็นการป้องกันการตั้งครรภ์โดยไปขัดขวางการเคลื่อนที่ของอสุจิทำให้ไม่สามารถผสมไข่ได้		
15. การรับประทานยาคุมกำเนิดฉุกเฉินหลังการร่วมเพศสามารถต้องใ้ภายใน 72 ชั่วโมงจึงจะป้องกันการตั้งครรภ์ได้ 100 %		
16. การรับประทานยาคุมกำเนิดฉุกเฉินหลังร่วมเพศ หากปฏิบัติตามฉลากยาอย่างเคร่งครัดจะช่วยป้องกันการตั้งครรภ์ได้ 100 %		
17. การนับระยะปลอดภัยที่ถูกต้องคือนับก่อนการมีประจำเดือน 7 วัน และหลังจากประจำเดือนหมด 7 วัน		
18. การรับประทานยาคุมกำเนิดหรือการใช้ยาฉีดคุมกำเนิดสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้		
19. การมีเพศสัมพันธ์เสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ ซิฟิลิส , แผลริมอ่อน , หนองใน เป็นต้น		
20. การสวมถุงยางอนามัยเป็นการป้องกันการตั้งครรภ์ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ได้		
21. การล้างอวัยวะเพศหลังการมีเพศสัมพันธ์ของชาย / หญิงสามารถป้องกันโรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์ได้		
22. การเปลี่ยนคู่นอนเป็นการเปิดโอกาสให้ชาย / หญิง เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือโรคเอดส์ได้		
23. การใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา เล่นดนตรี และอ่านหนังสือ สามารถลดความต้องการทางเพศได้		
24. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก/ แฟนไม่จำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัย เพราะยอมเชื่อใจกันว่าไม่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แน่นอน		

ข้อความ	ถูก	ไม่ถูก
25. การสวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์จะทำให้ความสุขทางเพศลดลง		
26. ครอบครัว หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันกันทางอารมณ์และจิตใจในการดำเนินชีวิตร่วมกันรวมทั้งการพึ่งพิงกันทางสังคมและเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์ ทางกฎหมายและทางสายโลหิต		
27. การวางแผนครอบครัว คือ การเริ่มวางแผนในการที่จะมีบุตร ว่ามีความพร้อมในด้านรายได้ ด้านวุฒิภาวะ การรับผิดชอบมากขึ้นเพียงใดและพร้อมสามารถที่จะมีบุตรได้กี่คนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นในการเลี้ยงดูบุตร		
28. การคุมกำเนิดถือเป็นการวางแผนครอบครัววิธีหนึ่งสำหรับผู้ที่ยังไม่พร้อมที่จะมีบุตร		

ตอนที่ 3 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย **O** ล้อมรอบตัวอักษร ก, ข, หรือ ค ที่ประกอบด้วยกลุ่ม

ข้อความซึ่งตรงกับความเป็น

จริงที่ท่านเคยได้ปฏิบัติมาหรือรับการปฏิบัติจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านมากที่สุดเพียงกลุ่มเดียว

1. ท่านกล้าที่จะปรึกษาทุกเรื่องกับบิดามารดา หรือผู้ปกครองของท่านเสมอ
2. การตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของท่าน บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะให้คำแนะนำและสอนให้ท่านหัดคิดและหัดตัดสินใจ ด้วยตนเอง
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านจะยอมรับในความคิดและการกระทำของท่านในขอบเขตที่เหมาะสม
4. ในการคบเพื่อนบิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านให้แนวทางในการคบและให้อิสระในการคบ
5. ในการคบแฟนหรือคนรักบิดามารดา หรือผู้ปกครองของท่านมักจะให้แนวทางในการคบและให้ความอิสระในการคบหา

ก.

1. ท่านต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองกำหนดไว้ให้เสมอ
2. อำนาจการตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งของท่านมักจะขึ้นอยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะเข้มงวดกับความคิดความเชื่อและการกระทำของท่าน
4. ท่านไม่ค่อยมีโอกาสไปเที่ยวกับเพื่อนนอกจากจะไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
5. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านมักจะไม่อนุญาตให้ท่านไปพักค้างคืนที่บ้านเพื่อน

ข.

1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านมักจะปล่อยให้ท่านตัดสินใจเองในทุกๆ เรื่อง
2. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านมักปล่อยให้ท่านสามารถเลือกคบเพื่อนต่างเพศได้อย่างอิสระ

ค.

3. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้เงินท่านใช้จ่ายอย่างอิสระ
4. ท่านสามารถออกไปเที่ยวนอกบ้านได้โดยไม่ต้องบอกบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
5. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านไม่เคยว่ากล่าวตักเตือนท่านเลยในทุกๆ เรื่อง เช่น การคบเพื่อน การเรียนที่เกรดต่ำ หรือการเที่ยวเตร่ เป็นต้น

ตอนที่ 4 ลักษณะกลุ่มเพื่อนสนิทของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่ท่านเห็นว่าเป็นความจริงมากที่สุดเกี่ยวกับ
 กลุ่มเพื่อนสนิทของท่าน

ข้อความ	ความคิดเห็น	
	ใช่	ไม่ใช่
1. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมักคิดว่าผู้ชายและผู้หญิงที่เป็นเพื่อนกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์กันได้		
2. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมักคิดว่าชายหญิงเพียงรู้จักชอบกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์กันได้		
3. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมักคิดว่าการอยู่กับเพศตรงข้ามเป็นเรื่องปกติไม่ใช่เรื่องเสียหาย		
4. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมักคิดว่าการไปอยู่ด้วยกันกับแฟนหรือคนรักเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย		
5. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านชอบเที่ยวสถานเริงรมย์เป็นประจำ		
6. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านชอบดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ		
7. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านชอบเปลี่ยนคู่อรักหรือคู่นอนบ่อยๆ		
8. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านพักอยู่กับคนรักตามลำพัง		
9. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมักคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องธรรมดา		
10. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมักคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ไม่เสียหาย ถ้าหากมีการป้องกันการตั้งครรภ์และป้องกันโรคติดต่อทางเพศ		

ตอนที่ 5 ความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร

กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตรงข้อความที่ตรงกับการรับสื่อเรื่องเพศของท่านตามความเป็นจริงเพียงช่องเดียว โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ประจำ หมายถึง ท่านปฏิบัติทุกๆ วัน หรือสัปดาห์ละ 5- 7 ครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ท่านปฏิบัติสัปดาห์ละ 2- 4 ครั้ง

นานๆ ครั้งหรือไม่เคย หมายถึง ท่านปฏิบัติสัปดาห์ละ 1- 2 ครั้งหรือไม่เคยปฏิบัติ

ข้อความ	การรับสื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศ		
	เป็นประจำ	บางครั้ง	นานๆ ครั้งหรือไม่เคย
1. ดูภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ			
2. อ่านหนังสือโป๊ ภาพโป๊ หรือหนังสือปลุกอารมณ์ทางเพศ เช่น นางนวล playboy FHM เป็นต้น			
3. ดูเทปโทรทัศน์ VCD , DVD หรือภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ			
4. อ่านคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศจากหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารต่างๆ			
5. เปิดอินเทอร์เน็ตแล้วเข้าไปที่เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ			
6. เล่นอินเทอร์เน็ต (chat) เพื่อสนทนาเรื่องเพศ			
7. ฟังวิทยุที่มีเนื้อหาเรื่องการปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ			
8. พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับกลุ่มเพื่อนสนิท			
9. พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับคนรัก			
10. พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง			

ตอนที่ 6 ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1. การที่ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสทำให้หมด คุณค่าของความเป็นกุลสตรี					
2. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา เป็นเรื่องที่น่าอับอาย					
3. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่นิสิต นักศึกษาไม่ควรปฏิบัติเพราะเป็นวัยที่กำลังศึกษาอยู่					
4. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสก่อให้เกิดการเรียน และเสียอนาคต					
5. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่เป็นอุปสรรคต่อ การศึกษาแต่ประการใด					
6. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสทำให้มีความสุขและ ผลการเรียนดีขึ้น					
7. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องธรรมดาที่ สังคมควรให้การยอมรับ					
8. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสจะทำให้เสื่อมเสีย ชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล					
9. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิ่งที่ขัดต่อ สังคมและวัฒนธรรมของไทย					
10. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นกระทำผิดกับ ผู้ปกครองและครอบครัว					

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
11. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่ใช่เรื่องที่ดี เพราะทั้งคู่ไม่ได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ใคร					
12. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์นอกสมรส					
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสจะทำให้ความรัก ระหว่างคนรักแน่นแฟ้นขึ้นกว่าที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์ กัน					
14. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นวิธีหนึ่งที่ผูกมัด ไม่ให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทิ้งไป					
15. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นการเปิดโอกาส ให้คู่รักได้ศึกษาอารมณ์ / ความต้องการทางเพศ ก่อน ที่จะแต่งงาน					
16. ชายหญิงที่ทดลองอยู่ด้วยกันและมีเพศสัมพันธ์กัน ก่อนการสมรสไม่ใช่เรื่องเสียหาย					
17. การสมรสเป็นการผูกมัดทางร่างกาย / อารมณ์ของคน สองคนตลอดชีวิตจึงต้องหาทางมีเพศสัมพันธ์กัน ก่อนเพื่อเป็นการทดสอบว่าจะอยู่ด้วยกันตลอดไปได้ หรือไม่ได้					
18. เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการ สมรสน่าจะมีผลดีมากกว่าผลเสีย					
19. ถ้าท่านมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้ท่าน จะทำเพราะถือว่าเป็นเรื่องปกติ					